

PbDr. Adolf Lud. Krejčík:

O rodopisné názvosloví.

(Náměty k diskusi.)

Listuji-li v ročnících našeho časopisu, shledávám vždy s jistým neuspokojením, že nemáme určitého a jasného odborného názvosloví rodopisného, jež by bezpečně, bez dalších výkladů a vysvětlení vyjadřovalo pojmy a představy z oboru rodopisu, všem rodopiscům společné a běžné. Pravda, naše rodopisné badání nemůže se vykázati velkými díly a mnohaletou tradicí. Jsme skutečně na počátku vědeckého badání rodopisného, ale právě proto, tuším, jest nutně třeba, abychom se snažili ze všech sil společně položiti bezpečné, dobré a správné základy také po stránce jazykové a stanovili společnou prací a dohodou jasné, přesné a jazykově správné názvy odborné pro potřebné pojmy rodopisné.

Slovo rodopis žádá předeším, aby nám všem byl jasný pojem rodu, neboť s tímto slovem přečasto spojuje se skutečně pojem a představa mnohem užší »rodina«. Slovem »*rodi*n« (římská »gens«) rozumíme v rodopise souhrn všech jedinců pohlaví mužského i ženského, pošlych přirozeně od společného páru známých prarodičů, necht jsou tedy z lože manželského či nemanželského, podle práva občanského nebo církevního. *Rodinou* (»parentela« římského práva) nazýváme určitý, známý pár rodičů s jejich dětmi. Pravím úmyslně »známých prarodičů«, »známý pár rodičů«, poněvadž rodopis, ať se přidržíme definice rodopisu Ot. LORENZE,¹⁾ zakladatele moderního vědeckého rodopisu, či definice O. FORST-BATTAGLIOVY,²⁾ vždy zabývá se určitými lidskými jedinci a jejich vztahy, jež vycházejí z rodového původu.

¹⁾ Ottokar LORENZ: »Lehrbuch der gesammten wissenschaftlichen Genealogie« (Berlin, Wilhelm Hertz, 1898, 8°), str. 6: »Rodopis (genealogie) jest vědou o rozplozování rodů v jeho individuálních jevech. Srv. Ant. MARKUS »Rodopis, jeho úkoly a cíle« v »Časopise Rodopisné společnosti československé«, I (1929), str. 12.

²⁾ Otto FORST-BATTAGLIA: »Genealogie« v A. MEISTEROVĚ »Grundriss der Geschichtswissenschaft«, Reihe I., Abteilung 4a. (Leipzig, B. G. Teubner, 1913, 8°), str. 6.

Rodový a rodinný původ vytváří mezi jejich příslušníky zvláštní vztahy k revnímu přátelství nebo příbuzenství. Bylo by si velmi přáti, aby tyto dva pojmy byly v rodopise přísně rozlišovány a přesně užívány. Jen tam, kde dva jedinci vázání jsou zplozením ze stejné krve téhož kmene, t. j. z téhož páru rodičů neb aspoň jednoho společného rodiče, smíme v rodopise mluviti o *p o k r e v e n s t v í*, *přátelství krevním*, *přátelích krevních*, *přátelstvu a přátelích přirozených* (»consanguinitas« práva římského a kanonického, »Blutsverwandtschaft« práva německého), a to zase *po meči* (agnati) nebo *po přeslici či po vřeteně* (cognati), podle toho, přihlížíme-li k společnému praotci nebo pramáteri.³ *P o š l o s t* z kmene týchž obou rodičů slove *pošlosti* z *plného rodu*, *plnorodá*, *děti vlastní* (germani), *p o š l o s t* z kmene různých rodičů jest *polorodá*, *děti nevlastní* (privigni). Všude, kde není pokrevensví, musíme mluviti o *příbuzenství*, *příbuzenstvu*, *příbuzných*, neboť jejich poměr a vztah není určen společnou krví, nýbrž právními a společenskými poměry. Vzniká-li tělesným obcováním a zplozením krevní přátelství, vzniká *příbuzenství* (»affinitas« římského a kanonického práva) nikoli krevností, nýbrž řádným manželstvím,⁴ švakrovstvím, právním činem přijetí za vlastního, osvojením (adoptio) nebo podle práva duchovního kmotrovstvím (compater, commater, patrini).

Osoby, tvořící krevní přátelstvo a příbuzenstvo, seskupovali již staří Římané — ovšem především z důvodu práva dědického a rodinného — v obrazce, zvané u nich »stemna cognationum, forma neb schema arboris genealogicae«, které přešly pod názvy »arbor genealogica, albero genealogico, l'arbre génératologique« do středověké latiny, italštiny a francouzštiny, u Němců daly vznik slovu »Stammbaum«, které u nás přeloženo v době novější v »r o d o k m e n «, ač starší čeština, opírajíc se o název latinský práva římského a církevního, užívala název »s t r o m stupňův přátelství krevního« neb »strom příbuzného přátelství žen a mužův«,⁵ nebo »strom krevnosti aneb přirozeného přátelství krevního«⁶ podle latinských názvů

³⁾ »Přátelství krevní jest svazek osob, od jednoho kmene neb pařezu sstupujíc, tělesným plozením spolčených. A jmenují se přátelstvo krevní, »consanguinitas«, jako spolukrevní, neb spolu z obecné krve pocházejí«, jak praví M. BRIKCIHO Z LICKA »Práva městská«, vyd. Josef a Hermenegild JIREČEK (Praha, Právnická jednota, 1880, 8°), str. 296, kap. LXIV., artikul VIII.

⁴⁾ »Příbuzni zajisté slovou, kteříž ne krevností, ale prostředkem řádného manželství spojeni a spřáteleni jsou, jako manžel, manželka, tchán, tchyně, nevěsta, švagr, švagrová, otcín, macecha, pastorek, pastorkyně etc.«, jak praví »Práva městská království Českého a markrabství Moravského« od M. Pavla Krystyána z KOLDÍNA, F. XVI, IV (vyd. 5., Jos. JIREČEK v Praze, Všechno, 1876, str. 175).

⁵⁾ BRIKCI Z LICKA, l. c. str. 298 a 305.

⁶⁾ Pavel Krystyan z KOLDÍNA, l. c. 178—179.

»arbor consanguinitatis« a »arbor affinitatis«, jež stanovil a vyložil znamenitý právnický spisovatel JOHANNES ANDREAE.⁷

Pýcha urozenosti našich předků, potřeby právní a rodopisné užily základní forem těchto »stromů« k vývodům svých nároků právních, stavovských i k účelným rodopisným.

Rodopis vyvádí *vývodem* ze známého počtu *kmeneů*,⁸ t. j. známých párů rodičů, určitého jedince-potomka, pro nějž předpisy o průkazu šlechtictví i rodopis oblíbily si latinské jméno *probans* (probant) nebo *probandus* (probant). Tuším, že bychom mohli a měli v československém rodopise pro probanta užít slova »*střen*«, jímž BRIKCI Z LICKA jmenuje v svém stromu stupňův přátelství krevního osobu, pošlou z nejvyššího známého kmene⁹ a slibující další potomstvo v přímé řadě sestupné či »*sstupující*«, jak říkali starí Čechové.

Vývod tím, že prokazuje, jaká krev z předků otcovských a zvláště mateřských (ženských) vešla do *střena* (probanta) v přímé řadě sstupující, a že nepřihlíží zároveň k sourozencům předků mužských i ženských, což ovšem v minulosti mělo svůj velký význam pro průkaz pýchy urozenosti,¹⁰ v dnešním rodopise musí ustoupiti před *rozvodem*, který zaznamenává všecky potomky určitého známého kmene, mužské i ženské, s jejich manželi a manželkami i dětmi, címž skýtá mnohem širší základ k poznání života národního, nikoli jen urozených tříd a stavů.

(Dokončení příště.)

⁷) Vyobrazení jeho stromů i příslušné vysvětlení viz v »Corpus iuris canonici«, vydaném Emilem FRIEDBERGEM (Lipsiae, Tauchnitz, 1922, 4°), I, 1427—1436.

⁸) BRIKCI Z LICKA jmenuje k menem »osobu v stupni, od kteréjži jsou počátek vzali, kteréžto jsou spolupřátelé krevní, majíc zření k ni od kteréjži jsou pošli«. L. c. 296.

⁹) L. c. 297: ... »miesto«, od něhož »jiná miesta stupňou odtud vzały jsou počátek«, místo, »o kterém mluvie se, že jest syn otcuov, bratr bratruov, otce synova a tak dále. Protož některí střenem nazývají, jiní latině »Petrucius« neb »Prokus«. Slovem střen, stržen, překládá Bohemář kapitulního rukopisu E XXXII a O LIX jednou latinské slovo »cordia« a podruhé slovo »vimen«, kteréžto poslední v glossáři překládá KLARET »zvad«. Srv. V. FLAJŠHANS: »Klaret a jeho družina« v »Sbírce pramenů k poznání literárního života v Čechách, na Moravě a v Slezsku«, skupina I., řada I., číslo 1, sv. 1, str. 48, verš 233 a str. 49, verš 262, str. 128, verš 628.

¹⁰) Srv. Aug. SEDLÁČEK: »Pýcha urozenosti a vývody u starých Čechův a Moravanův«, ve Věstníku Král. české společnosti nauk, roč. 1914 (Praha 1915), č. III.

Dr. Zdeněk Kristen:

O rodových svazech u nás a v Německu.*

Rodové svazy, t. j. sdružení příslušníků jednotlivých rodů za účelem utužení rodové soudržnosti, pro něž A. MARKUS není neochoten připustiti i slovanský právní a hospodářsko-sociální pojem zádruhы (takže by se říkalo »zádruhа rodу X.«),¹ jsou u nás, pokud českých rodů se týče, dosud jen zcela ojedinělou výjimkou. Nehledíme-li k několika málo ohlášeným pokusům o vytvoření rodových svazů, k nimž však dosud, pokud je mně známo, nedošlo,² možno zatím uvésti jen »rodovou obec Pejšov«, která po prvném sjezdu příslušníků rodu Pejšova, konaném v r. 1923 v Sedlčanech, byla r. 1925 ustavena v Praze a o jejímž vzniku, účelu i dotazníkové akci, na níž spolupracoval náš předčasně zemnulý učitel a spolupracovník prof. Dr. Artur BROŽEK, jsou čtenáři našeho časopisu dostatečně informováni,³ dále sjezd rodů Stunů z května 1934 a »společnost rodů Opatrných«, založenou r. 1935 z podnětu Ing. Dra Al. Opatrného.⁴ Tudíž bilance nepochybně velmi chudá!

Zcela jinak je tomu již u našich německých krajanů, u nichž rodopisné badání teší se vůbec nepoměrně větší přízni. Pročítáme-li jejich rodopisný časopis »Sudetendeutsche Familienforschung«, vydávaný ústředím pro sudetskonečeské rodopisné badání v Ústí n. L. za redakce Dra Fr. J. UMLAUFTA a Dra Fr. J. WÜNSCHE setkáváme se téměř v každém sešitě se zprávami o konaných rodových sjezdech (t. zv. *Familientage*).⁵ Poslední dobou jejich počet

*) Článek tento je úryvkem z přednášky, proslovené dne 11. prosince 1935 na členské schůzi Rodopisné společnosti československé v Praze.

¹⁾ Dr. Antonín MARKUS: *Rodinná kronika*. Populární úvod do studia rodopisného (genealogie). Praha 1926, str. 53 n.

²⁾ Na př. Bezdečků (srov. Časopis Rodopisné společnosti [CRS], roč. III. 1931, str. 28), Cedychů (srov. CRS., roč. II., str. 129) a j.

³⁾ Srov. CRS. roč. I. 1929, str. 128—132, a roč. III. 1931, str. 55—61.

⁴⁾ O sjezdu rodu Stunů a »Společnosti rodu Opatrných« odkazují na příslušné statě v „Drobnostech“.

⁵⁾ Ze zpráv, otištěných v prvních osmi ročnících jmenovaného časopisu, možno sestavit tento abecední seznam německých rodů v Československu,

stále roste, zejména když některé odbočky zmíněného ústředí — tak zvláště liberecká odbočka pro obvod ještědsko-jizerský⁶ a Německý svaz v Podmoklech — ujaly se jejich soustavného pořádání. Příkladem stačí tu uvést, že posléze zmíněný »Bund der Deutschen in Bodenbach« svolal u příležitosti jím pořádané slavnosti (Heimatfest) děčínského okresu na den 23. června 1935 do Podmokel současně sjezdy hned sedmi různých rodů ze severočeského pohraničí, jež těšily se poměrně značné účasti.⁷ Některé rody konají takové sjezdy již v zcela pravidelných intervalech a přikročily docela k vydávání periodických zpráv, v nichž seznámují s výtežky rodopisného bádání o tom kterém rodě a jimiž oživují a udržují rodová pouta příslušníků rodu, rozptýlených po různých, často i velmi vzdálených krajích. Prvním periodikem toho druhu u nás je, nemýlím-li se, časopis rodiny Umlauftů, vydávaný v nepravidelných lhůtách o názvu »Mitteilungen zur Geschichte der Familien Umlauft, Umlauf, Umlauff, Imlauf« od roku 1925 v Ústí n. L. zmíněným již Drem Fr. J. UMLAUFTEM,⁸ který rodovým sjezdům a jejich významu věnoval i zvláštní studii⁹ a který je jejich horlivým propagátorem.

Není pochyby, že na naše Němce působil tu vliv sousedního Německa, kde tvoření rodových svazů (zprvu šlechtických a později i občanských) a pořádání rodových sjezdů má již dloholetou tradici, sahající daleko zpět před válku světovou. Avšak stejný podíl nutno zajisté přičíst i motivu národnostně-politickému: rodovými sjezdy a svazy a souvisejícím s tím zdůrazňováním rodové a krajin-

konavších rodové sjezdy: Alberti, Appelt, Bayer (Payer), Bürger, Dievock, Dörre, Donth, Federle, Feix, Fiedler, Fritsch, Glaszl, Hammer, Hiebsch (Hübsch), Jantsch, Kahlert (Kohlert, Kollert), Kasper, Kittel, Klug, König, Lichtner, Lorenz, Mader, Möse, Müller, Paulik, Piewack, Queiser, Richter, Rohn, Seiche, Seifert, Steinmüller, Stroh, Teltschik, Thiel (Tiel), Trötscher, Tugemann, Umlauf (Imlauf), Weber, Wieder a Zippe. — Ze sjezdů této rodů byl nejčetněji navštíven první sjezd rodu Umlauftů, konaný v Ústí n. L. roku 1922 za účasti 175 příslušníků různých rodin, a sjezd rodu Seiche v r. 1935 při 150 účastnících. Nejčastěji a nejpravidelněji koná sjezdy rod Steinmüllerů, který se r. 1935 sešel již celkem po desáté.

⁶⁾ O činnosti této »Arbeitsstelle für Familienforschung des Jeschken-Isergaues in Reichenberg« na poli pořádání rodových sjezdů srov. souhrnnou zprávu v »Sudetendeutsche Familienforschung«, roč. VII. 1934–35, str. 75.

⁷⁾ Srov. o tom »Sudetendeutsche Familienforschung«, roč. VIII. 1935–36, str. 32–33; byly to sjezdy rodů Dörre (43 účastníků), Fiedler (30), Fritsch a Fritsche (50), Lorenz (19), Müller (20), Richter (30) a Weber (20).

⁸⁾ Srov. ČRS, roč. III. 1931, str. 31–32. — Z jiných u nás vydávaných rodových časopisů a zpráv, vycházejících ovšem zcela nepravidelně a často v nejjednodušší úpravě, lze ještě uvést: »Mitteilungen der Familien Bayer« (1. seš. 1931), »Nachrichtenblatt des Familienverbandes Federle« (1. seš. 1930), »Mitteilungen zur Geschichte der Kahlert, Kohlert, Kollert u. a.« (2 seš. 1931 a 1934), »Mitteilungen der Familie König« (1. seš., 1930), »Mitteilungen der Familien Möse« (1935), »Beiträge zur Geschichte der Familien Stoll und Stolle« (2. seš., 1930), »Mitteilungen der Familie Tugemann« (1. seš. 1931), »Familienblatt der Zippe-Familien« (3. seš., 1934–35), a j.

⁹⁾ Dr. F. J. UMLAUFT: Über die Veranstaltung von Familientage, v »Sudetendeutsche Familienforschung«, roč. III. 1930–31, str. 145–149.

né souvislosti a soudržnosti má být totiž posilováno německé národní uvědomení.

Rodopisné badání u Němců řízeno je nyní vůbec z velké části citem národním a vlasteneckým. Je-li tomu tak, jak jsem upozornil, již i u našich Němců, pak tím více platí to o vlastním Německu. Tam vládne dnes přímo přesvědčení, že pěstovati rodopis je povinností každého řádného Němce, poněvadž to vyžaduje zájem celého národa. Základ tohoto názoru je hledati ve slovech HITLEROVÝCH, jimiž označil rodinu jako »zárodek a základní buňku státu« (*Keim- und Grundzelle des Staates*), neboť právě z takto formulovaného významu a smyslu rodiny vyplývá pro dnešní Němce cena, význam a poslání rodopisu. Z citu příslušnosti rodinné vyvíjí se totiž cit závazku a odpovědnosti k rodu, a v dalším stadiu i k národu a státu. Vědomí krevního příbuzenství včleňuje jedince bezpečněji v národní a státní jednotu. Právě proto rodinné a rodové uvědomení má základní význam pro přestavbu a vybudování nového Německa.

Takto vytčené a zdůrazňované poslání rodopisu podmiňuje a podporuje ovšem tvoření nových rodových svazů v Německu. Příkladem může nám být »rodopystný svaz Gimblů« (Familienforschungsverband Gimbel), ustavený v říjnu 1935 se sídlem ve Frankfurtě nad Mohanem, jehož stanovy, otištěné v prvém ukázkovém čísle rodového věstníku *Nachrichtenblatt des Familienforschungsverbandes Gimbel*,¹⁰ seznamují nás dobře s úkoly a povinnostmi členů rodových svazů. Podle § 1. účelem svazu je sdružiti a spojiti všechny nositele toho jména k vzdělávání a pěstování rodinného a rodového uvědomení, k společnému pátrání po předcích a příbuzných, k sbírání a zachování rodového majetku a k zřízení nadace, z níž byli by podporováni potřební příslušníci rodu. Druhý paragraf stanoví, že členem rodového svazu Gimblů může se státi každý plnoletý a zachovalý Němec arijského původu, jmennující se Gimbel, Gümbel, Gimpel, Kimpel a pod. Přijetí za člena může však být předsednictvem svazu bez udání důvodů odmítnuto. Na úhradu výloh svazu přispívá každý člen kromě zápisného ročním příspěvkem, jehož výše bude rok od roku určována. Z ostatních ustanovení stanov možno se omezit jen na taková, která lze analogicky aplikovati i pro jiné rodové svazy. Tak je určeno, že rodozpytný svaz Gimblů má konati každoročně v době mezi velikonočními a svato-dušními svátky rodový sjezd (§ 4), že bude vydávati vlastní rodový věstník (§ 6), že pro snazší a účelnější organisaci svazu budou zřízeni v jednotlivých krajích říše nehonorovaní krajinští důvěrníci (§ 7), atd. K rozpuštění svazu může pak podle posledního odstavce stanov dojít jen tehdy, když počet členů svazu klesne na pouhých

¹⁰⁾ Vyšlo v říjnu 1935 ve Frankfurtě n. Moh. za redakce učitele H. GIMBELA z Nieder-Ingelheimu nad Rýnem. Jeden výtisk uložen je v Archivu země České v Praze.

pět a ti se většinou hlasů na rozpuštění svazu usnesou; v tom případě majetek svazu má připadnouti některému státnímu archivu. Majetkem méněn je tu především *rodový archiv*, v němž (podle vysvětlení redaktora věstníku) mají býti shromažďovány písemnosti, týkající se příslušníků rodu, ať již v originálech nebo v opisech, a který má býti doplněn i sbírkou fotografií a obrazů. Vedle písemných památek má býti založeno i *rodové museum*, v němž byly by uloženy rodinné a rodové památky, zachycující život rodu v minulosti.

V zmíněném ukázkovém čísle věstníku, který má se státi oficiálním orgánem celého svazu a v němž budou uveřejňovány příspěvky k dějinám rodu, jejichž sepsání je rovněž jedním z předních úkolů svazu, otištěna jsou kromě stanov stručná prohlášení předsedy, redaktora a jednatele svazu, která vesměs zdůrazňují národnostně-politické poslání rodopisného badání, jak jsem je shora naznačil, a jež zvlášt výrazně charakterisuje závěr provolání jednatelova, který zní: »Vždyť nás všecky spojuje jedno jméno, ryzí německá krev, jeden národ, jedna vlast a jeden vůdce!«¹¹

Rozmach rodopisného badání v Německu, jehož jsme svědky v posledních letech, není ovšem podmíněn jen touto ideovou složkou, za niž možno právem pokládati zdůrazňování národnostně-politického a státního významu rodopisného badání, nýbrž je podporován — a to snad ještě větší měrou — i zřetelem praktickým. Souvisí to s rasovou politikou v Třetí říši, vybudované (podle norimberských slov Bohleových) na »neúprosných zákonech krve a rasy«, zejména pak s říšským zákonem o ustanovení úřednictva z povolání ze dne 6. května 1933, který požadavkem průkazu arijského původu žadatelova alespoň do čtvrtého kolena přirozeně obrátil pozornost k minulosti rodinné a rodové.

Ohlas rasové politiky a platných v té věci předpisů projevuje se ovšem i v instituci rodových svazů, z nichž jsou přímo vylučováni nositelé jména, kteří jsou nearijského původu. Tak na př. musí přistupující člen rodopisného svazu Gimblů ve smyslu ustanovení § 2. stanov na přihlašovacím lístku závazně prohlásiti, že je arijského původu a že v jeho žilách nekoluje židovská krev ...¹²

Uvádění podobných ryze stranických a politických prvků do rodopisného badání může ovšem snadno sváděti na scestí a proto s hlediska vědeckého pěstování rodopisu nutno je odmítnoti! Nutno ovšem odmítnoti je i se stanoviska rodových svazů, které mají přece sdružovati všechny příslušníky jednotlivých rodů bez rozdílu a jejichž předním účelem, jak již bylo řečeno, jest vypěstovati a utužiti cit rodinné a rodové soudržnosti.

¹¹⁾ »Uns alle aber eint ein Name, urdeutsches Blut, ein Volk, ein Vaterland, ein Führer.«

¹²⁾ »Ich bin arischer Abstammung und frei von jüdischem Rasseeinschlag.«

Václav Líva :

Seznamy pražských novoměšťanů za léta 1618—1653.

Imigrace do Prahy byla již v 16. století silná. Hlavní město českého státu vždy lákalo četné cizince, kteří opouštěli domov v naději, že se v Praze domohou lepšího postavení. Třicetiletá válka ovšem značně snížila příliv cizího živlu, nicméně však byla období, kdy Praze jistě přibývalo obyvatelstva jen nastehováním, neboť časté epidemie, hospodářský pokles a ostatní následky války způsobily, že populační přírůstek, vzniklý přirozenou měnou, býval nepatrný, byl-li vůbec jaký, zvlášť v letech morových nárazů.

Seznamy níže otisklé zachycují také jednu, arci nejdůležitější imigrační složku, totiž přistěhovalce, kteří v pražských městech nabýli měšťanského práva. Podávají důležitý materiál rodopisný, národnostní a hospodářský — v souvislosti s III. částí mých »*Studii o Praze pobělohorské. Změny v domovním majetku a konfiskace*« (Sborník příspěvků k dějinám hl. města Prahy, díl IX., Praha 1935), z které jest aspoň zčásti patrno, pokud Praha splnila existenční naděje přistěhovalců. Jinak jsem užil této bohaté látky v článku »*Kolik obyvatel měla Praha před třicetiletou válkou a po ní*« (Český časopis historický, roč. XLII. 1936, str. 332—347) a užiji ještě v studii »*Národnostní poměry v Praze za třicetileté války*«.

Soupis jsou pořízeny podle knih městanských práv, chovaných v archivu hlavního města Prahy. Pro Staré město je to rukopis č. 536 (z let 1600—1657), pro Nové město č. 559 (1610—1657), pro Menší město č. 567 (1587—1629) a č. 568 (1630—1667), pro Hradčany č. 573 (1566—1671).

Za jménem novoměšťana následuje místo, odkud přišel; někdy, ač zřídka, je to rodiště. U míst méně známých bývá uvedena bližší poloha, jinde naopak jen země nebo její část. U těch, kdož přišli z poddanských měst nebo z dominií, jest za bydlištěm v závorce vyznačeno zkratkou »výh. l.«, měl-li výhostný list. Stojí-li na př. u některého staroměstského novoměšťana, že přišel ze Starého města, je tomu rozuměti tak, že byl městským úřadem již dříve přijat pod ochranu, čímž získal oprávnění vykonávat živnost. Městského práva nabyl takovýto příchozí po jisté době takřka automaticky,

pokud o ně žádal, stávaje se z obyvatele plnoprávným měšťanem. To platí nejen o Starém, ale o všech pražských městech vůbec. Zkratky »ces.,«, »něm.,«, »lat.,« a pod. znamenají jazyk dokumentů, jimiž uchazeči o městské právo prokazovali osobní svobodu, manželský původ a dobré chování.

Pro větší přehlednost rozděleny jsou seznamy v odstavce podle let a v každém odstavci jednotlivé záznamy seřaděny jsou nadto v abecedním pořádku.

I. STARÉ MĚSTO.

- 1618: Alezam Jan, Nové m. praž., čes.
Brodský Jiří, Nové m. praž., čes.¹
Ctibor Jan [Kbelský, impresor], St. m. praž., —.²
Curtius Jan, Menší město praž., čes.
Duczler Jan, krejčí, Řehlovice u Ústí n. Lab. (výh. l.), čes.
Flemink Izák [kupec], St. m. praž., —.³
Folkhart Kundrát, šmejdíř, Norimberk, něm.
Hrdlička Jeroným, bečvář, Sedlčany (výh. l.), čes.
Chroust Jan, vážný při ungeltě, Plánice (výh. l.), čes.
Jakubovic Václav, řezník, Nové město praž., čes.
Janoušek Jan Chmelický, sladovník, Hrazené Rataje n. Sáz. (výh. l.), čes.
Jelínek Jan, kolář, Štěchovice hor zlatých, čes.⁴
Jerusalem David, krejčí, Čechy, —.
Jezbera z Kolivé Hory Jan, Nové m. praž., čes.⁵
Jitrnička Jan, pekař, Hradec Králové, čes.⁶
Job Jan Zikmund, impresor, Wunsiedel (Bavory), něm.
Jung Wolf, šiftař, Suhl u Erfurtu, něm.
Kefer Petr, Solingen, něm.
Holdtšmidt Matyáš, krejčí, Prostějov, něm.⁷
Kučera jinak Kryspin Martin, Klatovy, čes.
Kučera Vít, řezník, Křižanov u Vel. Meziříčí (výh. l.), čes.⁸
Marin Václav, pekař, Děčín (výh. l.), něm.
Pospíšil Rehoř, pekař, České Skalice (výh. l.), čes.⁹
Praun Tylman, Antverpy, lat.
Prušek z Prusova [Jan] Samuel, [J. Mt] cís. hor. viničných praž perkmistr, Přeštice, čes.¹⁰
Přeselský Jakub, Kaplice, čes.
Reys Wolf, šmejdíř, Hartenstein (Sasko), něm.¹¹
Srbeck jinak Sýkora Melichar, bečvář, Nové m. praž., čes.
Sysel Jakub, sklenář, Staré město praž., —.
Šrempp Eliáš, služebník při puchalterii čes. komory, Hallstadt (Hor Rakousy), něm.¹²
Straboch Baltazar, krejčí, Fürstenwalde (Braniborsko), něm.
Táboršký jinak Pelikán Bohuslav, Kolín, čes.

1618: ¹⁾ V. LÍVA, *Studie o Praze pobělohorské III. Změny v domovním majetku a konfiskace* (Sborník přísp. k dějinám hl. města Prahy, díl IX. Praha 1935), str. 27. — ²⁾ Vystěhoval se pro víru; TÝŽ, *Studie o Praze pobělohorské Emigrace* (Sborník, díl VI. Praha 1931), str. 14 a III. 88, 352. — ³⁾ Flaming, emigrant; I. 410. — ⁴⁾ III. 20. — ⁵⁾ Emigroval, záhy však se vrátil; srov. I. 375 a III. 68, 81, 235. — ⁶⁾ III. 65. — ⁷⁾ III. 97. — ⁸⁾ Odešel pro víru do Lešna; srov. rkp. arch. hl. města Prahy č. 2203, fol. 263 a. — ⁹⁾ Odešel do vyhnanství; I. 381 a III. 65. — ¹⁰⁾ III. 52. — ¹¹⁾ III. 44, 46. — ¹²⁾ Exu-

Tošek [z Liliové Hory] Václav, Libochovice (výh. I.), čes.¹³
 Trakal Jan, kožišník, St. město praž., —¹⁴
 Trebink Jiří, krejčí, Arensburg na ostrově Oesel, něm.
 Tyšer Jan, pekař, Všebořice u Ústí n. Lab. (výh. I.), něm.
 Weker Kristián, zlatník, Drážďany, něm.
 Weyrecht Nyglichek, krejčí, Bischofsheim (Alsas), něm.
 Wogner Václav, truhlář, Hlubčice (Slezsko), něm.

- 1619:** Bilský Václav, Ml. Boleslav, čes.
 Božecký Václav, služebník úradu purkmistrovského, Milevsko, čes.¹
 Buttetus Jiří, mečeř, Lausanne, lat.
 Franc Benedikt, Žiželice n. Cidl., čes.
 Gerlich Jiří, Opava, něm.²
 Hešer (též Hešrer) Mikuláš, Čechy (výh. I.), čes.
 Hofman Jakub, kožišník, Scharfenberg (Něm.?), něm.³
 Huk Vít, hlásný nad kotci kožišnickými a soukenickými, Blanice (okr. Ml. Vožice, výh. I.), čes.
 Janovský Jiří, řezník, Vartenberk (okr. Mimoň, výh. I.), čes.⁴
 Kämnicz Mikuláš, uzdář, Žirec u Dvera Král. (výh. I.), čes.⁵
 Koy Michal, kolář, Freistadt (Slezsko), něm.
 Kurbi Martin, šmukýr, Annaberg (Sasko), něm.
 Lev Tobiáš, švec, Hora Kutná, čes.⁶
 Marchart Jan, cukrář, Nové město Haňov (Něm.?), něm.
 Mejdlo Matěj, švec, Chenziny u Kielců (Polsko), čes.
 Milius Josef, Jaroměř, čes.
 Mitys Václav, Velvary, čes.⁷
 Patok Urban, Lešno (výh. I.), něm.
 Peyskar Jan, truhlář, Dol. Falkenhein (Slezsko), výh. I., něm.
 Pospíchal Jan Ouponěšický, Budkov u Mor. Budějovic (výh. I.) čes.
 Ryppík z Ruppachu Leander, kurfiřta heidelbergského a saského rada, Ansbach (Bav.), něm.⁸
 Smekal Jan, švec, Heršim. Městec, čes.
 Smetana Nikodem, Litomyšl, čes.
 Sirmont Jiří, Lehnice, něm.⁹
 Spindler Jan, hodinář, Vejprty, něm.
 Srayer Jakub, tkaničkář, Sas. Kamenice, něm.¹⁰
 Šultys z Felsdorfu Jiří, profesor akademie, Hora Kut., čes.¹¹
 Švorc Adam, Chlumec u Chabařovic (výh. I.), čes.¹²
 Taurer Jiří ml., apatykář, St. m. praž., —¹³
 Tylinger Martin, Menší m. praž., čes.¹⁴
 Weykardt Petr, písář úřadu rychtářského, Krnov, něm.

- 1620:** Blechajnák Kocourek Václav, švec, Neveklov (výh. I.), čes.
 Burger Martin, neuvedeno, —¹
 Buš Adolf, Solingen, něm.
 Credelius Adam Stříbrský, umění svobodného bakalář a akademie praž. pedellus, Stříbro, čes.
 Czarvas Matěj, švec, Hor. Hlohov, čes.
 Ducha Jiří, kožišník, Ústí n. L., čes.²

lant; I. 385 a III. 47. — ¹³⁾ III. 26, 172. — ¹⁴⁾ III. 12.

- 1619 :** ¹⁾ Vymrskán z měst pražských dne 22. června 1621; srov. I. 369. — ²⁾ III. 98.
³⁾ III. 107. — ⁴⁾ III. 30. — ⁵⁾ III. 95. — ⁶⁾ III. 40. — ⁷⁾ Emigrant; I. 379 a III. 56. — ⁸⁾ Popraven r. 1621; III. 45. — ⁹⁾ III. 120. — ¹⁰⁾ III. 98. — ¹¹⁾ Emigrant; I. 385. — ¹²⁾ III. 10. — ¹³⁾ Exulant; I. 412 a III. 83. — ¹⁴⁾ Exulant; I. 371 a III. 300.

- 1620 :** ¹⁾ III. 61, 132. — ²⁾ III. 26. —

- Dycz Jan Ludvík, kožišník, Toruň, něm.
 Festinius Ondřej, Kaňk, čes.
 Fraunš Jan, zedník, Schuls (Švýc.), něm.
 Gallata Jan, Opava, čes.
 Grim Pavel, tesář, Rupertsgrün (Slezsko), něm.³
 Haberman Jiří, švec, Těšín, čes.
 Hekl Martin, St. m. praž., —.⁴
 Hosauer Jan, flašnýř, Wunsiedel (Fojtland), něm.⁵
 Jahn Erhart, Čechy (výh. l.), něm.
 Jawůrka Jindřich, malíř, Chrudim, čes.
 Ječný jinak Bojanovský Václav, Bojanov u Chrudimě (výh. l.), čes.⁶
 Jelínek Jakub, krejčí, Chudenice u Klatov (výh. l.), čes.⁷
 Kaděřávek Jiří, perníkář, Lanškroun (výh. l.), čes.
 Kantůrek Pavel, soukeník, Horažďovice, čes.
 Karban z Volšan Bernard, St. m. praž.⁸
 Kellert Jan, šmejdíř, Königsberg (Čechy, výh. l.), něm.
 Kheyf Kašpar, zámečník, Lützen (Sasko), něm.
 Kinderman Krok, malíř, Bielefeld (Vestfálsko), něm.
 Klerman Pavel, krejčí, Klempenov (Pomořany), něm.
 Kopáč Martin, Nový Domašín u Vlašimě (výh. l.), čes.
 Krásá Vavřinec, Panenský Týnec (výh. l.), čes.⁹
 Krumpholz jinak Hanzlíček Jan, švec, Týn n. Vlt., čes.
 Kulich Jan, mydlář, Hora Kutná, čes.¹⁰
 Kvasnice Jakub, pekař, Milevsko, čes.
 Kvasnička Jan, [kupec], St. m. praž., —.¹¹
 Kyrcell Jan, Reichenbach (Slezsko), něm.
 Labe Jiří, Bělá p. Bezd. (výh. l.), čes.¹²
 Marchart Mikuláš, cukrář, Kolín n. R., něm.
 Mlejnský Pavel, úřadu šestipanského služebník, Nové m. praž., čes.
 Mörschell David, švec, Radonice u Kadaně (výh. l.), něm.¹³
 Nyger Daniel, krejčí, Poříčí, čes.
 Okrašovský z Vyškovce Mikuláš, soukeník, Nové m. praž., čes.
 Pánek Jan, krumplíř, St. m. praž., —.
 Payerle Řehoř, Nové m. praž., čes.¹⁴
 Perger Antonín, postřhač, Reichenbach (Slezsko), něm.
 Podsejpal Jiří, krejčí, Čáslav, čes.
 Rogett Klaudius, Tain u Valence, franc.¹⁵
 Ron Václav, jirchář, Slaný, čes.
 Roslab Jiří, kožišník, Most, čes.
 Sekler Jiljí, St. m. praž., —.
 Sová Václav, zedník, Nové m. praž., čes.¹⁶
 Solc Michal, Vel. Hlobov, něm.
 Štang z Labětína Jakub, přední písář hořejší kanceláře, St. m. praž., —.
 Štybr Vavřinec, [prokurátor], Prachatice, čes.¹⁷
 Tomáš Jindřich, štětkář, Norimberk, něm.
 Třemecký Josef, šmukýř, Slaný, čes.¹⁸

1620: ³⁾ III. 110. — ⁴⁾ III. 50. — ⁵⁾ III. 98, 108. — ⁶⁾ Na uved. m. — ⁷⁾ III. 31. — ⁸⁾ Odešel do vyhnanství; I. 376 a III. 220. — ⁹⁾ III. 109. — ¹⁰⁾ III. 110, 111, 123, 127. — ¹¹⁾ Exulant; I. 378 a III. 12. — ¹²⁾ Emigroval do Perny; srov. J. VOLF, Čeští exulantii v matrikách perenských, VI. (Sborník Jednoty starých českých rodů v Praze, roč. V., 1934), str. 7 a *Studie* III. 353. — ¹³⁾ III. 104. — ¹⁴⁾ III. 57. — ¹⁵⁾ III. 80. — ¹⁶⁾ Emigroval a vrátil se; srov. I. 383 a III. 111. — ¹⁷⁾ Vystěhoval se pro víru; I. 384. — ¹⁸⁾ III. 40, 78.

Tříletý Matěj, Třebíč, čes.
Weychman Daniel, krejčí, Podštát u Hranic n. Beč., čes.
Willkomb Jiří, tesař, Hohenstein (Slezsko), něm.
Wolf Jakub, švec, Vipava, něm.

- 1621: Amman Adam, truhlář, Ewettingen (Badensko), něm.
Barták Kašpar, [písář hořejší kanceláře], Zábrdovice u Brna (výh. I.), čes.
Belej Ondřej, krejčí, Hoyerswerda (Hor. Lužice, výh. I.), něm.
Buškovský Havel, bečvář, Nové m. praž., čes.
Burian Adam, pekař, St. m. praž.²
Czabera Adam, Kostelec n. L., čes.
Dikastus Petr, Vrchlabí (výh. I.), čes.
Ernlich Zigmund, Landshut (Bav.), něm.
Fibiger Rehoř, krejčí, Nový Jičín, čes.
Fiklšert Adam, Čechy (výh. I.), něm.³
Firšt Abraham, rukavičník, Salcupurk, něm.
Fišer Eliáš, krejčí, Falkenhayn, něm.
Gebhart Linhart, tobolář, Göffel (Fojtland), něm.⁴
Härtl Jáchym,kovář, Konnersdorf (Sasko), něm.
Härle [z Herlesperka] Konstantin, Menší m. praž., čes.⁵
Hubner Friedrich, Beutten n. Ohři, něm.
Kadanský Jiří, právo sv. Jana v Oboře pod Petřinem, čes.
Keysler Ondřej, cvočkář, Tirscheim (Sasko), něm.⁶
Klygl Jiří, Innenberg (Tyrol), něm.
König Kryštof, Eisenach, něm.
Korka z Koryně a Cholovici Linhart Cholovský, [císařský rychtář], Varmie (Vých. Prusy), lat.⁷
Koval Kryštof, tesař, Mukenberk (výh. I.), něm.
Kratšmer Jiří, Sankt Marienstern (Hor. Lužice), něm.
Kreczlinger Filip, Čes. Krumlov, něm.⁸
Kubant Václav Kostecký, krejčí, Kostelec n. Orl. (výh. I.), čes.
Leva z Brozan Zigmund, impresor, St. m. praž., —.⁹
Levinský jinak Beran Pavel, švec, Králův Dvůr (výh. I.), čes.
Mol Jan, Štítný u Znojma, čes.¹⁰
Nádeník jinak Hrdlička Marek, pasíř, Litomyšl, čes.
Nebožtík Jan, krejčí, Kladno (výh. I.), čes.
Nicolaus Vavřinec, kupec, Rovereto, lat.¹¹
Preys Pius Kristián, [gegenhandler praž. celního úřadu], Norimberk, něm.¹²
Putš Jiří, Tuttlingen (Virtenbersko), něm.¹³
Reyfner Tomáš, Benešov n. Pl., něm.
Reynhart Jan, švec, Gehren (Dol. Lužice), něm.
Rýček Jan, řezník, Trnávka u Mor. Třebové, čes.
Ryttsler Jan ml., švec, Blatno u Jáchymova, něm.
Řeřábek Bartoloměj, Nové m. praž., čes.¹⁴
Sedláček Jan Jakub, Sedlčany (výh. I.), čes.
Sládek Mikuláš, kožišník, Nové m. praž., čes.¹⁵
Straka Kašpar, švec, Opava, ?.
Strašihost Martin, švec, Gelcz (Slezsko), něm.
Strážnohorský Jan, Nové m. praž., čes.¹⁶
Šolc Baltazar, kožišník, Liebenthal (klášter), něm.

1621 : ¹⁾ III. 42, 69. — ²⁾ III. 108. — ³⁾ III. 89. — ⁴⁾ III. 83. — ⁵⁾ III. 18, 153, 330. — ⁶⁾ III. 92. — ⁷⁾ III. 75, 105, 18. — ⁸⁾ III. 129. — ⁹⁾ III. 44. — ¹⁰⁾ III. 71. — ¹¹⁾ III. 117, 189. — ¹²⁾ III. 60. — ¹³⁾ III. 95. — ¹⁴⁾ III. 170. — ¹⁵⁾ III. 89. — ¹⁶⁾ III. 35.

- Špechta Jan, Hradčany, čes.
 Štiller Ondřej, stuhař, Čes. Budějovice, čes.
 Taczler Alexander, Eferding (Hor. Rakousy), něm.¹⁷
 Tilesius Baltazar JUDr., [rada knížete brunšvického], Hirschberg
 (Slezsko), lat.¹⁸
 Trnka z Křovic Jan, J. Mti cís. služebník, Nové m. praž., čes.¹⁹
 Vachala Řehoř, švec, Olešnice jinak Růžová Hora, lat.
 Vaňkovic Jan, Nové m. praž., čes.²⁰
 z Velechova Adam Václav, písář radní, pak kancléř St. m. praž.,
 Chýše u Zlatic (výh. l.), čes.²¹
 Weber Martin, řezáč kamenů, Norimberk, něm.
 Zrucký z Chrenovic Jan Sedlecký, [puchalter čes. komory],
 Sedlec u Kut. Hory, čes.²²

- 1622: Augulin de Augulinis N., Strengen (Tyrol), něm.¹
 Bauer Jírák Agricola Jan, expeditor kanceláře čes. komory, Lim-
 burk n. Lahnou, něm.²
 Benello Jan, Trident, lat.
 Bonmartin Jan Michal, Trident, lat.
 Brivant Mikuláš, Lingo (sev. Italie), lat.
 Buš Adolf, Solingen, něm.
 Czan Jiří, krejčí, Slavkov u Lokte, něm.
 Dorš Jan Jiří, Norimberk, něm.
 Fortunatus Filip, neuved. (pokrt. žid), —.
 Gössl Petr, sladovník, Lauterbach (Slezsko), něm.³
 Gran jinak Procházka Jiří, pekař, Mnichovice u Říčan (výh. l.),
 čes.
 Hamr Dariel, [kožišník], St. m. praž., —⁴
 Hellebauer Adam, kuchař, Vöcklabruck (Hor. Rak.), něm.⁵
 Chotolinský z Chotouně Pavel, písář při soudu komorním,
 Nymburk, čes.⁶
 Jakub Jan, kolář, Čechy (výh. l.), něm.
 Karafilát Jakub Hendrich, písář komorní Karla kn. Lichtenštejna,
 Mor. Ostrava (výh. l.), čes.
 Knor Jiří, mečíř, Bamberk, něm.⁷
 Knykman Jan, šmejdíř, St. m. praž., —⁸
 Krejčův jinak Kto vský Martin, mydlář, Rovensko (výh. l.), čes.
 Kurka z Tulbinštějna Jan Václav, služebník čes. komory,
 Plzeň, čes.
 Leybnic Jan, kloboučník, Wurzen (Sasko), něm.
 Lucz Kryštof, krejčí, Stuttgart, něm.
 Math Kristián, [komorník arcikn. Ferdinanda Arnošta], panství Mittel-
 berk, něm.⁹
 Michka Šimon, kloboučník, Nymburk, čes.¹⁰
 Mirovský Jan ml., řezník, Nové m. praž., čes.¹¹
 Narten Kundrát, vostružník, Gerden (Hanoversko?), něm.¹²
 Peš Jan Pavel, malíř, Menší m. praž., čes.
 Peša Jan, mydlář, Chabařovice (výh. l.), čes.¹³
 Ronštok Jan, tesař, Vratislav, něm.
 Rožek Fzchiel, Přerov n. Bečvou, čes.
 Slavík Pavel, švec, Brušperk, čes.¹⁴

1621: ¹⁷⁾ Emigrant; I. 385. — ¹⁸⁾ III. 78. — ¹⁹⁾ III. 14, 16, 17, 172. — ²⁰⁾ III.
 73. — ²¹⁾ III. 9, 44, 70, 157. — ²²⁾ III. 56.

1622: ¹⁾ III. 11. — ²⁾ III. 84. — ³⁾ III. 96. — ⁴⁾ III. 115. — ⁵⁾ III. 114. —
⁶⁾ III. 113. — ⁷⁾ III. 77. — ⁸⁾ III. 84. — ⁹⁾ III. 82. — ¹⁰⁾ III. 57. —
¹¹⁾ III. 216. — ¹²⁾ Nartens; III. 85. — ¹³⁾ III. 109. — ¹⁴⁾ III. 58, 97. —

Š m a u l Jan, pekař, Slaný, čes.¹⁵
 Š p i n d l e r Jeremiáš, krejčí, Bochov, něm.
 T r e n t i n Michal, [kupec], Trident, lat.
 V o p r š a l Matouš, Benešov (výh. l.), čes.
 V y š í n Václav, mlynář, Unhošt (výh. l.), čes.
 Z a j í c Jonáš, služebník pánu. Teplá (výh. l.), čes.
 Z a n d á l e k Jan, mydlář, Louny, čes.¹⁶

- 1623:** A l t n i k l Mikuláš, Nimptsch (Slezsko), něm.
 B e r g i u s Jan, Býčkovice u Litoměřic, lat.¹
 Č í ž e k Martin, Sezimovo Oustí (výh. l.), čes.²
 F r a n k Jiří, [krejčí], Waltersdorf (Něm.), něm.³
 G r y n d l y n k Jan, Čes. Budějovice, něm.
 K o z e l s k ý z G r y n f e l z u Jan Ludvík, [písář v ungelť], Stéblová
 u Pardubic (výh. l.), čes.⁴
 L u d v í k Z a c h a r i á š, St. m. praž., —⁵
 M a r t i n o v s k ý Matouš, Locano, lat.
 M a t h e y Jan, krejčí, Leibnitz (Slezsko), něm.
 M i l l e r Folkmar, hrnčíř, Sondershausen, něm.
 M o s t o Bernardin, J. Mti cís. komorní muzikus, Menší m. praž., —.⁶
 N e y b e r Baltazar, Trutnov, něm.
 O d e r Jan, Sušice, čes.
 P e y s Jiří, kotčí, Hora sv. Kateřiny, něm.⁷
 P i f e l d e r Jakub, Št. Hradec, něm.
 P í s e c k ý Jan, hrnčíř, Uh. Hradiště, čes.⁸
 P l o c z e r Linhart, Hollstadt (Bav.), něm.
 R e y m u n d Jan Bapt., [kupec], Tignes (Francie), lat.⁹
 R o t h e n k o l b e r Baltazar, kožišník, Indersdorf (Bav.), něm.
 S a f e r t Jiří, ?, něm.
 S t e n g l Jiří, Bělá p. Bezd. (výh. l.), čes.
 Š t o č e k Jiří, [pekař], Něm. Brod, čes.¹⁰
 Š u l c Filip, [šmejdíř], Törbsen (výh. l.), něm.¹¹
 T r e n t i n Antonín, [kupec], Trident, lat.¹²
 W i k Jan, Jihlava, něm.
 Z y t t a Jan V e l t r u b s k ý, St. m. praž., —.

- 1624:** B a r e š Jiří M., Častolovice (výh. l.), čes.
 B u r g h a r d t Mikuláš, krejčí, Broumov, něm.
 H o r á c e k Martin, řezník, Jilemnice (výh. l.), čes.
 K r a u z Jiljí, St. m. praž., —.
 K r a u z Jiří, St. m. praž., —.
 L a n g Kašpar, tesář, Limmritz (Sasko), něm.
 R a y n k Jiří, J. Mti cís. pražský gegenhandler, Slavkov u Lokte, něm.¹
 R e y t t e r Petr, polní trubač, Murau (Štýrsko), něm.
 S t a r c h Jiří, stuhář, Kremže, něm.
 T e r p Matouš, služebník při puchalterii čes. komory, Kulov (Hor. Lužice), něm.

- 1625:** B e r V o l f, provazník, Rohr (Bav.), něm.
 B e s o l t Jiří, krejčí, Neuburg (Dol. Rak.), něm.

1622: ¹⁵⁾ III. 104, 206. — ¹⁶⁾ III. 109.

1623: ¹⁾ III. 25. — ²⁾ III. 46. — ³⁾ III. 43. — ⁴⁾ III. 69. — ⁵⁾ III. 129. —
⁶⁾ III. 42. — ⁷⁾ III. 103. — ⁸⁾ Emigroval do Perna; srov. VOLF,
Čeští exulanti v matrikách perenských, X., (Sborník Jednoty, ročník VI.
 1935), 22. — ⁹⁾ III. 43, 261. — ¹⁰⁾ III. 64. — ¹¹⁾ Škultet; III. 51. —
¹²⁾ III. 35, 39.

1624: ¹⁾ Rayk, Rak, emigrant; I. 382 a III. 83.

Erhart Lamprecht, krejčí, Gryven (Grieben v Bavorsku?), něm.
Furch Fabián Šebestián, Čes. Budějovice, čes.
Herman Jiří, Landsberg (Bav.), něm.
Kohlík Daniel, krejčí, Teplá (výh. l.), něm.
Maškovský Daniel, Rakovník, čes.
Špílka Jan, kolečník, Louny, čes.
Straka Jakub, nožíř, St. m. praž., —¹
Šenöttl Michal, Wildenhag (Hor. Rak.), něm.²
Šön Jan, zedník, Oberwaldstatt (Švýc.), něm.
Šourek Bartoloměj, řezník, Žebrák (výh. l.), čes.
Winkler Tomáš, Menší m. praž., čes.³

- 1626: Breydink Ditrich, Merzhausen (Něm.), něm.
Dvorský Tomáš [Šebestián], nožíř, Tábor, čes.⁴
Jozefův Martin, Nové m. praž., čes.
Kress Kašpar, kloboučník, Friedland (Vých. Prusy), něm.²
Para Klaudius, Mendament (Francie), lat.³
Preysler Kryštof, zámečník, Čes. Dub (výh. l.), čes.
Raab Jan, knihař, Sesslach (Bav.), něm.
Reych Jiří, písář při berni, Zhořelec, něm.⁴
Truskovský Mikuláš, krejčí, Strunkovice v již. Čechách (výh. l.), čes.⁵
Ulman Izaiáš Ulrich, Freiberk (Sasko), něm.⁶
- 1627: Adam Jan, služebník pánu, Tábor, čes.
Dlouhý Šimcn, kloboučník, Nymburk, čes.
Fux Jiří, [nákladník], Posnice (u Kynšperka?, výh. l.), něm.¹
Günzler z Günzlfeldu Abraham, rada a sekretář čes. komory,
Mensí m. praž., čes.²
Hanuš Eliáš, Lhenice u Netolic, čes.
Hořman Pavel, pekař, St. Ronštatt, něm.
Khobr z Khobršperku Jan, Mensí m. praž., čes.³
Koller Jan, šmejdíř, Nové m. praž., čes.
Lusk Jan, Písek, čes.
Maggaur [z Greifenu] Eliáš, písář při berni, pak rentmistr
v král. čes., Rohrbach (Hor. Rak.), něm.⁴
Neyberle Jan, platnýř, Kleinkitzighofen (Bav.), něm.⁵
Pehmer [z Weimar] Jakub, Mensí m. praž., čes.⁶
Proškovský z Kroheneština [Jan Samuel, koncipista čes.
kanceláře], Žebrák, čes.⁷
Příhoda Bartoloměj, služebník pánu, St. m. praž. (výh. l.), čes.⁴
Puczener Petr, Jüterbog (Branib.), něm.
Pušer Řehoř, pekař, Budislín, něm.
Rössel Martin, kloboučník, Štriegau (Slezsko), něm.
Studenský Matouš, [komorník při dskách zem.], Jindř. Hradec.
čes.⁸
Šerer Jiří, platnýř, Kitzingen (Bav.), něm.¹⁰
Širmar z Malíkova Ludvík, registrátor při dskách zem., Jindř.
Hradec, čes.¹¹
Štegmaier Jan, krejčí, Oberrehrenbach (Bav.), něm.

1625 : ¹⁾ III. 124. — ²⁾ Šnek, Šenek; III. 110. — ³⁾ III. 83.

1626 : ¹⁾ III. 85. — ²⁾ Gress, Gross; III. 59. — ³⁾ III. 80. — ⁴⁾ III. 59. —

⁵⁾ Třeškovský, Troškovský; III. 18, 26. — ⁶⁾ III. 70.

1627 : ¹⁾ III. 106, 296, 303. — ²⁾ III. 17, 84, 254, 286, 296. — ³⁾ III. 62, 236.

⁴⁾ III. 8, 90, 111. — ⁵⁾ Nybrle; III. 89, 90. — ⁶⁾ Behmer; III. 62, 63,
279. — ⁷⁾ III. 28, 33. — ⁸⁾ III. 55. — ⁹⁾ III. 81. — ¹⁰⁾ III. 29. — ¹¹⁾ III.

T e y š l e r Jan, provazník, Schweinfurt, něm.
T o c h e ř k e Šimon, Nisa, něm.
Z e l m a n Jan [Václav, přední písář dolejší kanceláře], Cáslav, čes.¹²

- 1628: B e č k o v s k ý Melichar, kantor, Uh. Skalice, čes.
B l e y k Jiří, pilníkář, Augšpurk, něm.
d e B o i s Filibert Emanuel, Menší m. praž., čes.¹
B r u n e r Šebestián, Cheb, něm.
z B r y s l u Jobst, [J. Mti cís. jubilár], Menší m. praž., čes.²
C o r t e s i z P e r e g r i n u Fridrich, [kupec], Chur, lat.³
Č e j k a jinak Č e r n o h l á v e k Jiří, hrnčíř, Kunštát u Boskovic, čes.
Č e r v e n k a Jan, Sušice, čes.
D a y n e r t Lorenc, tarmarečník, St. Loub (Něm.), něm.⁴
E k h e l Jiří, Slavkov u Lokte, něm.
E m Štěpán, tesař, St. m. praž., —.
z E n d u J e n, Wetzen (Hannover), něm.
F u x Vavřinec, krejčí, Forst (Dol. Luž.), něm.⁵
G i r l e Petr, šmukýř, Rothenštraus, něm.⁶
G l o b i c [z Bučín a] Baltazar, Menší m. praž., čes.⁷
G l o c z Jan Jiří, krejčí, Černošín u Stříbra, něm.
G l o t t Gottfried, Menší m. praž., čes.⁸
H a p p e l Daniel, truhlář, Stadecken (Hesen.), něm.
H a r t e n b e r g e r [z Hartenberg u] Petr, Schkortitz (Sasko),
něm.¹⁰
H a u b t m a n Jan, jirchář, Slavkov u Lokte, něm.
H e n k s Daniel, kovář, Nový Jičín, něm.
H e s s e Martin, punčochář, Pulsnitz (Sasko), něm.
H e y Jakub, Obereisenheim (Bav.), něm.¹¹
H o f m a n Jan, fořík, Cvikov u Jablonce n. Nisou, něm.
H o f m a n z H o f m a n s d o r f u Baltazar, [J. Mti cís. služebník],
Vel. Hlohoš, lat.¹²
H ö g e r Jindřich, krejčí, Lichtenberg (Brunšvicko), něm.
H ö n [z H o h e n s t e j n a], lékař, (bývalý novokřtěnec), ?, —.¹³
H ř e b í k jinak Nagl Adam, tkaničkář, Čechy (výh. l.), čes.
C h a r d o n Michal, handlér, Moutiers (Savojsko), lat.¹⁴
J a n a č Jan, vetešník, Opava, čes.
J i l o v s k ý Jan, truhlář, Tábor, čes.
J o b s t Urban, Hradčany, čes.¹⁵
J o c h m i t a l Václav, bečvář, Písek, čes.
K e r n l e Vilém, tkaničkář, Ingolstadt, lat.
K h ü n n e d e r Voldřich, krejčí, Burglengenfeld (Bav.), něm.
K l a d r u b s k ý Jan, kameník, Brandýs n. L., čes.
K l i m e r t s k ý Jan, tkaničkář, Hradčany, čes.
K l ü b e r Mikuláš, služebník při berni, Assuld n. Wahrou (Bav.), něm.¹⁶
K n e c h t Kundrát Kašpar, šmejdíř, klášter sv. Tomáše v Menš. m.
praž., čes.¹⁷
K ö g l Baltazar, loutnář, Fus u Augšpurku, něm.
K o z e l Jiří, švec, Všeruby, čes.
K r a u z Jan, šmejdíř, Ravendynau, něm.
K u r c z m a n Kašpar, Vratislav, něm.

44, 45, 46. — ¹²) III. 57.

1628 : ¹⁾ III. 74, 275, 336, 367. — ²⁾ III. 9, 45, 79, 80, 92, 290, 335, 338, 339. —
³⁾ III. 39, 40. — ⁴⁾ III. 46. — ⁵⁾ III. 125. — ⁶⁾ III. 56. — ⁷⁾ III. 61, 285.
⁸⁾ III. 19, 57, 324. — ⁹⁾ Appl; III. 117. — ¹⁰⁾ Exulant; I. 373 a III. 77.
¹¹⁾ Hay; III. 114. — ¹²⁾ III. 112, 321. — ¹³⁾ Hann; III. 52, 140. —
¹⁴⁾ Cordon; III. 78, 83. — ¹⁵⁾ III. 40, 307, 328. — ¹⁶⁾ Klibr; III. 27. —
¹⁷⁾ III. 46.

- Lang Mikuláš, švec, Kirchlomc, něm.¹⁸
 z Lindy Jan, štětkář, Jöhstadt (Sasko), něm.
 Mařík Jan, švec, neuved., --.
 Maurer Jan, Kryštof, zlatník, Št. Hradec, něm.¹⁹
 Miller Jan, krejčí, Emmershausen (Hesensko), něm.
 Mirovský Adam, řezník, Nové m. praž., čes.²⁰
 Modr Michal, švec, Budišín, něm.
 Nečas Marek, švec, Police n. Met. (výh. I.), čes.²¹
 Neyman Jindřich, bečvář, Zákupy (výh. I.), něm.²²
 Opočinský Jan, pláteník, Nové m. praž., čes.²³
 Ostřálek Fridrich, krejčí, Klimkovice (Slez.), čes.
 Ott Jan, sedlář, Menší m. praž., čes.²⁴
 Ouždecko Jakub, Klimkovice (Slezsko), čes.
 Paczelt Kryštof, pekař, Trutnov, něm.
 Pepprlé [z Lewenburku] Vít, [cis. rychtář], Leopoldschlag (Hor. Rak.), něm.²⁵
 Pfann Jan, šmejdíř, Steyer, něm.²⁶
 Pišl Řehoř Ferdinand, [písář perkmistrského úřadu], Nové m. praž., čes.²⁷
 Pruner Martin, sedlář, Cheb, něm.²⁸
 Ramler Jan, zedník, Plavno, něm.²⁹
 Ranofeyl Štěpán, vetešník, Nové m. praž., čes.
 Rašp Jan, řešetář, St. m. praž., --.³⁰
 Reynitš Mates, sedlář, Menší m. praž., čes.³¹
 Starosta jinak Růžička Pavel, soukeník, Tábor, čes.³²
 Stehlík jinak Mikulášek Daniel, vetešník, Milčín u Ml. Vožice, čes.
 Steinbörn David, jehlář, Svídnice, něm.
 Suchánek Jakub, vetešník, Hranice, čes.
 Sloboda Jan, vetešník, Ratiboř, čes.
 Sirmayer Jan, pekař, Nennslingen (Bav.), něm.³³
 Šloer Martin, krejčí, St. m. praž., --.³⁴
 Špaček Ondřej, vetešník, Tábor, čes.
 Štolc Jan, mečíř, Lubek, něm.
 Teyfl Jan, vetešník, Bečov u Teplé, něm.
 Tišler Václav, švec, Čes. Lípa, něm.³⁵
 Trenčta Tomáš, vetešník, Týn n. Vlt., čes.
 Treško Jan Hendrich, malíř, Neuburg (Bav.), něm.
 Urbach Zikmund, vážný v ungeltě, Mikulov, něm.³⁶
 Vimberský Diviš, [služebník při berni], Třeboň, čes.³⁷
 Vrba jinak Hladký Jiří Jan, kuchař, Budyně n. Ohří (výh. I.), čes.³⁸
 Weychmon Tomáš, švec, Podštát u Hranic, čes.
 Weyls Jan, švec, Tirschenreuth (Bav.), něm.
 Winkler Kryštof, registrátor při apelacích, Rothenburg n. Nisou (Hor. Luž.), něm.³⁹
 Wolf Andres, šenkýř, Happurg (Bav.), něm.⁴⁰
 Zelenka Jan, pánuv služebník, Chrudim, čes.
 Zežule Jan, vetešník, Nové m. praž., čes.

1628: ¹⁸⁾ III. 61. — ¹⁹⁾ Mauer, Mayer; III. 25. — ²⁰⁾ III. 163, 175.
²¹⁾ III. 150. — ²²⁾ III. 117. — ²³⁾ III. 51. — ²⁴⁾ III. 98. — ²⁵⁾ III. 22,
 119, 120, 122. — ²⁶⁾ III. 41. — ²⁷⁾ III. 19. — ²⁸⁾ Prunar; III. 83. —
²⁹⁾ III. 67. — ³⁰⁾ III. 99. — ³¹⁾ Rentz; III. 75. — ³²⁾ III. 63. — ³³⁾ Šidl-
 meyer, Šilmayer; III. 73, 119. — ³⁴⁾ Šlör, Sleyer; III. 34. —
³⁵⁾ Diesser, Tišer; III. 82. — ³⁶⁾ III. 45, 56. — ³⁷⁾ III. 58. — ³⁸⁾ III.
 55, 69. — ³⁹⁾ III. 36. — ⁴⁰⁾ III. 12.

- 1629: Antoš Václav, hrnčíř, Sedlčany (výh. l.), čes.
 Arent Petr, bradýř, St. Ersleb, něm.¹
 Aylen man Baltazar, Holzmaden (Virtenb.), něm.
 Benedikt Vít, krejčí, Planá (výh. l.), něm.²
 Bosenský Václav, Kněžmost (výh. l.), čes.³
 Braun Matouš, krejčí, Augšpurk, něm.
 Buchwaldt Jiří, šenkýř, Semily (výh. l.), čes.
 Čech Jan, zedník, Kostelec n. Čer. Lesy (výh. l.), čes.
 Dystl Jan, lazebník, Nové m. praž., čes.⁴
 Fleyšer Michal, šenkýř, Rabštejn (výh. l.), něm.⁵
 Gröbner Andres, šmejdíř, Syrendorf, něm.
 Hartung [z Hartnfelzu] Jan, registrátor při puchalterii čes.
 komory.⁶
 Hataš jinak Housenka Havel, kovář, Vlašim (výh. l.), čes.
 Henrich Melichar, krejčí, Fulnek (výh. l.), něm.
 Heš jinak Voříšek Jakub, krejčí, Stříbro, čes.
 Heydenreych Ondřej, Leisnig (Sasko), něm.⁷
 Husák Pavel, mlýnář, Žatec, čes.
 Jelínek Jan, kolář, Štěchovice (výh. l.), čes.
 Kačerovský Václav František, registrátor při berni, Radouň, čes.⁸
 Karmazín Václav Theodor, Jičín, čes.
 Kleyner [z Kleyneku] Jonáš, Výmar, něm.⁹
 Komornický Jan, úřadu šestipanského služebník, Nové m. praž., čes.
 Kotrle David, tkaničkář, Čechy (výh. l.), čes.¹⁰
 Lochman Karel, rybář, St. m. praž., —.
 Maršálek Jan, kuchař, Menší m. praž., čes.¹¹
 Martin Matouš, provazník, Landsberg, něm.
 de Martinis Antonín, mestkomín, Locarno, lat.
 Nastoupil [z Sífperku] Jan, šenkýř, pak nákladník, Žampach (výh. l.), čes.¹²
 Ofř Jan, kaineník, neuvěd. —.
 Palouček Jiří, krejčí, Týn n. Vlt. (výh. l.), čes.
 Pencík Jan, služebník čes. komory, Menší m. praž., čes.¹³
 Peške Samuel, handlíř, Dušníky (Slezsko), něm.
 Pidramas Zikmund, mydlář, Hora Kutná, čes.¹⁴
 Plachetka Jakub Jan, [služebník čes. komory], Hor. Hlohov, čes.¹⁵
 Plachetka Matěj, koželuhr, Hradec Král., čes.
 Přemyslav Daniel, Čechy (výh. l.), čes.¹⁶
 Rakovnický Pavel, švec, Nové m. praž., čes.
 Reychl Kašpar, konvář, Freiberk (Sasko), něm.
 Reynhart Jan, tesař, Peritz (Sasko), něm.
 Rob Václav, pekař, Lanškroun (výh. l.), čes.¹⁷
 Röbl Jiří, rotšmid, Oberthau (Sasko, výh. l.), něm.
 Rumlar Petr, hrnčíř, Miletín u Hořic, čes.
 Sapin Martin, krejčí, Glurns (Tyrol), něm.
 Soukup Matěj, pekař, Tábor, čes.
 Srna Jakub, švec, Ostrov u Žďáru (výh. l.), čes.¹⁸
 Seller Michal, Linec, něm.
 Seyfelin Martin Wolandt, krejčí, Weilheim (Virtenb.), něm.
 Seyvl Jakub, krejčí, Náchod (výh. l.), čes.
 Špet Mauric, sedlář, Oberhausen u Augšpurku, něm.

1629: ¹) III. 43. — ²) III. 84. — ³) III. 28. — ⁴) III. 72. — ⁵) III. 57. — ⁶) III. 16. 26. — ⁷) III. 40. — ⁸) III. 29. 66. — ⁹) III. 86. — ¹⁰) Kettrel; III. 53. 96. — ¹¹) III. 51. 54. 59. — ¹²) III. 19. — ¹³) III. 111. — ¹⁴) III. 309. 313. — ¹⁵) III. 108. — ¹⁶) III. 71. 72. — ¹⁷) III. 74. — ¹⁸) III. 43. —

Štauber Baltazar, cvočkář, Werden, něm.¹⁹
 Šenkfelder Kašpar, apatykář, Greyfenberk, lat.²⁰
 Teubener Lukáš, Schwarzenberg (Sasko), něm.
 Vluka Martin, švec, Bělá (Slez.), čes.
 Wagner Jan Jakub, knihař, Št. Hradec, něm.
 Werner Jan, šmejdíř, Gross- u. Klein-Karben (Hesensko), něm.
 Werner [z Gayersperka] Baltazar, [písář hořejší kanceláře],
 Broumov (výh. l.), něm.²¹
 Weydacker Jiří, knihař, Menší m. praž., čes.²²
 Weyss Ondřej, krejčí, Čes. Krumlov (výh. l.), něm.²³
 Weyrauch Petr, šmejdíř, Berg n. Elsterou, něm.
 Witman Jiří, Slavkov u Lokte, něm.

- 1630: Achtman Jan, Čes. Brod, čes.
- Brunet Jan Bapt., Roncaglia (Italie), lat.¹
- Bujak Jan Klucenický, [puchalter knížat z Lichtenštejna], Tábor, čes.²
- Czimrmon Kryštof, zlatník, Jihlava, něm.³
- Dusík Adam, St. m. praž., —.
- Eliáš Jan Sobotecký, Jindř. Hradec, čes.
- Freyleb Jakub, bečvář, Schönenstein na Litoměřicku, něm.⁴
- Gross Fridrich, Wildenroth (Bav.), něm.
- Gruber Martin, pekař, Čechy (výh. l.), něm.
- Grulius Mikuláš, [kupec], Tornac (Francie), lat.⁵
- Hanák Martin Ferdinand Hornecký, Olomouc, čes.⁶
- Hentcl Jiří, kordovánik, Prydomst (Slezsko), něm.
- Hnilička Zikmund, švec, Kard. Rečice (výh. l.), čes.⁷
- Horštejnský Pavel, Vodňany, čes.⁸
- Hřivá Ondřej, Těšín, čes.
- Jakubic jinak Pelhřimovský Šimon, mllynář, Pelhřimov, čes.⁹
- Jonyš Jan, služebník při apelacích, Vratislav, něm.
- Keller Tomáš, Čechy (výh. l.), něm.
- Koch Tomáš Kundrát M., Rankweil (Vorarlberk), něm.
- Kres Kašpar, zlatník, Hall, něm.
- Kreysegk Ondřej, Schleitau (Sasko), něm.
- Kromfus Martin, švec, Ostrava, čes.¹⁰
- Lauer Oldřich, šlejfíř, Rezno, něm.
- Lichtenberger Matouš, notarius publicus, Čechy (výh. l.), něm.
- Mayer Oldřich, krejčí, Neuburg (Bav.), něm.
- Murarius [z Nайдорfu] Jiří [Karel, kupec], Burglengenfeld (Hor. Falc), něm.¹¹
- Palička Tomáš, hrnčíř, Žebrák, čes.
- Pecznidorfer Wolfgang, Straubing (Bav.), něm.
- Phagellus z Nysdorfu Jan, Nymburk, čes.¹²
- Pohland Jobst, zedník, Hof (Bav.), něm.
- Pöchel Adam, krejčí, Hoř. Chobolice u Úštěku (výh. l.), něm.
- Pukl jinak Šípek Šimon, mydlář, Staréč (Morava, výh. l.), čes.
- Raczter Jakub, flašnýř, Auerbach (Hor. Falc), něm.
- Roveneský [z Libán hory] Jiří, J. Mti cís. služebník, Libáň (výh. l.), čes.¹³

- 1629: ¹⁹⁾ III. 91. — ²⁰⁾ III. 77. — ²¹⁾ III. 20, 101, 107, 109, 110, 272, 369. —
 ²²⁾ Wodecker; III. 344. — ²³⁾ III. 61.
- 1630 : ¹⁾ III. 89, 90. — ²⁾ III. 118. — ³⁾ III. 88. — ⁴⁾ III. 104, 324. — ⁵⁾ Gru-
 leiss, Grullius; III. 76, 79. — ⁶⁾ III. 230. — ⁷⁾ III. 31. — ⁸⁾ III. 32,
 79. — ⁹⁾ Na uv. m. — ¹⁰⁾ Gronfus, Krumfus; III. 70. — ¹¹⁾ III. 47. —
 ¹²⁾ III. 89. — ¹³⁾ III. 61, 204.

S trejcius Jiří Přeštický, [služebník při puchalterii čes. komory], Přeštice (výh. l.), čes.¹⁴
S tříbrný Tomáš, krejčí, Něm. Brod, čes.
S pineta Kryštof, kameník, Mendrisio (Švýc.), lat.
S terc Jan, mandlíř, Ml. Boleslav, čes.
S torck Donát, Freiberk (Sasko), něm.
T aušar Mikuláš, krejčí, Stříbro, čes.
T ichavský Pavel, kožíšník, Příbor, čes.¹⁵
V elíšek jinak Hájek Václav, kolář, Čechy (výh. l.), čes.
W unders Adam, pekař, Verneřice u Úštěku (výh. l.), čes. i. něm.¹⁶
Z ych [z Gryfí Hory] Mikuláš, sladovník, pak nákladník, Budyně n. Ohří (výh. l.), čes.¹⁷

- 1631:** **B ayer** Viktorin, písář úřadu rychtářského, Czulb u Znojma (výh. l.), neuved.
- B ojanovský** Šimon, Rábí (výh. l.), čes.
D urchan Martin, rybář, St. m. praž., —.
F echtner Matyáš Albrecht, Menší m. praž., čes.¹
F išer Michal, tesař, Bernstat (Hor. Luž.), něm.²
G erynk Volf, kupec, Hof (Bav.), něm.³
H avlík Pavel Čenovický, Černovice u Tábora (výh. l.), čes.
K adéra Martin, hrnčíř, Písek, čes.
K ebrle Gregor, kupec, Inšpruk, něm.
K hobr z K hobr šperku Adam, Menší m. praž., čes.⁴
K limeš Jan, provazník, Planá (výh. l.), něm.⁵
L intner Šimon, hrnčíř, St. m. praž., —.⁶
M ayer Par.kráč, tkaničkář, Steyer, něm.⁷
M eller Jiří, cvočkář, Perno, něm.
M erkh l Mates, švec, Kemnathen (Hor. Falc), něm.⁸
M ucz Jan, Slaný, čes.
P odibník z Perenské Hory Jan Burian, komorník při dskách zem., Vilémov u Čáslavě (výh. l.), čes.⁹
R ašper Michal, krejčí, Frýdlant, něm.
R esler Kašpar Bartoloměj, Ústí n. L., čes.
S ummr Jan, Karlovy Vary, něm.¹⁰
S větlík Václav, krejčí, Smrdov u Čáslavě, čes.
S ýkora Matouš, Nové m. praž., čes.
S ikher Mikuláš, tesař, Cheb, něm.¹¹
S tyr Albrecht, punčochář, Vel. Hlobov, lat.¹²
T holwelczel Petr, Gefell (Bav.), něm.
T urnovský jinak Bolesla vský Jan, krejčí, Turnov, čes.
V achane cius Jan Václav, písář dolejší kanceláře, St. m. praž., —.¹³
V čelín Jakub L stiborský, přední písář St. m. praž., Menší m. praž., čes.
W alandt Martin, řenkýř, Budišín, něm.
W olfius [z Krušce a z Roznfeldu] Pavel Oldřich, Menší m. praž., čes.¹⁴
- 1632:** **B ederník** Jindřich, švec, Hradec Král., čes.
B ek Martin, Menší m. praž., čes.

1630: ¹⁾ Štrelius; III. 86. — ¹⁵⁾ III. 40. — ¹⁶⁾ III. 132. — ¹⁷⁾ III. 68, 115, 126

1631: ¹⁾ III. 59. — ²⁾ III. 90. — ³⁾ III. 45, 172. — ⁴⁾ III. 55. — ⁵⁾ III. 13. —

⁶⁾ III. 109. — ⁷⁾ III. 131. — ⁸⁾ III. 78. — ⁹⁾ III. 18. — ¹⁰⁾ III. 112. —

¹¹⁾ III. 116. — ¹²⁾ III. 92. — ¹³⁾ III. 88. — ¹⁴⁾ III. 60.

Dentulín z Turtlštejna Jindřich, služebník J. Mti cís., Nové m. praž., čes.¹

Hillgartner Kristián, pekař, Gmünd (Korutany), něm.

Nigrinus Tobiáš, Jezví u Čes. Lípy (výh. l.), čes.

Poklop Martin Jitčinský, perníkář, Jičín, čes.²

Sibourt Cladius, [šmejdíř], Burgdal (Francie), lat.³

Souček Tomáš, Nové m. praž., čes.

Srbický Eliáš, uzdář, Nový Batelov u Jihlavy (výh. l.), čes.

Turek z Rozenthalu Kryštof, [věnných měst v král. čes. hof-rychtéř], Nové m. praž., čes.⁴

Turek z Rozenthalu [a ze Šturmfeldu] Mikuláš [František, primas], Nové m. praž., čes.⁵

Tycz Matouš, Nové m. praž., čes.⁶

1633: Bergoldt Jiří, zlatník, Chabařovice (výh. l.), něm.¹

Dobrotivý Pavel, služebník pánu, Káčov n. Sáz. (výh. l.), čes.

Dressler Martin, truhlář, Slezsko (výh. l.), něm.²

Ficz Jan, švec, Jaroměř, čes.

Gebel Vít, [dvorský truhlář], Homburg n. Moh., něm.³

Gwinger Kryštof, mečeř, Mnichov, něm.

Heusler Jan, Bavorsko, něm.

Horák Jiří Skutecký, krejčí, Příbram (výh. l.), čes.

Hospodář Adam, švec, Opolí, něm.

Kavka Daniel, jirchář, Nové m. praž., čes.

Khyr (z Khurpachu) Adam Gottfried, [hradu praž. paušraiber], Boleslav (Slezsko), něm.⁴

Klezar Fridrich, švec, Nová Paka, čes.

Korb Jiří, konvář, Altenberg (Sasko), něm.

Lazar Jan, švec, Zahořany u Orlíka (výh. l.), čes.⁵

Lehener Petr, flašnýř, Thiersheim (Bav.), něm.

Litochleb Pavel Sobotecký, pekař, Dol. Bousov (výh. l.), čes.⁶

Minchenrodt Jan, bradýř, Jena, něm.⁷

Molenda Šimon, služebník pánu, Sedlčany (výh. l.), čes.

Mosser Adrian, ?, —.⁸

Pařízek Jan, pekař, Něm. Brod, čes.⁹

Pinder Jiří, švec, Vídeň, něm.

Štiplink Baltazar, mečeř, Frankfurt n. Moh., něm.¹⁰

Weber Jiří, ručníkář, ?, —.

Welkher Jakub, [J. Mti cís. mincmistr], ?, —.¹¹

Wolf Kryštof, švec, Trutnov, něm.

1634: Barták Šimon, krejčí, Pelhřimov, čes.

Beer Kašpar, švec, ?, —.

Fišer Mates, krejčí, Olava, něm.

Hájek Jiří, přivozník, Příbram, čes.

Herfurt Šimon, pergameník, Vratislav, něm.

Hofman Václav, Nové m. praž., čes.¹

Hvezda Matěj, pekař, Týn n. Vlt., čes.²

Kalenda Melichar Adalbert, ?, —.³

Kanczler Jan, uzdář, Tachov, něm.

1632: ¹⁾ III. 94. — ²⁾ III. 76. — ³⁾ III. 30. — ⁴⁾ III. 71, 73, 74, 134, 187, 224.
⁵⁾ III. 58, 187, 207, 224, 253. — ⁶⁾ III. 129.

1633: ¹⁾ Pergolt; III. 13. — ²⁾ III. 111. — ³⁾ III. 91. — ⁴⁾ Khür, Khur; III. 24, 174. — ⁵⁾ III. 64. — ⁶⁾ III. 70. — ⁷⁾ Minicherod; III. 43. — ⁸⁾ III. 337. — ⁹⁾ III. 101. — ¹⁰⁾ Styblink; III. 82. — ¹¹⁾ III. 114, 124, 254.

1634: ¹⁾ III. 123. — ²⁾ III. 71. — ³⁾ III. 87.

Kavka jinak Fiala Valentin Slavětínský, pekař, Čechy (výh. l.), čes.
 Klibolt Jan [Václav z Lewenthurnu a Waserthalu], Landschuh (Dol. Falc), něm.⁴
 Kroker Jan Heřman, Hor. Hlohov, lat.
 Krubr Marek, krejčí, Dol. Rak., něm.⁵
 Kuchař Petr Žářský, pekař, Žár (Slez.), čes.
 Málek Jan, Mirotice (výh. l.), čes.⁶
 Murat Václav, švec, Nové m. praž., čes.
 Nikolaides Havel, St. m. praž., —.
 Pasovský Jiří, kožišník, Dačice (výh. l.), čes.
 Pergkman Michal, kožišník, Čes. Lipa, něm.
 Plynczler Melichar, postřihač, Münzbach (Hor. Rak.) něm.⁷
 Procházka Daniel, Unhošt, čes.
 Prokeš Mikuláš, ?, —.⁸
 Slavík Šťastný, kovář, Mšeno (výh. l.), čes.⁹
 Studenský Jan, švec, Čechy (výh. l.), čes.¹⁰
 Svoboda Jan, sopkeník, Tábor, čes.
 Šenkla Martin Ernst, Znojmo, něm.
 Sleynicz Jiří, Waltersdorf, něm.
 Šmerol Jan, soustružník, Tegernsee (Bav.), něm.
 Veselý Jiří, kovář, Ml. Boleslav, čes.¹¹
 Weber Erhart, šmejdíř, Küps (Bav.), něm.
 Wencelius z Bohova Gregor, [služebník při kanceláři čes. komory], Svitavy, čes.¹²

- 1635: Bacík Jan, sklenář, ?, —.
- Behm Aurelius, uzdář, Slavkov u Lokte, něm.¹
- Berka Zikmund Bratronický krejčí, Bratronice u Křivoklátu (výh. l.), čes.
- Brejcha Jan, švec, Vodňany, čes.
- Cibulovský Jiří, švec, Polička, čes.
- Cridelle Jan JUDr., apel. rada, ?, —.²
- Černoch Jakub Putimský, Putim u Písku (výh. l.), čes.
- Deche Jan, cukrář, Kolditz (Sasko), něm.
- Ducháče k Tobiáš, krejčí, Nová Paka, čes.
- Englmon Šimon, běhvář, Dobern u Zákup (výh. l.), něm.
- Gallus Adam, šmejdíř, Pitschen (Slezsko), něm.
- Gellert Jiří, šmukýř, Mimoň (výh. l.), něm.³
- Hagen Jakub, Weiden (Bav.), něm.
- z Harasova Daniel, rybář, postr. právo sv. Anežky, čes.
- Huen Jan Kašpar, krejčí, Binzen (Badensko), něm.
- Hylles Kryštof, provazník, Čes. Lípa, něm.
- Hyrt Jan Lukáš, krejčí, ?, —.
- Jäger Valentín, pekař, Prešpurk, něm.
- Jaroměřický [ze Stromberka] Daniel, handlér [a služebník J. Mti cís.]. Čáslav, lat.⁴
- Jonáš Matěj Bernartický, krejčí, Bernardice u Milevska (výh. l.), čes.
- Kašna Jan, mistr pivovarský, Nový Domašín u Vlašimě (výh. l.), čes.⁵

1634: ¹⁾ III. 25, 36, 110, 369. — ⁵⁾ Gruber, Krüber; III. 112. — ⁶⁾ III. 117.
⁷⁾ III. 46. — ⁸⁾ III. 76. — ⁹⁾ III. 20. — ¹⁰⁾ III. 82. — ¹¹⁾ III. 106, 120. — ¹²⁾ III. 37, 42.

1635: ¹⁾ III. 92. — ²⁾ Krydelle, Krüdelle (von); III. 79, 113, 294. — ³⁾ Heller; na uv. m. — ⁴⁾ III. 38, 235. — ⁵⁾ III. 33. —

- Kesler Štefan, handlér, Cheb, něm.
 K h a l t s m i d Jakub, krejčí, Prostějov, čes.
 K h y n c z l Josef, hrnčíř, Friedland (Slezsko), něm.
 K o l b e Kristián, cajkšmíd, ?, —.⁶
 K o l i d i u s Pavel Libecký, ?, —.
 K o p ř i v a Václav Lorenc Přeštický, Přeštice (výh. I.), čes.
 K u r c z Matouš, kožišník, Opava, něm.⁷
 K v a s n i č k a Klement, švec, St. m. praž., —.
 L a u t r p a c h Florián, Louň, čes.
 M a r k v a r t Kašpar, soustružník, ?, —.⁸
 M a t o u š ū v Jan Václav, Litomyšl, čes.⁹
 M i l l e r Adam, kuchař, Šluknov (výh. I.), něm.
 N o b l Zachariáš, švec, postr. právo Matky boží pod řetězem, čes.
 N o h e l Jiří, švec, St. m. praž., —.
 N o s k e Martin, šenkýř, ?, —.
 N o u z e Mikuláš, Kněžmost (výh. I.), čes.
 N o v á k Jiří, krejčí, Bavorov u Vodňan (výh. I.), čes.
 P e š í k Tomáš, jablečník, Dobříš (výh. I.), čes.
 P i e l a c h Matyáš, švec, Mödling (Dol. Rak.), něm.
 P i c h l Kašpar, pekař, Planá (výh. I.), něm.
 P l a h o Šebestián, Čes. Krumlov (výh. I.), něm.
 P o h n i c Mates, sladovník, Mašťov u Podbořan (výh. I.), něm.
 P o k o r n ý Havel, švec, Unhošť (výh. I.), čes.¹⁰
 P o k o r n ý Jan, švec, Zátec, čes.
 P o k o r n ý Jiří, kovář, Něm. Brod, čes.
 P r e l l e r Abraham, postřihač, ?, —.¹¹
 P r l e jírak Šekera Jan, švec, Hora Kut., čes.
 R u e s Jan, Weerdt, něm.
 R y p p l Melichar, švec, St. m. praž., —.
 S a n o p h i l Jan, Heřman. Městec (výh. I.), čes.
 S k o ř e p a Daniel, kloboučník, Nové m. praž., čes.
 S l a v y k Mikuláš, hrnčíř, Loštice na Mor. (výh. I.), čes.
 S m i ř i c k ý Matěj, řezník, Smiřice (výh. I.), čes.
 S r b e c k ý Jan, švec, St. m. praž., —.
 S t e h l í k Matěj, krejčí, Žebrák (výh. I.), čes.
 S u c h o m e l Vít, mlynář, Tábor, čes.
 Š a f á ř Martin, švec, Klatovy, čes.
 Š i l i n s k ý Friderich, švec, ?, —.
 Š p a n Petr Kalenický, sladovník, Kalenice (u Horažďovic?), výh. I.), čes.¹²
 Š r e y b Jakub, krejčí, Kosmonosy (výh. I.), čes.
 Š t e f a n Jiří Hranický, švec, Zbraslav, čes.
 Š t é t k a Jan, tkaničkář, Čechy (výh. I.), čes.
 Š t o l l e Jan, krejčí, Drážďany, něm.
 Š t r a b o c h Jan Jáchym, Třebenice (výh. I.), čes.
 Š t r a u b Jiří, sedlář, ?, —.
 Š u b a r t Jan, handlér, Bavorsko, něm.
 T e c h e Pavel, pekař, Kolditz (Sasko), něm.
 T i c h ý Jan, švec, Vvškov (výh. I.), čes.
 T r á v n í č e k Jakub, pokrývač, St. m. praž., —.¹³
 T r á v n í č e k Vít, kameník, St. m. praž., —.
 U h l Petr, krejčí, Wat, něm.
 V a c h a n e c i u s Jakub František, St. m. praž., —.
 V e c k a Martin, varhaník, Benešov n. Plouč. (výh. I.), něm.
 V o d ď a n s k ý Jan st., ?, —.

1635: ⁶⁾ III. 92. — ⁷⁾ III. 29, 104. 105. — ⁸⁾ III. 91. — ⁹⁾ III. 36. — ¹⁰⁾ III. 87. — ¹¹⁾ III. 46. — ¹²⁾ III. 66. — ¹³⁾ III. 123.

Wagner Šimon, soukeník, N. Bydžov, čes.
 Walata Pavel, švec, Tábor, čes.
 Walter Jan, Turnov, čes.¹⁴
 Weytlich Valentin Vratislav, něm.
 Wilant Jan, Týn n. Vlt. (výh. l.), čes.
 Wilner Tomáš, sedlář, Lava (Dol. Rak.), něm.
 Zajíček Matěj, krejčí, Wladzislav (Polsko), čes.
 Zalabecký Jan, bečvář, St. m. praž., —.
 Zedník Tomáš, švec, Čechy (výh. l.), čes.
 Zivný Adam, uzdář, Benešov (výh. l.), čes.¹⁵

- 1636:** Ableyn Jiří, krejčí, Trichtingen (Virtenb.), něm.
 Alt Václav, Nové Strašecí, čes.¹
 Böhm Jiří, Hnanice u Znojma (výh. l.), něm.²
 Bregenzler Ambrož, zámečník, Pfullendorf (Baden.), něm.
 Bulík Pavel, šenkýř, Prostějov, čes.
 Cyryn Ludvík, Brandýs n. L., čes.
 Čech Jakub Mezířický, Mezíříčí n. Oslavou, čes.
 Čechtický Matěj, zedník, Volyně (výh. l.), čes.
 Doležel Václav, šenkýř, St. Bydžov (výh. l.), čes.
 Doubrava Martin, polní trubač, Broumov (výh. l.), čes.
 Dvorský Bartoloměj, Tábor, čes.³
 Ednberger Kryštof, apatykář, Kladsko, něm.⁴
 Engl Martin, kotlář, Freiberk (Sasko), něm.
 Grafenhiller Jiří, Vídeň, něm.⁵
 Gryson Bartoloměj, Waltensburg (Švýc.), něm.⁶
 Hersteinský Matěj, [písář radního práva sv. Anežky], Vodňany, čes.⁷
 Heřman Wolf, šmejdíř, Jilemnice (výh. l.), něm.
 Horák Jiří, Ml. Boleslav, čes.⁸
 Horatius Tobiáš, Rožďalovice u Jičína, čes.
 Chalupa Jan, mistr pivovarský, St. Boleslav (výh. l.), čes.
 Chmelinský Jan, Vratislav, něm.⁹
 Jelínek Jan, Beroun, čes.
 Koreš Eliáš, Uhersko u Vys. Mýta (výh. l.), čes.
 Krmníček Daniel, Hradec Králové, čes.
 Krychnovský Vavřinec, tesař, Čechy (výh. l.), čes.
 Lucz Vít, krejčí, Crailsheim (Virtenb.), něm.
 Lysý Martin, švec, Nové m. praž., čes.¹⁰
 Maurer Michal, krejčí, Heidenheim (Branib.), něm.¹¹
 Maurer Zachariáš, zlatník, Št. Hradec, něm.
 Menšík Jiljí, pekař, Lanškroun, čes.
 Michel Pavel, krejčí, Georgenthal (Čechy), něm.
 Moře Adam, kuchař, Cerekvice u Hořic (výh. l.), čes.
 Nádvornický Jan, Břevnov (výh. l.), čes.
 Pamplach Melichar, pekař, Menší m. praž., čes.¹²
 Paur Jan, Velburg (Bav.), něm.
 Penker Petr, cvočkář, Thierschheim (Sasko), něm.
 Peterkajinak Hnilička Jan, sladovník, Davle (výh. l.), čes.
 Petilka Mikuláš Jilovský, Jílové, čes.
 Pistorius Jan Wolf, ?, —.

1635: ¹⁴⁾ III. 95. — ¹⁵⁾ III. 60.

1636: ¹⁾ III. 52. — ²⁾ Behem; III. 24. — ³⁾ III. 86. — ⁴⁾ Oedenberger; III. 47. — ⁵⁾ III. 24, 269. — ⁶⁾ Chrysone; III. 44. — ⁷⁾ III. 127. — ⁸⁾ 106. — ⁹⁾ III. 18. — ¹⁰⁾ III. 115, 128. — ¹¹⁾ III. 319. — ¹²⁾ III. 65, 325. —

Pompe Matcs, krejčí, Čechy (výh. l.), něm.¹³
 Popel Jan Prachatický, pekař, Prachatice, čes.
 Pospišil Jan, Kostelec n. Čer. Lesy (výh. l.), čes.
 Procházk a Ondřej, krejčí, Stříbro, čes.
 Procházk a Tomáš, Roupov (výh. l.), čes.
 Puš Jan, švec, Warthausen (Virtenb.), něm.
 Rehricht Jiří, Vartenberk u Mimoně (výh. l.), něm.
 Rembert Antonín, Vestfálsko, něm.
 Ros Jakub, Edinburgh, lat.
 Rudolf Daniel, zlatník, Jílové, čes.
 Rudolf z Hiršfeldu Jan Dobříšský, Dobříš (výh. l.), čes.
 Sadík jinak Kohout Jan, Čechy (výh. l.), čes.
 Sassen Michal Branický, Bránice u Ivančic (výh. l.), čes.
 Slon Martin, hřebenář, Nové m. praž., čes.¹⁴
 Strnád Jan, švec, Žďár na Mor., čes.¹⁵
 Svět Jan, provazník, Beroun, čes.
 Symlinger Volf, postrňač, Menší m. praž., čes.¹⁶
 Šalamancz z Haltbazaru Rudolf Ferdinand, kupec, Brno, něm.
 Štyr s a Jiří, krejčí, Hradec Král., čes.¹⁸
 Švagerka Martin, mlýnář, Kolín, čes.¹⁹
 Thor Jan, Heimburg (Falc), něm.
 Trnka Václav, švec, Chrudim, čes.
 Vejvod a Pavel, uzdář, Příbram, čes.²⁰
 Vodňanský Jan, kuchař, Trh. Sviny, čes.
 Vojtěch Jiří Jemnický, Jemnice, čes.²¹
 Vorel Řehoř, krejčí, Třeboň, čes.²²
 Wagner Jiří, švec, Verneřice u Benešova n. Pl. (výh. l.), něm.
 Zahrádka Václav, soukeník, Vodňany, čes.
 Záček Ondřej Radnický, šmejdíř, Včelnice u Kamenice n. L. (výh. l.), čes.

- 1637: Agba Lorenc, Plzeň, čes.
- Bernard z Pleystejna, [kupec], Pleystein (Bav.), něm.¹
- Bílek Václav, krejčí, Rožemberk, lat.
- Czigler Jiří, polní trubač, Bamberk, něm.
- Erben Adam, pekař, vrchlabské panství (výh. l.), něm.²
- Faber Albrecht, Müncheberg (Branib.), něm.
- Fanta Petr, kočí, Rehlovice u Ústí n. L. (výh. l.), čes.
- Fiala [z Feigelfeldu] Pavel Konstantin Netolický, Netolice, čes.³
- Hlaváček Martin Dobrovodský, Nové m. praž., čes.⁴
- Hronovský jinak Hájek Jiří, kovář, Nové město n. Met. (výh. l.), čes.⁵
- Hruška Jan, krejčí, Hodkovice u Liberce (výh. l.), čes.
- Klaus Petr, krejčí, Hora Kút., čes.
- Lednický z Tollnštajna Jan Samuel, rada při puchalterii čes. komory. Jičín, čes.⁶

- 1636: ¹³⁾ Pompe, Pompeius; III. 36. — ¹⁴⁾ III. 66. — ¹⁵⁾ III. 88. —
¹⁶⁾ Semlinger; III. 46. — ¹⁷⁾ III. 44. — ¹⁸⁾ III. 121. — ¹⁹⁾ III. 211. —
²⁰⁾ III. 41. — ²¹⁾ III. 48. — ²²⁾ III. 68.
- 1637: ¹⁾ Vráťvši se emigrant; I. 410 a III. 39, 43, 136. — ²⁾ Jinak Nápadník; III. 108 — ³⁾ III. 56. — ⁴⁾ III. 19, 30, 121. — ⁵⁾ Ronovský; III. 64. — ⁶⁾ III. 41.

Liska Kryštof, pekař, Strakonice (výh. l.), čes.⁷
 Mel Jiří, mydlář, Nové m. praž., čes.⁸
 Miller Jan Hendrich, šmejdíř, Emmershausen (Hesen.), něm.
 Myslivec Ambrož, pekař, Deština u Jindř. Hradce (výh. l.), čes.
 Pittig Jan, knihař, Olomouc, něm.
 Planský Jan, krejčí, Třeboň, čes.
 Procházk a Matěj, Čechy (výh. l.), čes.
 Prokeš Jan Štefan, [služebník J. Mtičínském], Plzeň, čes.⁹
 Reychart Jiří, mydlář, Menší m. praž., čes.
 z Reyneku Jáchym Ernst, ?, —.¹⁰
 Sartell z Hochenrotu Mikuláš, [písář při expedici říš. kanceláře], Kilkenny (Irsko), lat.¹¹
 Skála jinak Smutný Šimon, Ml. Boleslav, čes.¹²
 Suchánek jinak Myslivec Martin, švec, Litomyšl (výh. l.), čes.¹³
 Sultan Jan, Litoměřice, čes.
 Svinka Václav, pekař, Volyně, čes.
 Sill Kryštof, bradýř, Durlach (Baden.), něm.
 Sleycher Mikuláš, zedník, Olsnitz (Bav.), něm.
 Smíd Martin, krejčí, Schönstein u Děčína (výh. l.), něm.
 Teycher Jakub, Budíšín, něm.¹⁴
 Vavrný Jakub, šmejdíř, Čechy (výh. l.), čes.¹⁵
 Vsetíčka Ondřej, hrnčíř, Telč, čes.
 Weys Mates, Koldštýn (Mor.), něm.
 Zufníček Jiří, bečvář, Měšeno u Mělníka (výh. l.), čes.

- 1638: Bouška jinak Vyšín Daniel, Čechy (výh. l.), čes.
 Drobný Daniel, krejčí, Nové m. praž., čes.
 Elsner Jan Kryštof, Znojmo, něm.
 Erleman Matyáš, sanytrník, Frýdlant (výh. l.), něm.
 Hražák Jan, sladovník, postr. právo Matky boží pod řetězem, čes.¹⁶
 Chlán Václav, soukeník, Soběslav, čes.
 Kesler Jan Oldřich, ingrosátor při berni zemské, ?, —.¹⁷
 Koukol Jiří, švec, Police n. Met. (výh. l.), čes.
 Lebeda Adam, švec, Hodkovice u Liberce (výh. l.), čes.¹⁸
 Lilienplotz Lilienperka Jindřich, Litoměřice, čes.¹⁹
 Mayl Jiří, švec, Kraslice, něm.
 Meczkner Jiří, Baldersheim (Bav.), něm.
 Mercz Filip, Hradčany, čes.²⁰
 Merkl Jan, švec, Kemnath (Bav.), něm.²¹
 Miller Jiří, tkaničkář, Stahremberg (Bav.), něm.
 Pechanec Lukáš, řezník, Nové m. praž., čes.
 Pergkman Jakub, Griesau (Bav.), něm.
 Pidramas Jakub, švec, Hora Kut., čes.
 Preller Jan, Teplice u Broumová (výh. l.), čes.
 Potok z Trydorsdorfu Andres, [handlíř], Hora Kut., čes.²²
 Rauch Samuel, Žitava, něm.²³
 Skřivan Šebestián, krejčí, Břevnov (výh. l.), čes.
 Šebesta Václav Lužický, Nové m. praž., čes.
 Šmejdíř jinak Pokorný Jiří, pekař, Telč, čes.⁹
 Švenda Petr, krejčí, Nové m. praž., čes.
 Trymbíl Michal, Neustadt (Dol. Rak.), něm.¹⁰
 Tříška Jan, mlynář, Nové m. praž., čes.

1637: ⁷⁾ III. 105. — ⁸⁾ III. 71. — ⁹⁾ III. 34. — ¹⁰⁾ III. 38. — ¹¹⁾ III. 77. —
¹²⁾ III. 196. — ¹³⁾ III. 61. — ¹⁴⁾ III. 62. — ¹⁵⁾ Vavrný; III. 47.
 1638: ¹⁾ III. 66. — ²⁾ III. 11. — ³⁾ III. 60. — ⁴⁾ III. 16. — ⁵⁾ III. 97, 100. —
⁶⁾ III. 57. — ⁷⁾ III. 16. — ⁸⁾ III. 27. — ⁹⁾ III. 106. — ¹⁰⁾ Trumpl; III.
 103.

Vosecký Pavel, Městec Králové, čes.
Zauřík Šimon, tesař, Žebrák, čes.
Ziegler Jan, platnýř, Rezno, něm.
Ziegler Ondřej, malíř, Rezno, něm.

- 1639: Bílek z Bílenberka Václav, [ingrosátor desk zem.], Chrudim, čes.¹
Červenka Jan, kolář, Solnice (výh. l.), čes.
Gryner jinak Zelenka Mikuláš, Trh. Kamenice (výh. l.), čes.²
Hnát Zdeněk, mlynář, Čistá u Rakovníka (výh. l.), čes.
Husák Jiří, švec, Zakšov (Slez.), —.
Khobr z Kulova Andres Šebestián, něm. deklamátor při dskách
zem., Wittchenau (Hor. Luž.), něm.³
Král Jakub, pekař, Černošín u Stříbra (výh. l.), čes.⁴
Reychart Martin, rukavičník, Hohenwarth (Bav.), něm.
- 1640: Borovský Jindřich, řezník, Náchod, čes.¹
Dubský Martin, Hradec Králové, čes.
z Dysstu Marsilius, kupec, Frankfurt n. Moh., něm.²
Eytterl Jan Kryštof, gegenhandler při úřadě vinného a pivného tácu,
Dol. Rak., něm.³
de Festa Matyáš, kupec, Tridentsko, lat.⁴
Flemblingk Bartoloměj, zlatník, Loket, něm.
Fridrich Tomáš, balvíř, Litoměřice, čes.
Geršter Jakub, mečeř, Biberach (Virtenb.), něm.
Hájek Martin Truskovský, krejčí, Strunkovice v již. Čechách
(výh. l.), čes.⁵
Hruběš Václav, švec, St. m. praž., —.
Hyczelle Kryštof, cvočkář, Laber (Bav.), něm.
Kirchhof Martin, zlatník, Drážďany, něm.
Kostřáb Jiří, Lhenice u Netolic (výh. l.), čes.⁶
Krejcárek Vít, krejčí, Středokluky (výh. l.), čes.
Kriegseisen Jan, kupec, Německo, něm.⁷
Krumpholcz Jan, krejčí, Nový Jičín (výh. l.), něm.⁸
Libík Jan, krejčí, Schönberg (Slez.), něm.
Mendl Jan, ručníkář, Drewn (Bav.), něm.⁹
Mendt Kašpar, zlatník, Menší m. praž., čes.
Mlynář jinak Vorrel Šebestián, švec, Žďár (Mor.), čes.
Mráz Jan Jiří, Budyně n. Ohří, čes.
Neybrt Jiří, švec, Mor. Třebová, něm.¹⁰
Nosek Matěj, švec, Nové Město n. Met., čes.
Preusse Michal, knihař, Jabel (sev. Něm.), něm.
Rodovský Adam Vojtěch, Smiřice (výh. l.), čes.
Rokycký Jiří, zedník, St. m. praž., —.
Seyferts Tomáš, kožišník, Most, něm.
Suchánek Tomáš, švec, Žďár (Mor.), čes.¹¹
Srbek Jan Kostecký, řezník, Kostelec n. L., čes.
Svátek [z Lewenthalu] Lorenc, [registrátor čes. kanceláře],
Jistebnice u Tábora (výh. l.), čes.¹²
Šempluch Michal, rukavičník, Skřiváň u Křivoklátu, čes.
Štoma Jan Jiří, registrátor při puchalterii čes. komory, Žitava, něm.¹³
Šulta Jakub, švec, Mnich. Hradiště (výh. l.), čes.
Šusman Andres, krejčí, Monheim (Něm.), něm.

1639 : ¹⁾ III. 98. — ²⁾ III. 68. — ³⁾ III. 43. — ⁴⁾ III. 79, 133.

1640 : ¹⁾ III. 31. — ²⁾ III. 125. — ³⁾ III. 46. — ⁴⁾ III. 17, 37, 47, 48, 58, 369.
— ⁵⁾ III. 41. — ⁶⁾ III. 19, 269. — ⁷⁾ III. 34. — ⁸⁾ III. 100. — ⁹⁾ III. 87.

¹⁰⁾ Neuwirth; III. 39. — ¹¹⁾ III. 43. — ¹²⁾ III. 9, 19, 177, 270. —

¹³⁾ III. 58.

Toužimský Jan, uzdář, Nové m. praž., čes.¹⁴
Voršta Pavel, šlejšíř, Mnichov, něm.
Voříšek Petr, soukeník, Hora Kut., čes.
Waytner Jiří, kloboučník, Menší m. praž., čes.¹⁵

- 1641: Barth Gabriel, krejčí, Slavkov u Lokte, něm.
Bok Václav, šmejdíř, Bělá p. Bezd. čes.¹
Borovanský [z Borovan] Ondřej, [J. Mti cís. služebník a advo-
kát při soudcích vyšších], Borovany u Trh. Svinů (vyh. l.), čes.²
Czeviš Jiří, jirchář, Ostrov u Karl. Varů, něm.³
Halman Pavel, služebník pánův, Loštice (Mor.), čes.
Hattáš Jan, Kolín, čes.
Hegenbarth Jiří, kovář, Čes Kamenice (vyh. l.), něm.
Horák Jan Jiří, krejčí, Nymburk, čes.
Hořenka Jiří, krejčí, Něm. Kravaře (Slez.), něm.
Huber Mates, hodinář, Augšpurk, něm.
Ivan Adam Kopenský, Kopěnice (Polsko), čes.⁴
Jelínek Jakub, krejčí, Velvary, čes.⁵
Jeptišský Adam, řezník, Louny, čes.
Kaplický Vít, krejčí, Nové m. praž., čes.
Liebhart Andres, zlatník, Vídeň, něm.
Markus z Marchfeldu Martin, Šumperk, něm.
Melczer Kašpar, jirchář, Most, něm.
Míka Jan, pekař, Čechy (vyh. l.), čes.⁶
Millardet Jan, krejčí, Rigney (Francie), franc.⁷
Miller Ondřej, pekař, Radnice u Plzně (vyh. l.), čes.⁸
Mondek Václav, soukeník, Vel. Bytča, čes.
Mrázek Daniel Ignác Měřinský, kantor u Matky boží před Tý-
nem, Měřín u Nevejkova (vyh. l.), čes.⁹
Neander Jan, Horažďovice, čes.¹⁰
Oupěka Andres, krejčí, Čechy (vyh. l.), čes.
Pavlík Václav, švec, Mšeno u Mělníka (vyh. l.), čes.
Pellius Jakub Filip, Nový Bydžov, čes.
Pintner Kristián, štětkář, Eulenburg (Něm.), něm.
Poklop Václav, perníkář, Menší m. praž., čes.
Pretsnajder Andres, pekař, Čes. Lípa, něm.
Purman Šimon, mydlář, Nové m. praž., čes.¹¹
Rob Adam, gegenhandler při ungelté, Čes. Budějovice, čes.¹²
Růžovský z Růžova Jan Vilím, Hradec Králové, čes.¹³
Skalický Jan, krejčí, Čes. Skalice (vyh. l.), čes.
Šána Václav, (vyh. l.), bez místa, čes.
Semnicz Martin, tkaničkář, Nové m. praž., čes.
Šmeydl Václav, punčochář, Dobřany u Stříbra (vyh. l.), čes.
Sretr Jan, kovář, Halle, něm.¹⁴
Vaňků Matěj, pekař, paňství třeboňské (vyh. l.), čes.
Willerth Rehoř, řezník, Olomouc, něm.¹⁵
Wintš Jan, cvočkář, ?, —.
Žák Blažej, Kobylnice, čes.

- 1642: Augustin Lukáš, kožišník, Wormditt (Vých. Prusy), něm.
Francz Mates Radkovský, Čechy (vyh. l.), čes.
Glierš Vít, krejčí, Neustadt n. Waldnáhou (Bav.), něm.

1640: ¹⁴⁾ III. 109. — ¹⁵⁾ Weydner; III. 132.

1641: ¹⁾ III. 44. — ²⁾ III. 21. 159. — ³⁾ Czebitsch; III. 96. — ⁴⁾ III. 55.
— ⁵⁾ III. 31. — ⁶⁾ III. 65. — ⁷⁾ Mylarda; III. 103. — ⁸⁾ Na uv. m.
⁹⁾ III. 24. — ¹⁰⁾ III. 50. — ¹¹⁾ III. 104, 105, 262. — ¹²⁾ III. 55 — ¹³⁾ III.
44. — ¹⁴⁾ III. 60. — ¹⁵⁾ III. 22.

Grimmer Eliáš, provazník, Mühlberg, něm.
 Chocholius Jan M., písář radní, Litoměřice, čes.¹
 Kohout Mikuláš, krejčí, Ml. Boleslav, čes.
 Marsteller Baltazar, krejčí, Grabštejn u Liberce (výh. l.), něm.²
 Miller Kašpar, písář dolejší kanceláře, Rakovník, čes.
 Outěchovský Petr, Hraz, Rataje n. Sáz. (výh. l.), čes.³
 Pandau Fridrich, zlatník, Prenzlau (Branib.), něm.
 Strnad Adam, bečvář, Louny, čes.
 Trage Nikodem, provazník, Kemberg (Sasko), něm.
 Watter Severin, sklenář, Čes. Lípa, něm.
 Wäller Jan, krejčí, Pfaffenhofen (Bav.), něm.

- 1643: Casanova Jan Antonín, kupec, Chiavenna (Italie), lat.¹
- Černý Jiří, švec, Nové m. praž., čes.
 Čížek Jakub, bečvář, Čechy (výh. l.), čes.²
 Ditz Filemon, bradýř, Nordheim n. Moh., něm.³
 Filip Pavel, švec, Bentz (Slez.), něm.
 Hutschký Jiří, krejčí, panství Křivoklát (výh. l.), čes.
 Klobása jinak Vlašimský Jan, Vlašim (výh. l.), čes.⁴
 Lirsen Bernard, mečíř, Brémý, něm.⁵
 Lumago Jan Bapt., kupec, Chiusa (Italie), ital.
 Mařán Jiří Karel Bohdanecký, [J. Mti cís. rada a sekretář čes. komory], Bučovice, čes.⁶
 Pitha jinak Pokorný Havel, kovář, panství Buštěhrad (výh. l.), čes.
 Regenoldt Michal, švec, Schwarzach (Bad.), něm.
 Rydl Jan, panství Waldsassen (Bav.), něm.
 Slavkovský Pavel, švec, Nové m. praž., čes.⁷
 Stötter Kryštof, mečíř, Lubek, něm.
 Šlegl Kundrát, kovář, Münchberg (Bav.), něm.
 Špicl Matyáš, postřihač, Tirschenreuth (Bav.), něm.⁸
 Šreibr Jan, pekař, panství Doksy (výh. l.), něm.⁹
 Tiralla Gaudens, kupec, Zuz (Svýc.), lat.
 Wonka Michal, Ústěk, čes. i něm.

- 1644: Balczar Fridrich, [šenkýř], Pecka, čes.¹
- Bavor Matěj, šenkýř, Kostelec n. L., čes.
 Bivet Jakub, cukrář, Zuz (Svýc.), lat.
 Czopa jinak Vrkota Jan, bečvář, Třebenice (výh. l.), čes.
 Černý Mikuláš, Louny, čes.
 Fogl Šimon, pekař, Blahotice u Slaného (výh. l.), čes.
 Haman Štěpán, sladovník, Kostelec n. Čer. Lesy (výh. l.), čes.
 Hartman Jan, písář dolejší kanceláře, Nové m. praž., čes.
 Chýna Jan, švec, Rukavsko u Třeboně, čes.
 Iberus Jiří Ferdinand, Glivice (lat.).
 Jarom Martin, Rosenberg (Slez.), něm.²
 Jelínek Jan Kralovický, šenkýř, panství Škvorec, čes.
 Kantůrek Matěj, pekař, Nové m. praž., čes.³
 Kramer Petr, písář dolejší kanceláře, Opava, něm.
 Kundratický Mikuláš, Jilemnice (výh. l.), čes.
 Kunštát Matěj, sladovník, Čes. Brod, čes.

1642: ¹⁾ Vrátilovši se emigrant. — ²⁾ III. 11. — ³⁾ III. 128.

1643: ¹⁾ III. 59. — ²⁾ III. 117. — ³⁾ Tic; III. 9. — ⁴⁾ III. 49. — ⁵⁾ Lyrczen, Lirš; III. 78, 82. — ⁶⁾ III. 36, 161. — ⁷⁾ III. 47. — ⁸⁾ Spitzler; III. 46. — ⁹⁾ Šreib; III. 111.

1644: ¹⁾ III. 32. — ²⁾ III. 52. — ³⁾ III. 124.

Loss Jan Adam, kupec, Duchcov (výh. l.), něm.
 Mauer Arnošt Žitavský, Ml. Boleslav, čes.
 Mayer Rafael, pilníkář, Normiberk, něm.
 Nykl Tomáš, krajčí, Neustadt n. Waldnáhou (Bav.), něm.
 Pauer Jakub, flašnýř, Raschenfels (Bav.), něm.
 Pless Ambrož, kloboučník, Kočevje (výh. l.), něm.
 Pliska Jakub, sladovník, Čechy (výh. l.), čes.
 Pokorný Ondřej Drahelický, sladovník, ?, čes.
 Přiborský Hendrich, Opava, něm.
 Rabstejnský z Guttenthalu Daniel Ferdinand, [rada při pu-
chalerii čes. kemory], panství Brandýs n. L., čes.⁴
 Rynda Daniel, zedník, St. m. praž., —.⁵
 Santynger Kašpar, Planá (výh. l.), něm.⁶
 Soběslavský Jan ml., perníkář, Ml. Boleslav, čes.
 Šram Kristián, šmejdíř, Hall, něm.
 Šulc Kryštof, bradýř, Nové m. praž., čes.⁷
 Švarc Bartoloměj, krajčí, již. Čechy (výh. l.), něm.
 Vetter Jan, šenkýř, Goffenau, něm.
 Zof Josef, sladovník, Gorice, lat.

- 1645:** Brunner Lorenc, tkaničkář, Cheb, něm.
 Budějovský Václav Vojtěch, registrátor při dskách zem., Trh.
 Sviny, čes.
 Hammar z Stroczeberku JUDr., kancléř kn. z Lobkovic, Lim-
 burk n. Lahnou, něm.¹
 Heyde Jiří Albrecht, Čechy (výh. l.), čes.
 Jelínek Petr, krajčí, Turnov, čes.
 Kolčava Tobiáš, bradýř, Nové m. praž., čes.²
 Laydemon Andres Augustin, písář radní, již. Čechy (výh. l.), čes.
 Markonides Jan, [apatykkář], Nové m. praž., čes.³
 Markonides Šimon Vojtěch, [služebník při čes. kom.], Nové m.
 praž., čes.⁴
 Opicz Eliáš, pekař, Čes. Lípa, něm.⁵
 Procházk a Daniel, uzdář, Beroun, čes.
 Raš Daniel, kloboučník, Menší m. praž., něm.
 Vála Jan, Mníšek (výh. l.), čes.
 Winkler Jan Jakub, jirchář, postr. právo sv. Jana v Oboře, něm.

- 1646:** Alexius Bartolomej, přísežný advokát, Soběslav, čes.¹
 Brož Jan, krajčí, pestr. právo sv. Anny, čes.²
 Cavalin Jakub, Benátky, ital.³
 Dvorský Daniel, Hora Kut., čes.⁴
 Halam Matouš, Loštice (Mor.), čes.
 Chlubný jinak Vodička Václav, koželuh, Husinec (výh. l.), čes.
 i něm.
 Itter [z Adelfinku] Kristián, J. Mti cís. prokurátor v král., čes.,
 Menší m. praž., čes.⁵
 Kieszling Pavel, kupec, Žitava, něm.
 Krecziggk z Lilienfeldu Leonhard Kryštof, [kupec], Broumov,
 rěm.⁶
 Meduna Václav, komorník při dskách zem., Vlašim (výh. l.), čes.⁷
 Miller z Mildenberka Kristián Narcis, Nové m. praž., čes.⁸

1644: ⁴⁾ III. 37, 294. — ⁵⁾ III. 126. — ⁶⁾ Sändinger; III. 13. — ⁷⁾ III. 101.

1645: ¹⁾ Hamr ze Štrosburku; III. 91, 101. — ²⁾ III. 43. — ³⁾ III. 47. —

1646: ¹⁾ III. 11, 14, 125. — ²⁾ III. 51. — ³⁾ III. 311. — ⁴⁾ III. 68. — ⁵⁾ III. 39.

⁶⁾ III. 46. — ⁷⁾ III. 94. — ⁸⁾ III. 117.

Orinus de Orinis František, Gorice, lat.
Pruina z Marbachu Jiří Adalbert, Olomouc, něm.
Reynhart Johel, kožišník, St. m. praž., —.
Šteger Pavel, lazebník, Poisdorf (Dol. Rak.), něm.⁹

- 1647: *Achtmann Adam*, knihař, Brandýs n. L., čes.
Behm Jan, šenkýř, Murach (Bav.). něm.
Bloth Jiří, šenkýř, panství Hagensdorf u Chomutova (výh. l.), něm.
Cavallin Jan, Benátky, ital.
Cejz z Pirnova a Adam, St. m. praž., —.
Havelka Šimon, švec, Hora Kut., čes.
Hladovec Jan, šenkýř, Příbram, čes.
de Kara z Rozenetu Maximilián st., [J. Mti cís. v městech praž. profiarmistr], Soběslav, čes.²
Němcovský Jiří, krejčí, Hrádek u Sušice (výh. l.), čes.
Pikart Václav, krejčí, Mělník, čes.
Rybářík Fridrich, švec, Čechy (výh. l.), čes.
Svoboda jinak Moravec Jan, soukeník, Tábor, čes.
Škrandlant Vít Arnošt, Nové m. praž., čes.³
Štaynhart Mates, zedník, Friedberg (Bav.), něm.
Šuman Jan, sedlář, Litoměřice, něm.
Šwagger Erhart, barvíř, Norimberk, něm.⁴
Ulrych Jakub, zámečník, Čes. Lípa, něm.⁵
Weyrich Václav, Vrchlabí (výh. l.), něm.
Wichner Petr, špendlikář, Dippoldiswald (Sasko), něm.
Wirth Matyáš Vilém, Schwetzkau (Polsko), něm.⁶

- 1648: *Eym er [z Valtířova]* Mikuláš Jan, [nákladník], Čechy (výh. l.), něm.¹
Hlaváček Václav, švec, Kolín, čes.
Hugan Jan, mlynář, Vyšehrad, čes.
Markus Jan Vilém, Kladsko, něm.²
Morávek Jan Burian, mlynář, Menší m. praž., čes.
Pešl Jiří, bečvář, Gottleuba (Sasko), něm.
Pilar Jiří, kožišník, Něm. Brod, čes.
Pověžil Adam, soukeník, Březany (výh. l.), čes.
Renicz Mikuláš, kovář, Durynsko, něm.
Rostokh Michal, kožišník, Třeboň, něm.
Stejskal Jan, šmejdíř, Hořepník (výh. l.), čes.
Štuplink Jan Jiří, mečíř, Frankfurt n. Moh., něm.

- 1649: *Ammerell Jiří*, svícník, Pecka, něm.
Brikcí Václav, krejčí, Smidary (výh. l.), čes.
Bulánek Jiří, řezník, St. m. praž., —.
Čížek Jan, švec, Litomyšl, čes.
Eger Jiří, švec, Jesenice u Podbořan, čes.
Farsbottler Jakub, postříhač, Stolp (Pomořany), něm.
Fetr Kryštof Václav, kupec, Čechy (výh. l.), čes.
Hána Šebestián Ferdinand, registrátor čes. komory, Nová Kdyně, čes.¹
Hofman Kašpar, jirchář, Chomutov, něm.
Hommel Johan, panství Reyheld (Sasko), něm.
Hron Jiří, pokryvač, St. m. praž., —.

1646: ⁹⁾ III. 72.

1647: ¹⁾ III. 66. — ²⁾ III. 35. — ³⁾ III. 76. — ⁴⁾ Švagler; III. 39. — ⁵⁾ III. 92. — ⁶⁾ III. 19.

1648: ¹⁾ III. 55. — ²⁾ III. 133.

1649: ¹⁾ III. 86.

Jehelka Duchoslav, švec, St. m. praž., —.
Lebeda Kryštof, švec, Hodkovice u Liberce (výh. l.), čes.²
Mantvička Bohuslav, mydlář, Nyrburk, čes.³
Mec Jan, švec, Rottweil (Virtenb.), něm.
Městecký Vít, komorní posel, Vojnův Městec u Chotěboře, čes.
Mrkvička jinak **Hrdlička Daniel**, sladovník, Kolín, čes.
Pauer Pavel, sklenář, Znojmo, něm.
Peregrin Jáchym, knihař, Čechy (výh. l.), čes.
Pivnička z Radostic Václav, Chrudim, čes.⁴
Prášek Jan, krejčí, Borotín u Sedlčan (výh. l.), čes.
Reuare Blasius, kupec, Parma, lat.
Richter Adam, tkaničkář, Čes. Lípa, něm.
Rosche Claudi, kupec, Salanchia (Savojsko), lat.
Soukup Tomáš Táborák, pekař, Tábor, čes.
Škulert z Šultysheimu, rezáč pečetí, Vratislav, něm.
Tišmacher Franc, zámečník, Inšpruk, něm.
Zoubek Adam Daniel Pisecký, Písek, čes.⁵

- 1650:** **A mende Pavel**, provazník, Ostritz (Hor. Luž.), něm.¹
Augusta Václav, řezník, Ml. Boleslav, čes.
de Bossi Antonín, kasíř úřadu solního, Menší m. praž., čes.²
Czwitinger Michal, soukeník, Jihlava, něm.
Cejetický Jan Václav, Žichovice u Sušice (výh. l.), čes.
Doležal Václav, perníkář, Menší m. praž., čes.
Ebbertus Jan, šenkýr, Čechy (výh. l.), něm.
Fetingar Adam, knihař, Čechy (výh. l.), čes.
Frankh Jiří, švec, Kemnath (Bav.), něm.³
Fryd Fridrich, švec, Jilemnice, čes.
Hanl Gregor Filip, kupec, Most, něm.
Holub Jan, kuchař, ?, —.
Huy Jan, nožíř, Hodkovice u Liberce, čes.
Jahnel Valentin,kovář, Čechy (výh. l.), něm.⁴
Janský Eliáš, registrátor při berní zem., Kroměříž, čes.
Khyň Martin, kuchař, Větší Němčice (Mor.), něm.⁵
Kouřimský Jakub Konstantin, krejčí, St. m. praž., —.⁶
Král Martin Vltavský, Rožďalovice (výh. l.), čes.
Krause Baltazar, Kladsko, něm.
Kuřádko Jan, švec, Nové m. praž., čes.
Lang Wolfgang, krejčí, Erfurt, něm.
Leyson Jiří, švec, Sas. Kamenice, něm.
Lounský Matěj, koželuha, St. m. praž., —.
Miller Šebestián, pekař, ?, —.
Molitor z Milfeldu, registrátor čes. komory, ?, —.⁷
Opitz Michal, služebník pánu, Naumburg (Slez.), něm.
Páša Václav, krejčí, Čechy (výh. l.), čes.
Půlpán Matěj, řezník, panství Pardubice (výh. l.), čes.⁸
Pustiměřský Václav, perníkář, Jičín, čes.
Reysman Linhart, šmejdíř, Korutany, něm.
Rygmaier Jan, koželuha, Sesslach (Bav.), něm.⁹
Reháček Jan Sukora dský, kožišník, Hořice (výh. l.), čes.
Šen Mates, hokynář, Planá (výh. l.), něm.
Šenfeld Friedrich Michal, roštímid, Hradčany, něm.
Šulc Daniel, provazník, Nové m. praž., čes.
Trentin Petr, kupec, Tridentsko, lat.

1) **Na uv. m.** — 2) III. 104/5 — 4) **Pivník**, Pivnička; III. 56. — 5) III. 12.
 1650: 1) **Amando**; III. 31. — 2) III. 49, 51, 318. — 3) III. 78. — 4) **Jandl**;
 III. 89. — 5) III. 129. — 6) III. 49. — 7) III. 26. — 8) III. 30. — 9) III.

Trybl Fridrich, kuchař, Nečtiny u Manětína (výh. I.), něm.
Vejskálek Jiří, šenkýř, Nové m. praž., čes.
Wandsleben Andreas, [kupec], Bergen u Magdeburka, něm.¹⁰
Wiland Jan, zámečník, Geylndorf, (Něm.), něm.¹¹
Wispe [z Moldau pruk] Jiří Maximilián M., [služebník čes.
kanceláře], Heinrichau (Něm.), něm.¹²
Zoubek Václav, šiftař, Čechy (výh. I.), čes.

- 1651: Balej Jiří, cibulář, Husinec (výh. I.), čes.
Bersan Pavel, Gorice, lat.
Beth Kandrát, (výh. I.), bez místa, něm.
Clausmayer Mikuláš, Šmejdíř, Benfeld (Alsas), něm.
de Doti Karel, kupec, Milán, lat.
Dvorák Pavel, nožíř, Tábor, čes.¹
Dyb Pavel, zahradník, Šošnišovice (Sosnovice?), čes.
Fišer Kristián, punčochář, Mělník, čes.
Fryauf Kryštof, krejčí, Dessava, něm.²
Geronis z Libušina Jan Viktorin, služebník při puchalterii čes.
komory, Rudolfov u Čes. Budějovic, něm.
Guttmann Oldřich, krejčí, Ingolstadt, něm.
Halám Matěj, zámečník, Nové Město n. Met., čes.
Hefner Petr, kupec, Themar (Sachsen-Meiningen), něm.
Henicza Jiří Maximilián, Újezd (Slez.), lat.
Hinnerfang Jiří, truhlář, Olomouc, něm.
Hybner Jan Erich, zlatník, Lippe, něm.³
Kayl z Sternburku Adam Ludvík, úřadu nejv. purkrabství praž.
vrchní písář, Ml. Boleslav, čes.
Keller Jiří, handlér, Landshut (Slez.), něm.
Khýbler Jan, hokynář, Německo, něm.
Kokta Jakub Čečelický, Byšice u Mělníka (výh. I.), čes.
Kostřáb z Freydenwaldu Matyáš Jiří, J. Mti cís. panství bran-
dyského a přerovského hejtman, Netolice, čes.⁴
Lakenpauer Pavel, soukeník, Jihlava, něm.
Malec Adam, zedník, Litoměřice, čes.
Marazínek Jan, cibulář, Marienstern (Hor. Luž.), něm.
Matějka Jiří, cajkšmid, St. m. praž., —.
Mejtský Pavel, Šmejdíř, Něm. Brod, čes.
Mička Jan Kryštof, mečíř, Menší m. praž., něm.
Miller Jan Jiří, hodinář, Augšpurk, něm.
Millich Mikuláš, cvočkář, Wonsiedel (Branib.), něm.⁵
Münch Franc Karel, kupec, Schwarzburg (Něm.), něm.
Naymayer Martin, šmukýř, Augšpurk, něm.
Ott Jan Adam, kovář, Tirchenreuth (Bav.), něm.⁶
Paur Jiří, truhlář, Schweinfurt, něm.
Pendell Jan Jiří, řezbář, ?, něm.⁷
Pföff Jan, Šmejdíř, St. m. praž., —.
Postříhač Pavel, impresor, Nové m. praž., čes.
Püel Wolf, kloboučník (Hor. Rak.), něm.
Reyfler Kryštof, hodinář, Přísečnice, něm.
Röthel Jan, Wörth, něm.
Svatotš Pavel, pekař, Luže u Vys. Mýta (výh. I.), čes.
Špaček Vít, sladovník, Nový Batelov (výh. I.), čes.

132. — ¹⁰⁾ Wenzleben; III. 27. — ¹¹⁾ Weylandt; III. 92. — ¹²⁾
III. 11, 127.

1651: ¹⁾ III. 86. — ²⁾ III. 129. — ³⁾ III. — 88. ⁴⁾ III. 36, 161. — ⁵⁾ Wylynk;
III. 87. — ⁶⁾ III. 54. — ⁷⁾ Bendl; III. 25.

Špir Jan, provazník, Hildesheim, něm.⁸
 Štemberský Lukáš Diviš, zem. advokát, Lomnice n. Luž., čes.⁹
 Šuter Matouš, truhlář, Olešnice (výh. l.), čes. i něm.
 Šweykhart Jakub, polní trubač, Jettingen (Bav.), něm.
 Tyhele Kryštof, (výh. l.), bez místa, něm.
 Velkher Jan Jáchym, apatykář, Landshut (Bav.), něm.
 Vorel Matěj, krejčí, Rakovník, čes.
 Weyczener Jan Jiří, kupec, Wildberg (Něm.), něm.
 Winter Oldřich, Hradčany, čes.¹⁰
 Wolfart Matyáš, švec, Nový Jičín, něm.

1652: Bauman Jan, hokynář, Žihle u Plzně, něm.
 Bittner Štefan Ignác, Čes. Lípa, něm.
 Brejcha Václav, sladovník, Čechy (výh. l.), čes.
 Caretto hrabě Millesimo Karel Leopold, ?, —.
 Cempinius a Cempis František Ludvík, koncipista čes. komory,
 Menš. m. praž., čes.
 Čech Simon, tarmarečník, Štětí (výh. l.), čes.
 Denovaná Jeremiáš, J. Mti cís. hejtman vojenský, Irsko, —.
 Domazlický Daniel, bečvář, Mirovice (výh. l.), čes.
 Drnáčko Bartolomej, švec, Hor. Hlohov, čes.
 Engl z Englflusu Servák, postr. právo Matky boží pod řetězem,
 čes.¹
 Eretin Jan, sladovník, Rokycany, čes.²
 Friedrich Salomon, Praha, něm.
 Frombholdt Michal Václav M., klášter Liebenthal, něm.
 Grüsler Mikuláš, cvočkář, Sonnenberg, něm.
 Haas Hans Vít, Abenberg (Bav.), něm.
 Helderich Hans ml., barvíř, Oberalfingen (Virtenb.), něm.
 Hopfgarten Wolf Kryštof, Hof (Bav.), něm.
 Houžvička Jan, švec, Čechy (výh. l.), čes.
 Hrubeš Václav, krejčí, Tábor, čes.
 Keckh Erhart, kolář, Vilseck (Bav.), něm.
 Knor Abraham, kloboučník, Läuffen (Solnohr.), něm.
 Komenda Jakub, Příbram, švec, čes.
 Kottman Baltazar, flašnýř, Wonsiedel (Branib.), něm.
 Krechet Jan Rudolf JUDr., ?, —.
 Kreysinger [z E k r f e l d u] Mates [Gottfried, gegenhandler při
 úřadě rentmistrovském], Neumarkt, něm.³
 Kroker Jan Heřman M., Hor. Hlohov, lat.
 Kvasický Jan, soukeník, Soběslav, čes.
 Macher Jan, krejčí, ?, —.
 Macht Matyáš Maximilián JUDr., Čechy (výh. l.), něm.
 Martin Michal, švec, Švihov (výh. l.), čes.
 Mayr Filip, Admont, něm.
 Möller Jiří, šenkýř, Jiřetín u Varnsdorfu, něm.
 Nayman [z P u c h o l c e] Jan Valerián Domazlický M., [ná-
 kladník], Domazlice, čes.⁴
 Novotný Václav, mlýnář, Čechy (výh. l.), čes.
 Planer Jiří, sladovník, panství Dourov (výh. l.), něm.
 Prygl Abraham, přikrývač, postr. právo sv. Tomáše, něm.
 Renolth David, Beroun, čes.⁵
 Repp Kryštof, šenkýř, Vídeň, něm.
 Reycheoldt Kryštof, krejčí, Dol. Bečkovice (výh. l.), něm.

1651: ⁸⁾ III. 13. — ⁹⁾ III. 119. — ¹⁰⁾ III. 26.

1652: ¹⁾ III. 255, 335. — ²⁾ Ered; III. 90. — ³⁾ III. 11. — ⁴⁾ III. 62, 73. — ⁵⁾ Reynoldt; III. 103.

Re yner Ernestus, postřihač, postr. právo sv. Tomáše, něm.
 z Rozkoš Šimon, registrátor při dskách zem., Nové m. praž., čes.⁶
 Schrol Adam, Waltersdorf (Kladsko), něm.
 Skoupý Fridrich, mydlář, Nové m. praž., čes.⁷
 Slavkovský Daniel, řezník, Nové m. praž., čes.
 Šicha Pavel, sladovník, Libeň u Prahy (výh. l.), čes.
 Strejt Jiří, prachař, Nové m. praž., čes.
 Velešínský Šimon Maximilián, registrátor při dskách zem., Jistebnice u Tábora (výh. l.), čes.⁸
 Votava Vilém, řezník, Brandýs n. L., čes.
 Zajíček Jakub, kovář, Nymburk, čes.
 Zatočil [z Lewenburku] Jan Norbert, písář radní, později kancléř St. města, Sedlčany (výh. l.), čes.⁹
 Záveský Jiří, sladovník, Čechy (výh. l.), čes.

- 1653: Antoš Jan, panství Poděbrady (výh. l.), čes.
 Borman [z Kindern] Jiří, J. Mti cís. rada a cel pozemních komisař, ?, něm.¹
 Dryák jinak Hrdlička Jan, švec, Čechy (výh. l.), čes.
 Elsner Kašpar, šenkýr, Cvikov (Čechy), něm.
 Federer Michal, kotlář, Staufen (Breisgau), něm.
 Gabriel Mikuláš, hospodář v celnici St. m. praž., Čes. Krumlov, něm.
 Gneys Jan, krejčí, Pertoltice u Dol. Kralovic, čes.
 Goliáš Urban, impresor, Falkenberg (Slez.), něm.
 Hofman z Kolince Šimon, Nové m. praž., čes.²
 Král Jiří Kašpar, Osek u Duchcova, něm.
 Kraus Jan, soustružník, Kadaň, něm.
 Kulík Jan Adalbert, St. m. praž., —.
 La mberger Jan, řezník, Klatovy, čes.
 Layšer Matyáš, švec, Vídeň, něm.
 Lehmon Bartoloměj, Lovosice (výh. l.), čes.³
 Mangin Petr, krejčí, Čechy (výh. l.), něm.
 Morávek Šimon Bohuslav, koncipista čes. kanceláře, Domažlice, čes.
 Moritz Jan Pavel, ?, něm.
 Nekvapil jinak Štěrba Jan, sladovník, Kamberk u Ml. Vožice (výh. l.), čes.
 Nigrin Tomáš Mikuláš, Dačice, čes.
 Pasíř Jiří Biliinský, krejčí, Turnov, čes.
 Plachta Václav, sladovník, panství Poděbrady (výh. l.), čes.
 Podkostec ký Václav ml., Čes. Brod, čes.⁴
 Raast Gabriel, švec, Horn (Dol. Rak.), něm.
 Rephon Tomáš, punčochář, Sulz (Alsas), něm.
 Rosi Dominik, zedník, Como, lat.
 Šmalc Jan, kuchař, Gröbzig (Anhaltsko), něm.
 Tarka Michal, Litovel, čes.
 Třemíčko Pavel, krejčí, Čechy (výh. l.), čes.
 Vyrejvač Matouš, krejčí, Strumeň, čes.

(Dokončení příště)

1652: ⁶⁾ Vrátilivší se exulant; I. 399 a III. 101. — ⁷⁾ III. 71. — ⁸⁾ III. 9. — ⁹⁾ III. 57
 1653: ¹⁾ Perman; III. 14. — ²⁾ Vrátilivší se emigrant; I. 35 a III. 43, 268, 272.
³⁾ Leheman Lovosický; III. 36. — ⁴⁾ III. 56.

Zdeněk Kolowrat - Krakowský :

Seznam pochovaných v hrobkách klášterního kostela P. Marie, kaple Loretánské a kostela narození Páně na Hradčanech.

Náhrobní kameny ve svatyních, shora uvedených, mají — pokud jsou vůbec zachovány — úplně vyšlapané nápisu. Domnívám se proto, že bude rodopiscům s užitkem uveřejnit seznam světských osob, odpočívajících v těchto svatyních, podle seznamu, chovaného bez bližšího označení v archivu kláštera rádu Kapucínů na Hradčanech.

Originál seznamu, nadepsaný »*Catalogus in Domino defunctorum patrum et fratum Capucinorum necnon saecularium beneficiorum in hac sacra aede requiescentium. Adiungitur etiam in fine catalogus defunctorum intra ambitum Lauretani aedificii sepulrorum*«, je papírový rukopis, 4°, o 18 listech velikosti 26,5 cm výšky a 20,5 cm šířky, v kožené dobové vazbě s tlačeným ornamentem a s kapucínským znakem uprostřed obou desek. Předsádek není.

Seznam rozpadá se v pět oddílů, totiž: I. *Sacerdotes* (225 jmen); II. *Clerici* (24 jmen); III. *Laici* (122 jmen); IV. *Saeculares et benefactores* (60 jmen) a V. *Catalogus defunctorum in Laureta sepulrorum* (44 jmen).

Zápis začínají rokem 1600 a končí r. 1906. Do roku 1788 jsou jednotně starou rukou, kdežto údaje dalších let (1789 až 1906), jakož i doplňky z let 1751 až 1789 byly vepsány teprve v XX. století. Celý seznam pořízen je podle známých řádových *Memorabilíí*, chovaných v tamní knihovně, na něž jako zdroj bližších informací a poučení odkazují.

Ve svých výpisech¹ omezil jsem se úmyslně pouze na osoby

¹⁾ Při tisku pro úsporu místa bylo užito těchto zkratek: *celsimus* = celsissimus; *d. d.* = dominus dominus; *d. dna* = domina domina; *excellimus, -a* = excellentissimus, —a; *illmus, -a* = illustrissimus, —a; *praenob.* = prae-nobilis; *revmus* = reverendissimus; *S Caes. M̄tis* = Sacrae Caesareae Maestatis; *S. R. I.* = Sacri Romani Imperii, a pod.

světské, tudíž na IV. a V. oddíl seznamu, pominuv všechny zápisu oddílu I. až III., týkající se kněží a bratří kapucínů.

I. Saeculares et benefactores nostri hic in Domino quiescentes.

- 1642 Febr. —: Illmus d. d. Wratislaus Eusebius de Pernstein.² /Str. 26./
1643 Oct. 14:³ Illmus d. d. Guilielmus Fridericus liber baro de Talemberg,
supremus regni Bohemiae praefectus, in nostro habitu sepultus.
1644 Mart. 23: Illmus d. d. Guilielmus comes de Wrzesowitz.
1648 — —: Illmus et revmus d. d. Josephus N., suffraganeus Pragensis.⁴
1651 — —: Illmus et revmus d. d. N. N., nuncius apostolicus.⁵
1651 — —: Duae proles celmi principis de Sass.
1663 Oct. 26: Illmus d. d. Sigismundus comes de Wolkenstein.
1665 Dec. 22: Illma d. dna comitissa Renata de Nachod.
1666 Oct. 18: Illma d. dna Margaretha comitissa de Mansfeld.
1670 Jan. 7: Illma d. dna Elisabetha comitissa de Würben.
1671 — —:⁶ Illma d. dna Elisabetha comitissa de Würben, nata comitissa de Martinitz.
1674 Jan. 13: Illma herula Catharina comitissa de Würben.
1675 Aug. 15: Illmus iunior Bernardus comes de Würben.
— — —: Illma d. dna Margaretha comitissa de Thun.
— — —: Tres proles illmi d. d. Romedii comitis de Thun.
1676 Dec. 1: Generosus d. Georgius N., quartirorum praefectus sub regimine
Kaiserstein.
1677 Oct. 5: Illmus d. d. Ernestus Fridericus comes de Soys.
1680 Jun. —: Illmus d. d. Cajetanus comes de Würben.
1684 Jun. 19: Illma d. dna Margaretha comitissa de Thun, nata comitissa
de Oetting.
1684 Nov. 12: Illma herula Rosalia comitissa de Würben. /Str. 27/
1685 Aug. 27: Illma d. dna Anna Catharina comitissa de Martinitz, nata
Bukovskiana.
1688 Febr. 19:⁷ Illmus et excellimus d. d. Guilielmus comes Kollowrat,
supremus regni Bohemiae praefectus.
1689 Febr. 5: Illma herula Ludmilla comitissa Kollowrat.
1698 — —: Illmus iunior comes de Kuttenstein.⁸
1699 — —: Illma herula comitissa de Lamingen.

²⁾ Uvedený letopočet neznamená v tomto případě, jak je jinak pravidlem, datum úmrtí — Vratislav Euseb z Pernštejna padl totiž již dne 25. července 1631 v srážce se Švédů nedaleko Tangermünde — nýbrž datum jeho pohřbu v kostele řádu kapucínů, kamž jeho tělo bylo převezeno z Roudnice, místa jeho prvého odpočinku.

³⁾ VUNŠVIC ve svých výpisích, uložených v Archivu země České v Praze, uvádí den 13. října, doložený i odjinud.

⁴⁾ Snad Josef z Corti, biskup Sebastský a sufragán kard. Arnošta z Harrachu v letech 1654—1664 (srov. Dr. Fr. KRÁSL, Arnošt hrabě Harrach, Praha 1886, str. 451). Je-li tomu tak, neshoduje se ovšem uvedený letopočet.

⁵⁾ Neznáni.

⁶⁾ Aug. SEDLÁČEK v Ottově Slovníku Naučném, díl XXVI. (Praha 1907), str. 1018 udává datum 17. listopadu 1671.

⁷⁾ V matrice zemřelých kostela svatovítského udán jest den 18. února; srov. výpis v genealogické sbírce DOBŘENSKÉHO, uložené v Archivu země České v Praze, matr. č. 813 mort., str. 15.

⁸⁾ Jméno prvorozzeného syna Jana Václava Hroznaty z Gutštejna a M. Barbory roz. Lamingenové není známo ani souvěkovci B. D. VUNŠVICOVI, který ve své sbírce o něm praví, že »starb zu Prag in der Wiegen « bez bližšího časového údaje. (Archiv země České v Praze.)

- 1699 — —: Illmus iunior duorum annorum comes de Würben.
 1700 Apr. 29: Illmus et excellmus d. d. Romedius Constantinus comes de Thun, regius locumtenens, singularis ordinis nostri patronus, obiit Salisburgi.⁹⁾
 1703 Oct. 26: Illma herula Paulina Elisabetha quinquennis filiola excellmi d. Maximiliani comitis Kollowrat.
 1707 Mart. 2: Illma et excellma d. dna Barbara Francisca comitissa de Thun, nata comitissa de Salm.
 1709 Febr. 5: Illma et excellma d. dna Catharina Polexina comitissa de Lamingen, nata comitissa Poppel de Lobkowitz, singularis ordinis nostri patrona et mater.
 1712 Mart. 1: Illma et excellma d. dna Barbara comitissa de Kollowrat, nata comitissa de Würben, primi nostri fundatoris Fulnecensis filia; erat exemplar devotionis et zelosissima cultrix nostrae beatae Virginis Mariae.
 1713 Jun. 10: Illma et excellma d. dna Sylvia Catharina comitissa Schlik, nata comitissa Kinsky.
 1719 Jan. 20:¹⁰⁾ Illmus et excellmus d. d. Romedius Franciscus comes de Thun, specialis ordinis nostri fautor et patronus.
 1721 Mart. 25: Illmus et excellmus d. d. Maximilianus Norbertus Krakovsky comes de Kollowrat, regius locumtenens, specialis ordinis nostri fautor et patronus.
 1722 Febr. 6: Illmus d. d. junior Ernestus Krakovsky comes a Kollowrat, eiusdem excellmi d. Maximiliani quinquennis filius.¹¹⁾
 1728 Jul. 4: Illma et excellma d. dna Maria Margaretha, vidua comitissa de Waldstein, nata comitissa Czernin de Chudenitz, ordinis et provinciae nostrae, necnon s. domus Lauretanae Hradchinensis singularissima benefactrix et benignissima mater, pientissime obiit in Komorno Hradek [et] hic sepulta est.
 1729 Mart. 11: Illma herula Theresia Elisabetha comitissa de Würben, infans 18 mensium.
 1729 Apr. 28: Illmus et excellmus d. d. Norbertus Franciscus, S. R. I. comes de Würben et Freyenthal, S. Caes. Mts intimus consiliarius, dominus in Horowitz, aetatis 47 annorum obiit Wiennae; huc advectus et sepultus die 7. Maii. [Str. 28]
 1729 Dec. 4: Illmus iunior Wenceslaus Norbertus comes de Würben, filius posthumus 4 mensium eiusdem excellmi d. Norberti.
 1734 Sept. 29: Illmus et excellmus d. d. Antonius Didacus de Portogall, Cordova et Toledo, comes de Alguadete, grandis Hispaniae primae classis, arei velleris eques, S. Caes. Mts camerarius, generalis campi mareschallus etc., etc.
 1737 Sept. 14: Illmus iunior Leopoldus comes de Würben, obiit in Krnsko.
 1738 Febr. 16: Praenob. et consultissimus d. Ferdinandus Kumprecht,

⁹⁾ V svatovítské matrice zemřelých čte se podle výpisu DOBŘENSKÉHO o jeho pohřbu tento zápis: >1700 Maii 15 sepultus ad P. Capucinos in Hradchin illustrissimus comes de Thun, qui 14. Maii huc Salisburga advectus est, ubi in Domino defunctus est.; srov. Dobřenského genealog. sbírku v Archivu země České v Praze, matr. 813 mort., str. 15.

¹⁰⁾ Správně má být 23. ledna 1719; srov. DOBŘENSKÉHO výpis z matr. zemřelých maltežského kostela P. Marie pod řetězem (Archiv země České, matr. č. 528 mort., str. 2) a záznam VUNŠVICŮV, v jehož sbírce uložen jest i příslušný pohřební erb.

¹¹⁾ Zemřel ve věku 7 let; srov. zápis VUNŠVICŮV v jeho sbírce v Archivu země České a DOBŘENSKÉHO výpis z matr. zemřelých kostela sv. Rocha na Strahově tamtéž, matr. č. 529 mort., str. 1.

- caesarius iudex Bohemo-Brodae et per multos annos ibi noster parens spiritualis; post duas dies huc advectus et sepultus.
- 1740 Jan. 15: Illma et excellma d. dna Maria Anna comitissa de Würben, nata comitissa de Lamingen, 54 annorum.
- 1740 Nov. 30: Illmus et excellmus d. d. Franciscus Josephus Schlik, S. R. I. comes de Passaun et Weiskirchen.
- 1742 Aug. 22: Illmus d. d. Renatus Alexius marquis de Molac, colonellus incliti regiminis gallici de Berri, obiit in pugna cum Austriacis ad Pragam inita; tempore obsidionis habuit stationem suam in nostro lazaretho.
- 1742 Aug. 22: Willard, capitaneus de eodem gallico regimine, obiit in eadem pugna.
- 1743 Aug. 24: Illmus d. Guilielmus de Capenau de Plausele, Gallus, supremus leutenantius cohortis de Tournaisis, ordinis militaris et regii s. Ludovici nobilis.
- 1743 Oct. 16: Pränob. d. Ferdinandus Wagner.
- 1749 Oct. —: Anna Maria N., per multos annos candelatrix in nostra ecclesia.
- 1754 Oct. 20: Pränob. ac generosus d. Cunibertus Wolff, apothecarius Micro-Pragae ad auream Aquilam,¹² aetatis 67 annorum, in vivis et post mortem magnus noster benefactor.
- 1755 Jun. 9: Illmus et excellmus d. d. Josephus, S. R. I. comes de Würben et Freyenthal, supremus regni iudex, 80 annorum.
- 1765 Apr. 21: Pränob. d. Joannes Michael Sturm, regiae repraesentationis concipista.
- 1768 Jul. 2: Illma hrula Josepha Gabriela, illmi d. Wenceslai comitis de Trautmansdorff filiola 9 dierum.
- 1770 Apr. 3: Pränob. d. Wilhelmus Charlier, natione Belga, emeritus camerarius illmi d. comitis Procopii Czernin.
- 1771 Jan. 5:¹³ Illma et excellma d. dna Anna comitissa Schlik de Passaun, vidua post defunctum comitem Josephum Schlik, supra anno 1740 notatum, nata comitissa de Kollowrath, mater pauperum et pientissima domina. [Str. 29.]
- 1771 Dec. 19:¹⁴ Illmus d. d. Franciscus de Paula comes Hrzan ab Harras, olim capitaneus bellicus.
- 1773 Nov. 13: Pränob. dna Francisca viduata Görbichin, per 43 annos maxime sollicita mater spiritualis nostri conventus.
- 1774 Oct. 13: Perillustris d. Joannes Casparus de Hoyér, consiliarius gubernialis, aetatis 61 annorum.
- 1784 Nov. 23: Honorabilis dna Magdalena Liebitzkin, civis et lanionissa Hradchinensis.
- 1788 Febr. 19: Extra urbem Micro-Pragensem in sancto campo sepultus Adalbertus Stoekl, sedulus operarius conventus nostri.

(Dokončení příště).

¹²⁾ T. j. dům v Mostecké ulici č. 42—22; srov. Fr. RUTH, *Kronika král. Prahy*, str. 1070.

¹³⁾ Patrně datum pohřbu, neboť v matrice zemřelých kostela svatovítenského udán jest den 3. ledna; srov. výpis v genealog. sbírce DOBŘENSKÉHO v Archivu země České, matr. č. 813 mort., str. 20.

¹⁴⁾ Matriční záznam svatovítský udává den 17. prosince; srov. tamtéž, uv. m.

Stanislav Dvořák:

Z matrik města Rychnova nad Kněžnou.

Ve IV. ročníku Časopisu Rodopisné společnosti otiskl jsem pod tímto názvem na str. 32—40 zápis o sňatcích snoubenců, z nichž aspoň jeden byl z cizí farnosti, a to z doby od 26. června 1629 do 10. září 1697. Navazuje na tento článek, uveřejňuji výpisy dalších záznamů (v originále latinských) od 20. listopadu 1698 do 1. března 1734, čerpané z matriky III C 1665—1734, uložené na děkanském úřadě v Rychnově n. Kněž. a nemající indexů.

K výpisům připojuji několik poznámek o jménech, která se vyskytují v matrikách častěji a jsou ve spojitosti s dějinami města Rychnova nad Kněžnou nebo jeho okolí.

*

- 1698, 20. XI. Jan Zemánek, Třebešov - Magdalena Zákegková, Jedlina.
1699, 10. II. Kryštof Koutek, Peklo - Anna Bartušková, Rychnov. —
22. II. Michal Weitzl, Rychnov - Ludmila Kleinová, Fridrichswalde. — 28. IV. Jan Vacek, Újezd - Anna Macháňová, Habrová.
— 14. V. Jiří Fimler, Rychnov - Regina Wenderferová, Jihlava. — 18. X. Jiří Tomášek - Dorota Králíková, Dobříkov.
— 3. XI. Jiří Hartwig - Marie Millerová, Uřín. — 15. XI. Kryštof Daniček, Bukovice - Marie, dc. Tobiáše Kunce, Proruby.
1700, 15. II. Mikuláš Katochvíl, Dobruška - Justina Cimerová, Rychnov. — 29. VI. Matouš Filip, Jamné - Anna Hejlková, Rychnov.
— 19. IX. Vilém Flégl, Litohrady - Dorota Hamplová, Liberk. —
31. X. Václav Školník, Třebešov - Magdalena, dc. Jana Poláka, Třebešov. — 14. XI. František Rasspros, Skuhrov n. Bělou - Marie Radilová, Lukavice.
1701, 16. I. Jiří Hejčl, Lukavice - Anna, dc. † Jiří Honisse, Nebeská Rybná. — 6. II. Tobiáš Pilleg^r (lazebník), Rychnov - Marie Ziebro-

¹⁾ Roku 1632, dne 1. října, koupil grunt Lázeň v Rychnově n. Kn. po lazebníku Melicharu Šmidovi Andrys Pühler (Pichler) z Mittelwalde, a to od vdovy Kláry Šmidové. Po něm jej měl syn Jan od 9. XII. 1664 za 400 kop, ale již 27. IV. 1671 je majetkem města. Od r. 1672 vystrídal grunt mnoho majitelů. Je to č. 300 st./357 a 358 nové. (Knihy erbové bílé, zápis 929; gruntovní 1630—1725, zápis 902, 1170, 1230.) Jméno Pühler přichází i později v matrikách rychnovských.

- vá, Litomyšl. — 2. X. František Hejčík (Heytzel), Rychnov - Dorota Klímová, Svojanov. — Vilém Horáček, Kyšperk - Kateřina Javornická, Rychnov. — 23. X. Mikuláš, syn Jana Marka, Lipovka - Barbora, dcera Jana Kače, městana z Prahy.
- 1702, 7. V. Rudolf, syn Václava Junga, Uherško - Anna, dcera † Tobiáše Jiráka, Rychnov. — 22. X. Eliáš Pol, Děsná - Helena, dcera Jiřího Klímše, Rychnov. — 26. XI. Václav Kapoun², Rychnov - Anna Panáčková, Hranice. — 26. XI. Ondřej Pozner, Nebeská Rybná - Eva, vdova po † Jiřím Štěpánkuvi, Hláska.
- 1703, 4. II. D. Jiří Štěnička³, Kyšperk - Jana, dc. Jiřího Pivce⁴, Rychnov. — 4. II. Jan Mlynář, Černíkovice - Anna, dc. po † Pavlu Hromádkovi, Dlouhá Ves. — 18. II. Jan Hlavatý, Roveň - Marie, dc. Václava Dvořáka⁵, Dlouhá Ves. — 6. V. Jan Er tel, Vratislav - Anna, vdova po † Petru Neržontovi, Rychnov. — 10. VI. Lukáš Machač - Kateřina, dc. Pavla Macháčka, Jaroslav. — 7. X. Petr Kovář, Byzhradec - Marie, vdova po † Václavu Sukovi, Habrová. — 18. XI. Jan Bartoš, Dobré - Anna, dc. Jana Nováka, Habrová.
- 1704, 14. I. Jiří Šindelář, Slezsko - vdova Kateřina Gregorová, Rychnov. — 27. I. Václav Lípa, Jičín - Lidmila, dc. Jiřího Schetze, Rychnov. — 6. IV. Jiří Czebek, Liberk - Brigita, dc. Simona Beká, Solnice. — 27. IV. Jan Poláček, Nekoř - Marie, dc. Jindřicha Schwenka, Rychnov. — 24. VI. Kristián Nuc, Rychnov - Kateřina, dc. Viléma Koláčka, Kyšperk. — 11. VII. Jan Seiser, pokladník, Litomyšl - Marie Anna, dc. Karla Rivola, Rychnov. — 26. X. Pavel Rošta, Hraštice - vdova Anna po † Janu Friedrichovi, Lukavice. — 28. X. Ferdinand Sprintzer, Kunčice - Marie Anna, dc. Martina Škopalíkova, Proruby. — 29. X. Tomáš Zajíček, Lhota - Marie, dc. Kašpara Macháčka, ? — 19. XI. Adam Malý, Bačetín - Anna, dc. † Jiřího Pavlíka, Lipovka.

²⁾ Z rodu Kapounů pochází Jeroným Kapoun, všeumělec 17. století. V r. 1690 vyřezał pro kostel sv. Havla sošku Panny Marie s Ježíškem, která podnes zdobí oltář mariánský. Pro rozličný cech ve Vamberku vymaloval r. 1691 ozdobu z ptáčků, andílků a lidí na majestát, psaný na pergameně. Manželka jeho byla Veronika. V městském archivu rychnovském jsou uloženy všechny listiny po Alžběté Kapounové († v XIX. st.).

³⁾ Jiří Štěnička jmenuje se r. 1703 městským radním.

⁴⁾ V roce 1674 se připomíná Jiří ml. Pivec, pojazdný, a r. 1691 důchodní písar Jiří Václav Pivec. — Jiný člen rodu, Augustin Pivec, urozený statec, vládyka a měšťan Nového města pražského, rychnovský rodák, založil r. 1768 Pivcovský chudobinec v Rychnově n. Kn. a zemřel 23. ledna 1772.

⁵⁾ Rod Dvořáků v Dlouhé Vsi připomíná se již v r. 1580. Souvisle dá se sledovat od Bílé hory. Jiří Dvořák (* 1619) a Dorota měli syna Václava, naroz. 22. IX. 1646. Ten se oženil 27. I. 1671 s Růženou Šimkovou z Habrové, po druhé 30. I. 1678 s Magdalenou Pavlovou a po třetí 20. I. 1703 s Lidmilou Vítkovou. Z 9 dětí Jiří, nar. 8. II. 1685, oženil se v Javorinci 4. X. 1711 s Růženou Dušánkovou. Měli 2 děti, z nichž Matěj, nar. 25. II. 1716 v Dlouhé Vsi, oženil se 20. II. 1746 s Kateřinou Vavřincovou z Javornice, ze jejichž 7 dětí Matěj Jiří, naroz. 27. VI. 1751, byl oddán v Litohradech u Solnice 7. II. 1773 s Annou Cvejnovou a měl 10 dětí. Rychtář Josef Dvořák narodil se 5. VI. 1789 a oženil se 28. II. 1812 v Hlinném s Alžbětou Preclíkovou a 17. II. 1833 s Annou Dusilovou z Dlouhé Vsi. V obou manželstvích měl po 8 dětech, celkem tudíž 16. — Selský rod Dvořáků seděl v Dlouhé Vsi na čp. 27 (14. st.), odkudž jeho potomci rozesli se v XIX. stol. po světě a dnes žijí v Rychnově n. Kn., v Náchodě, v Lipencích, v Pelhřimově, v Týništi n. Orl., Plotištích n. Labem, v Ústí n. Orl., ve Vídni, v Mnichově, ba i v Americe.

- 1705, 11. I. Ondřej Keller, Bělá - Marie, dc. Ondřeje Neumannna, Javornice. — 15. I. Jan Kašpar, Přepychy - Růžena, dc. po † Martina Klecoví, Liberk. — 2. II. Matěj Ženka, Jaroslav - Anna, dc. Jana Klemá, Liberk. — 8. II. Jan Fiala, Lhota - Dorota, dc. † Jana Lanczmann, Rychnov. — 24. V. Jan Šafánek, Roveně - Dorota, dc. Matěje Dohnálka, Dlouhá Ves. — 10. VII. Tomáš Zezule, Telč - Kateřina, vdova po † Jiřím Šindeláři, Rychnov. — 12. VII. Jakub Guldstein, Debrec - Růžena, dc. Jana Vondry, Lukavice.
- 1706, 17. I. Václav Konvalina, Skalice - Kateřina, dc. † Jana Kunvaldského, Rychnov. — 24. I. Jindřich Haldá, Solnice - Anna Marie, dc. Ondřeje Pilla, Rychnov. — 14. II. Martin Paul, Hroška - Marie, dc. Jana Čeypka, Javornice. — 31. V. Jan Selichar, Solnice - Kateřina, dc. † Michala Piláře, Rychnov. — 1. VI. Václav Mach, Opočno - Jana, dc. Václava Hubálka, Rychnov. — 26. VI. František Potůček, Opočno - Eleonora, vdova po † Jiřím Pivcovi, Rychnov. — 12. IX. Martin Foreyték, Synkov - Růžena, vdova po † Jakubu Práškovi, Habrová. — 15. XI. Jan Hluma, Kyšperk - Kateřina, dc. Jana Javornického, Rychnov.
- 1707, 16. I. Jakub Bitner, Ještětice - Uršula, dcera po † Václavu Stálém, Lipovka. — 24. II. Karel Depree, [zámecký úředník], Spýr - Kateřina, dc. Jiřího Klimeše, Rychnov. — 5. III. Severin Jinoška, Litomyšl - Růžena Kryštofová, Rychnov.
- 1708, 8. I. Jan Pecka, Skuhrov - Zuzana, dc. Jana Friedricha, Lukavice. — 15. I. Ondřej Stadler, Králové Hradec - Alžběta, dc. † Václava Javornického, Rychnov. — 22. IV. Jiří Zábrodský, Vamberk - Anna, dc. † Jana Procházky, Rychnov. — 25. VII. Jan, syn Jana Vašátky, Jedlová - Anna, vdova po † Jiřím Smetanovi, Lukavice. — 29. VII. Jan Šlechta, Hradec Králové - Kateřina, dcera po † Mikuláši Tůmovi, Rychnov. — 19. VIII. Antonín Olše, Kounice - Dorota, vdova po † Janu Raslovi, Rychnov. — 9. X. Maximilián Fischlein, Borohrádek - Dorota, dc. Jana Macháň, Habrová. — 17. X. Martin Svoboda, Solnice - Kateřina, dc. † Jana Veselského, Rychnov.
- 1709, 4. VIII. Jiří Haldá, Solnice - Zuzana, vdova po † Adamu Fialovi, Rychnov. — 3. XI. Jan Kuchař, Jaroslav - Anna, dc. Jana Kašpara, Lipovka. — 17. XI. Tobiáš Bulíček, Žamberk - Anna, dcera Václava Fischleina, Rychnov.
- 1710, 7. I. Jakub Kroupa, Tutleky - Dorota, dc. Jiřího Krska, Habrová. — 2. II. Jan Šafánek, Vamberk - Kateřina, dc. † Jiřího Štepánka, Dlouhá Ves. — 9. II. Václav Marek, Svídnice - Dorota, vdova po † Janu Čermákovi, Dlouhá Ves. — 22. VI. Václav Peczold,⁷ Chrdim - Anna, dc. pana Matěje Dejmka, Rychnov. — 19. X. Jiří Ježek, Dobré - Marie, dc. † Bedřicha Haustufa, Rychnov.
- 1711, 25. I. Vít Netík, Dobré - Dorota, dc. Jana Ditricha, Hláška. — Václav Kuchař, Jaroslav - Anna, dc. po † Kryštofu Matáčovi, Javornice. — 1. II. Jan Hanuš, Dubno - Kateřina, dc. Martina Křížka, Lhotka. — 8. II. Jan Kříž - Kateřina, dc. † Matěje Ženky, Jaroslav. — 5. V. Václav Kohout, Hradec Králové - Marie, dc. † Jana Eličleba, Rychnov. — 8. XI. Jan Ujčík, Hroška - Alžběta, dc. † Václava Škrabáka, Lipovka. — 22. XI. Tobiáš Mastík, Merklávice - Kateřina, vdova po † Janu Sršňovi, Dlouhá Ves.
- 1712, 7. V. Václav Friedrich, Zámrsk - Veronika, dc. po † Maxmiliánu Fischleinovi, Rychnov. — 17. V. Václav Vacek, Ještětice - Lud-

⁶⁾ V r. 1630 zemřel rychnovský kat Josef Veselský, poté jmenuje se Jan Veselský.

⁷⁾ Ve Vamberku připomínají se také Peczoldové.

⁸⁾ Matěj Dejmek, vládyka a hejtman.

- mila, dc. Kryštofa Kissera, Habrová. — 30. X. Jiří Zemánek, Třebešov - Jana, dc. † Václava Janečka, Dlouhá Ves. — 1. XI. Jan Razel, Skuhrov - Anna, dc. † Jakuba Nováka, Rychnov. — 13. XI. David Lichtenberg, Černíkovice - Růžena, dc. † Jana Lercha, Rychnov.
- 1713, 12. II. Václav Pražák, Solnice - Anna, dc. Jakuba Kyšperského, Rychnov. — 5. XI. Jakub Hlavatý, Roveň - Anna, dc. Jana Dohnálka, Dlouhá Ves. — 12. XI. Jan Ridl, Vamberk - Alžběta, dc. Jana Šklíby, Jámy. — 14. XI. František Leder, Nebeská Rybná - Anna Marie, dc. Zachariáše Scholtze, Javornice.
- 1714, 4. II. Jan Nádvorník, Merklovice - Kateřina, dc. Martina Štěpánka, Lukavice. — 26. VIII. Ondřej Piller,¹ Police (lazebník) - Isabella, dc. Jana Petrse, Rychnov. — 13. IX. Daniel Lerch, Kunštát - Anna, vdova po † Janu Pavlíkovi, Rychnov. — 28. X. Matěj Kříž, Javornice - Magdalena, dc. † Jiřího Ježka, Jaroslav.
- 1715, 24. II. Václav Jančar, Hroška - Kateřina, dc. † Pavla Tomáše, Lipovka. — 3. XI. Jan Doležal, Roveň - Anna, dc. † Jakuba Malého, Dlouhá Ves.
- 1716, 19. I. Václav Hibner, Žamberk - Judita, dc. Dominika Peigera, Rychnov. — Jakub Čižinský, Lupenice - Kateřina, dcera Jana Sedláčka, Jámy. — Martin Kosek, Merklovice - Marie, dc. † Jana Štěpáře, Dlouhá Ves. — 26. I. Jan Rokytenský, Jahodov - Dorota, dc. † Václava Vítka, Jahodov. — 16. II. Jan Šabata, Třebešov - Anna, dcera † Jana Dušánka, Javornice. — 14. V. Jan Komář, Černíkovice - Anna, vdova po † Vavřinci Neumannovi, Habrová.
- 1717, 24. X. Jiří Wengler, Opočno - Františka, dcera po † Janu Vostřebalovi,² Rychnov.
- 1718, 6. II. Václav Ježek, Jaroslav - Dorota, dc. † Jiřího Coufalové, Rychnov. — 13. XI. Eliáš, syn Eliáše Luxe, Kunštát - Anna Kateřina, dc. Jana Horý, Rychnov. — 20. XI. Tobiáš, syn Tobiáše Ditricha, Kunštát - Růžena, dc. † Jana Kratschméra, Rampuš. — 19. XI. Bedřich, syn † Bedřicha Vacka, Habrová - Kateřina, dc. Tobiáše Rolla, Ještětice. — Jakub, syn † Jakuba Sramka, Borohrádek - Anna, dc. † Viléma Thomasa, Habrová. — 20. XI. Vít, syn Jana Kolla, Dobré - Anna, dc. Mikuláše Novotného, Dlouhá Ves.
- 1720, 24. I. Jan Neumann, Rychnov - Marie, dc. Václava Matyáše, Nekoř. — 17. XI. Jan Nosák, Černíkovice - Marie, dc. Jakuba Učíka, Černíkovice.
- 1721, 30. IX. Jiří Mentzel, Kvasiny - Anna Pavlovová, Lukavice. — 16. XI. Jan Martinec, Roveň - Růžena Pacáková, Javornice.
- 1722, 1. II. Kašpar Cziebs, Rokytnice - Kateřina Nováková. — 20. IV. Václav Sparlink, Orlice - Marie, dc. Jiřího Bartáka, Rychnov. — 1. XI. Marek Hrsan, Lukavice - Ludmila, dc. Jana Dusbaby, Chroustovice.
- 1723, 24. I. Václav Hebek, Lupenice - Kateřina, dcera Václava Koska, Jámy. — 31. I. Jan Mucha, Debřec - Dorota, dc. Pavla Rosta, Debřec. — 31. I. Mikuláš Praus, Dobré - Dorota, dc. Jana Sedláčka, Dobré. — 25. VII. Jakub Bušík,¹⁰ Jaroslav - Dorota, vdova po † Václav-

⁹⁾ Vostřebalové psali se původně Ostřebalové; je to známá perníkářská a kupecká rodina rychnovská. Z ní pocházel purkmistr Josef Vostřebal († 1898) a jeho syn Rudolf, výborný ochotník, čestný člen divadla ochoty Tyl, jehož jménem pojmenováno přírodní divadlo Vostřebalovo ve Včelném. Purkmistr Vostřebal byl spřízněn s rodinou rychnovského justiciára Vorla, u kterého před r. 1848 i v r. 1848 dlíval též Vojta Náprstek. Chová řadu krásných památek na rodinu Vorlovu.

¹⁰⁾ Ve vamberských matrikách připomíná se kovář Bušík.

- vu Kříži, Jaroslav. — 21. XI. Ondřej Vogel, Peklo - Kateřina, dc. Mikuláše Zemana, Peklo.
 1724, 5. XI. Jan Klimeš, Třebešov - Kateřina, dc. Václava Lesáka, Lukavice. — 26. XI. Jakub Hušíš,¹¹ Jaroslav - Růžena, vdova po † Tobiáši Scharfovi, Jaroslav.
 1725, 25. XI. Jan Šklíba, Roveň - Marie, dc. Jana Udlínka, Roveň. — Jan Dusbaba, Dobré - Kateřina, dc. Jana Hovorky, Dobré.
 1726, 22. IV. Jan Vilímek, Synkov - Marie, dcera Karla Poura, Habrová. — 24. IV. Václav Zádný, Choceň - Alžběta, dc. Jana Seidelá. — 14. VII. Václav Moravec, Černíkovice - Zuzana Urnerová.
 1728, 19. I. Martin Tomáš, Černíkovice - Marie, dc. Jana Šitiny, Černíkovice. — 1. II. Václav Lepšík, Černíkovice - Alžběta, dc. Václava Hejhala. — Josef Slavík, Vamberk - Dorota, dc. Tobiáše Kouna. — 26. VII. Václav Smíd, Jahodov - Zuzana, vdova po † Matěji Křížkovi z Javornice. — 27. VII. Jan Synáček, syn Jana, Hroška - Terezie, dc. Václava Haldy, Rychnov. — 17. V. Matěj Heislář, syn Václava, Dobruška - Růžena, vdova po † Eliáši Khunzovi, Liberk. — 26. IX. Ondřej Kreipner z Bambergu v Německu, barvíř - Anna, vdova po † Janu Kotkovi, Rychnov. — 28. IX. Leopold, syn Jiřího Stejskala, Jámy - Anna Marie, dc. Jana Veinhauera, Jaroslav. — 3. X. Matěj Küsslík,¹² syn Bohumila K., Deštná, t. č. geometr hrab. Kolovrata Liebsteinského - Anna, dc. Václava Trislíka,¹³ Rychnov. — 19. X. Jan Faltus, Rychnov - Anna, dc. Martina Loskota, Chroustovice. — 21. XI. Jan, syn † Václava Bartoše, Javornice - Zuzana, vdova po † Jakubu Novotném, Jaroslav.
 1729, 23. II. Karel, syn † Václava Holečka, Kyšperk - Anna, dc. Václava Bizožského (*sic!* t. j. Bydžovského), Rychnov. — 10. VI. Jan, syn Jana Syrzana, Jaroslav - Terezie, dc. Jiřího Stejska, Jámy. — 7. VIII. Tobiáš, syn † Václava Hanuše,¹⁴ Nekoř na panství kyšperském - Dorota, dc. Václava Trislíka, Rychnov. — 10. VIII. Václav, syn † Jakuba Kyšperského, Rychnov - Ludmila, dcera Martina Loskota, Chroustovice. — 28. VIII. Jiří, syn Václava Machače, Domášin - Anna, dcera Rudolfa Vlčka, lovec v oboře rychnovské u kostela sv. Bartoloměje.¹⁵ — 1. XI. Martin Štöcek, Chroustovice - Anna, vdova po † Martinu Madroví, Podjedlina. — 9. XI. vdovec Kryštof Visner, Mladkov - vdova Zuzana po † Václavu Moravcoví.

¹¹⁾ V Lukavici podnes říkají jedné usedlosti »U Hušíšů«.

¹²⁾ Bohumil Küsslík byl geometrem na panství hraběte Kolovrata Liebsteinského. Na Novém (Švehlově) náměstí vystavěl dům č. 3. Když měli rychnovští postavit radnici, kupovali dům od Anny Küsslíkové (Khyslinkové), manželky Matěje K., ale nekoupili ho, ani nestavěli, »neboť jest se co obávat, aby budoucí potomci na nás klatbu nevedli, poněvadž ten dům větší škodu nežli užitek po všechny časy by nesl«. (Protokol radní z 26. IV. 1749.)

¹³⁾ Bratr Anny Trislíkové, Václav, byl městským radním a právě on nabízel dům sestry Anny Küsslíkové za radnici.

¹⁴⁾ Tobiáš Hanuš byl vrchnostenským malířem porculánu [v KOURILOVÝCH-SVOBODOVÝCH »Dějinách Rychnova n. Kn.« je nesprávně jmenován Hemž (Hemš)] a zemřel 5. I. 1754 ve věku 60 let. (Matrika IV D, s. 116.) Měl domek v Židovské ulici vedle zahrady p. Jiřího Stupana s jedné strany a židovského domu s druhé strany. (Kniha prot. 28. IV. 1749.) Dne 28. III. 1749 byli pověřeni Tobiáš Hanuš, Matěj Khysslink a Tobiáš Kapoun prodejem tabáku všech druhů. (Kniha prot. 28. III. 1749.)

¹⁵⁾ Kostel sv. Bartoloměje stál na návrší Klášterec mezi Lipovkou a dvorem Karolínem. Připomíná se již r. 1497. R. 1636 byl kostel v nevalném stavu, ale 17. X. 1694 byl opět vysvěcen. (Pam. kn. farní v Rychnově n. Kn., str. 203.) Za Josefa II. byl zrušen.

- 13. XI. Jindřich Sklenář, sládek z moravských Rosiček - Dorota, dc. Jana Rídla, Rychnov.
- 1730, 27. I. Jiří, syn † Lukáše Machače, Jaroslav - Alžběta, dc. † Jana Matouše, Kacerov. — 29. I. Jan, syn Matěje Ženky, Javornice - Kateřina, dc. † Jiřího Novotného, Jaroslav. — 7. II. Jan, syn Matěje Čižinského, Třebešov - Dorota, dc. Davida Pečenky, Rychnov. — 14. II. Václav Kapoun,² vdopec, Rychnov - Dorota, dcera † Vítka Zástěry, Lukavice u Kyšperka. — 19. II. Jan, syn † Jana Marka, Javornice - Dorota, dc. † Martina Kolovratník, Merklovice. — 3. VI. Jan Dvořák, Pěčín - Anna, dc. † Jana Šintáka, Habrová.
- 1731, 14. I. Václav Jelínek, Chrudim - Dorota, vdova po † Jakubu Dobronoském, Rychnov. — 21. I. Jan, syn † Pavla Jansy, Černíkovice - Anna, dcera † Jana Škopá, Rychnov. — Jan, syn † Jiřího Langer, Černíkovice - Růžena, dc. Jana Junka, Rychnov. — Lukáš Janeček, Rychnov - N., dcera po † Jiřím Ledajakovi, Uhersko. — 22. I. Lukáš Švortz, Hlinné - Kateřina, dcera † Matěje Nováka, Rychnov. — 28. I. Kašpar Hermon, Habrová - Dorota, dc. Jiřího Vávry, Podřezov. — 19. VIII. Jan Holoubek, Vamberk - Ludmila, vdova po Janu Horáčkovi, Rychnov. — 7. X. Martin Svb, panství lanškrounské - Růžena, dcera po † Michalu Kaczkinklerovi, Hláska. — 5. XI. Pavel Zahradník, Javornice - Kateřina, dc. † Maderý, mlýn Jedlina. — 12. XI. František, syn Ondřeje Prause, Vamberk - Anna, dc. † Martina Hubálka, Rychnov.
- 1732, 26. II. Jan Štěpánek, syn Jana, Studená, panství Nekoř - Jana, dc. † Jiřího Dědice, Rychnov. — 13. VII. Václav Kulíček, Kvasiny - Dorota, dc. † Škrabáka, Lipovka. — 27. VII. Jan, syn † Podivinského, Rychnov - Marie, dcera † Mikuláše Beránka, Stradovna.
- 1733, 25. I. František Vinař, Černíkovice - Zuzana, dc. † Václava Pavláka, Bělá. — 8. II. Pavel Eli, Rychnov - Lidmila, dc. Matěje Černého, Synkov. — 18. III. Tobiáš Urvalek, Liboměřice - Ludmila, dcera † Jana Štoka, Uhersko. — 19. V. Jan Svboda, Peklo - Magdalena (otec neznámý). — 7. VI. Matěj Netík, Roudné - Kateřina, dc. Václava Rozuma, Hlinné. — 15. IX. Jan Schubert, Domašín - Magdalena, dc. Jiřího Černého, Černíkovice. — 15. XI. Jan, syn Václava Kopckého, Peklo - Anna, dc. † Jiřího Spěváka, Podřezov. — 16. XI. Josef, syn † Jana Vacka, Újezd - Magdalena, dc. † Jana Procházky, Rychnov.
- 1734, 24. I. Jan, syn Jiřího Fialy, Jahodov - Dorota, dc. † Jiřího Janáka, Podřezov. — Jiří, syn Jana Koutského, Černíkovice - Jana, dc. Jakuba Kunce, Habrová. — 8. II. Jan Bolf, Liberk - Marie, dc. † Daniela Pišla, Kunštát. — 14. II. Jiří, syn † Antonína Kaczbala, Javornice - Anna, dcera Jana Janského, Peklo. — Jan Vojtěch, Podřezov - Kateřina, dc. † Jiřího Noska, Domašín. — 16. II. Bohumil Frantz, Deštná - Terezie, dc. † Václava Bulíčka, Rychnov. — 1. III. Jiří Novotný,¹⁶⁾ Dlouhá Ves - Anna, dcera Pavla Jansy, Černíkovice.

¹⁶⁾ Jeho vnukem je malíř Vojtěch Novotný, narozený 3. března 1774 (matrika narození, V E 39) jako syn Jakuba Novotného, krejčího v Dlouhé Vsi, a Kateřiny, dcery Jiřího Koutského z Habrové, oddaných 10. července 1763 v Rychnově (matrika IV D 181).

Jan Ehl:

Kniha smluv svatebních v Solnici.

V minulém ročníku Časopisu Rodopisné společnosti čsl. v Praze uveřejněn byl pod týmž názvem článek odb. učitele Stanislava Dvořáka, v němž vyznačeno je 443 svatebních smluv solnických z doby od r. 1563 do r. 1698 a jedna smlouva z r. 1753, jakož i 10 kšaftů, zapsaných v nejstarší knize smluv svatebních, uložené v městském archivu v Solnici.

Pokračování zápisů svatebních smluv z let 1700 až 1795 obsahuje další kniha, která byla spolu s jinými gruntovními knihami magistrátu solnického odevzdána r. 1850 nově zřízenému okresnímu soudu v Rychnově n. Kn. a odtud v r. 1900 do Zemského archivu v Praze.

Kniha je velikosti 20×32 cm, dobře zachovaná, s písmem snadno čitelným. Na přední straně desky je nalepen štítek s původním nápisem »N° 21—1. Smlauwy Swadební« a na koženém hřbetu dva štítky s nápisem »Kniha smluv svatebních N° 1« a »Stadt Sollnitz, Post N° 23«. Nová signatura Archivu země České v Praze je »Rychnov n. Kn. 18«. — Kniha čítá celkem (kromě předsádky) 117 papírových listů, které byly dodatečně ostránkovány červeným inkoustem (str. 1 až 234). Starší je foliace, provedená pro listy po- psané svatebními smlouvami; jsou to folia 1 až 103, jež odpovídají str. 7 až 214, jelikož mezi listem 94 a 95 je jeden list prázdný, nefoliovaný (str. 195—196). Textu předcházejí tři nefoliované listy indexu (»Index alphabeticus« — str. 2 až 6) a na konci knihy je 10 listů nepopsaných (str. 215 až 234). Index je veden podle příjmení a je přehledný i spolehlivý.

Třebaže zápisu svatebních smluv v knize zachovávají většinou chronologické pořadí, přece jen někdy pro opožděný vklad bývá časový sled porušen. Své výpisu seřadil jsem z praktických důvodů přesně chronologicky a v závorce za výpisem uvádím vždy příslušný list (folio) knihy. Ve výpisech¹ omezují se pouze na jména snou-

¹⁾ Při tisku výpisů bylo pro úsporu místa užito pro slova častěji se opakující těchto zkratek: dc. = dcera; manž. = manželka; ml. = mladší; neb. = nebožtík; pozůst. = pozůstalý; st. = starší, a pod.

Za úpravu článku k tisku děkuji redaktoru časopisu *Dru Zd. Kristenovi*.

benců, jichž se svatební smlouvy týkají; není-li označeno jméno osady, odkud pocházejí, znamená to, že jsou sousedy solnickými. Jinak k místním jménům rodiště nebo bydliště smluvních stran vždy přihlížím právě tak, jako k označení zaměstnání nebo úřední funkce, kterou zastávali.

Pokládám za nutné upozorniti ještě, že v první polovici XVIII. stol. téměř pravidelně a od 50.let ještě ojediněle ženich uzavíral svatební smlouvu s »jich veleb. (titul) milostivou vrchností panem rychtárem, vrchním, p. purkmistrem, pány spoluradními téhož města Solnice na místě a k ruce šlechetné panny (vdovy) N. N. na ten čas nevěstu«. Někdy tato formule bývá stylisována stručněji.

Co se jazyka týče, všechny zápisu psány jsou česky až na zápis svatební smlouvy z 8. srpna 1791, uzavřené mezi Josefem Horou, barvířem ze Solnice, a Františkou Richtrovou z Lanškrouna, která je německá (srov. níže, č. 121); tuto vyjímkou lze snadno vysvětliti tím, že jde o vklad smlouvy, uzavřené jinde, totiž v již německém Lanškrouně.

- *
1. 1700, Sept. 24.: Martin, syn Laurence Myšky, s vdovou Kateřinou, pozůst. po neb. Janovi Vlkovi. (1.)
 2. 1700, Nov. 19.: Václav, pozůst. syn po neb. Janovi st. Jettemovi, s vdovou Zuzanou, pozůst. po neb. Frydrychovi Tichém. (2.)
 3. 1701, Nov. 18.: Jan Hendrych, pozůst. syn po neb. Janovi Bekhovi, mlynáři ve mlýně Vitenčovském, s vdovou Annou, pozůst. po neb. Vilímovi ml. Vichovi. (3.)
 4. 1702, Jan. 21.: Jan ml. Frantouz, vdovec, se Zuzanou, dc. po neb. Jiříkovi Kalousovi. (3.)
 5. 1702, Sept. 5.: Václav st. Balcar, soused města Rychnova, vdovec, s vdovcem Alžbětou po neb. Danielovi Vichovi. (4.)
 6. 1703, Jan. 13.: Martin, syn po neb. Pavlovi Valánovi, se Zuzanou, pozůst. dc. po neb. Martinovi Hubičkovi. (5.)
 7. 1703, Jan. 26.: Václav, syn Kašpara Majšajdra, s vdovou Lidmilou, pozůst. po neb. Pavlovi Valánovi. (5').
 8. 1703, Febr. 3.: Jan, syn Jana Danielisa, s Kateřinou, dc. pozůst. po neb. Janovi Selicharoví. (6.)
 9. 1703, Sept. 7.: Martin Bydžovský, vdovec, s Johannou, dc. po neb. Janovi Pistoriusovi. (7.)
 10. 1703, Oct. 10.: Václav Kaňka, rodilý ze Studence a nyní na Zaječicích, poddaný J. M. p. hraběte z Schinfeldu, se Zuzanou, pozůst. dc. po neb. Jiříkovi st. Doubravském, spoluradním města Solnice. (8.)
 11. 1704, Oct. 20.: Václav, syn Laurence Myšky, s Annou, pozůst. dc. po neb. Matějovi Doubravskému. (9.)
 12. 1704, Nov. 16.: Jiřík, pozůst. syn po neb. Janovi Petřískovi, pan-ském bednáři (kováři?) v Kvasinách, s Dorotou, dc. Václava Hanlavou. (11.)
 13. 1704, Nov. 24.: Martin, pozůst. syn po neb. Janovi Jettemovi, s Brygitou, pozůst. dc. po neb. Janovi Jiřím Geltnerovi, lazebníku při městě Solnicí. (9').
 14. 1705, Febr. 21.: Andreáš Růžička, rozený z Hořejšího Slízka z města Sindeberka, s Dorotou, pozůst. dc. po neb. Janovi Novotnému, kantoru a spolu varhaníku v Solnicí. (10').
 15. 1705, Mai 4.: Matěj, syn Václava st. Doubravského, spoluradního

- města Solnice, s Kateřinou, dc. pozůst. po neb. Martinovi Čížkovovi. (11'.)
16. 1705, Aug. 31.: František Buffler, soused města Rychnova, s Appolenou, dc. po neb. Janovi Jiřím Geltnerovi, lazebníku v Solnici. (16').
17. 1705, Oct. 30.: Jan, pozůst. syn po neb. Martinovi Selicharovovi, s Kateřinou, dc. po neb. Janovi Jiřím Geltnerovi, lazebníku v městě Solnici. (12.).
18. 1705, Nov. 12.: Matěj Paleček ze vsi Kvasin, rodilý ze vsi Hraštice, s Annou, pozůst. dc. po neb. Vilimovi Halbigerovi. (15.).
19. 1705, Nov. 19.: Jan, syn po neb. Janovi Bekhovi, mlynáři v mlýně Vitenčovském, s Annou, pozůst. dc. po neb. Václavovi Halbigerovi. (14.).
20. 1705, Nov. 19.: Kašpar, pozůst. syn po neb. Martinovi Krampličkovi, s Annou, pozůst. dc. po neb. Martinovi Svobodovi. (14').
21. 1706, Jan. 22.: Jan, syn Tobiáše Libicha, s Kateřinou, pozůst. dc. po neb. Janovi Dobrým Hruškoví. (13.).
22. 1706, Nov. 20.: Václav Rogl s Dorotou, dc. po neb. Janovi Patrčkovi. (15').
23. 1710, Nov. 12.: Jiřík, pozůst. syn po neb. Janovi Dobrému Hruškoví, s Kateřinou, vdovou po neb. Jakubovi Oehlovi, mlynáři v panském hořejším mlýně v Solnici. (17').
24. 1713, Jan. 25.: Jiřík ml. Oehl, na ten čas panský pilař v Kvasinách, vdovec, se Zuzanou, dc. po neb. Kryštofovi Khunovi, sládkovi panském na čtvrtém díle v městě Solnici. (19.).
25. 1715, Aug. 30.: Jiří Herrmann, spolustarší obecní města Solnice, s Joannou, pozůst. dc. po neb. Dorotě Reisové. (18.).
26. 1715, Nov. 7.: Kašpar Kramplička, vdovec, s Joannou, pozůst. dc. po neb. Václavovi Bydžovské. (19.).
27. 1717, Oct. 19.: Vilím Vich, primátor města Solnice, vdovec, s Annou, dcerou Jiřího Mrdáská, městěnína králohradeckého, zastoupenou dvojctihodným P. Jiřím Vojtěchem Mrdáskem, na ten čas farářem Ujezdeckým. (20.).
28. 1718, Jun. 8.: Jiří Rolejček, soused ve vsi Litohradě, vdovec, s vdovou Annou po neb. Janovi Černém. (21.).
29. 1718, Nov. 17.: František, syn Zachariáše Handlosa, souseda z Dolní Lukavice, se Zuzanou, pozůst. dc. po neb. Fridrichovi Markovi. (21').
30. 1720, Febr. 3.: Jan, pozůst. syn po neb. Jindřichovi Byronovi, purkrabím kvasinském, s Evou, pozůst. dc. po neb. Jakubovi Ellovi, mlynáři v městě Solnici. (22').
31. 1721, Jun. 14.: Martin Valáň, vdovec, s vdovou Dorotou po neb. Janovi Albrechtovi, služebníku úřadu purkmistrovského. (23.).
32. 1721, Jul. 11.: Jan Jiří Axner, vdovec a mlynář kvasinský, s Mařenou, pozůst. dc. po neb. Jiřím Císařovi. (23').
33. 1721, Nov. 8.: Donát, syn po neb. Janovi Bekovi, mlynáři vitenčovském, s Evou, vdovou po neb. Jiřím Eloví. (24').
34. 1721, Nov. 21.: Jan ml., syn Jana st. Selichara, s vdovou Zuzanou po neb. Jiřím Haldovi. (25').
35. 1722, Jan. 24.: Václav, syn Jana Junka, s Annou, dc. po neb. Kryštofovi Kulíčkovi, koláři v Solnici. (26.).
36. 1725, Mai 21.: Jan Pavel ze vsi Debřec, vdovec, s Kateřinou, dc. po neb. Janovi Vichovi. (26').
37. 1725, Nov. 24.: Jan Pavláv, vdovec, s Dorotou, dc. Františka Paldrýána. (27').
38. 1726, Nov. 11.: Vít Baš z vesnice Krivic na panství opočenském, vdovec, se Zuzanou, pozůst. dc. po neb. Janovi Novákovi. (28.).
39. 1727, Jun. 25.: Jiří ml. Daněk, senátor města Solnice, vdovec, s Lidmií, dc. Jiřího Havla. (28').

40. 1728, Nov. 13.: Petr Vaníček s Alžbětou, pozůst. dc. po neb. Janovi Juncovi. (29'.)
 41. 1730, bez dne: Ondřej, pozůst. syn po neb. Janovi Burijánovi Luka v-ském, s Annou, vdovou po neb. Janovi Mladkovi. (30'.)
 42. 1730, Febr. 12.: František, syn Václava Maryšky, spoluradního města Solnice, s Annou, dc. Jana Rydgera, malíře v Solnici. (30'.)
 43. 1735, Jan. 21.: Václav Vlk, senátor solnický, vdovec, s Alžbětou, pozůst. dc. po neb. Jiřím Vernerovi. (31'.)
 44. 1735, Febr. 6.: Václav František, syn Václava Vlka, spoluradního, s Tereší, dc. Jana Patrčky, senátora v Solnici. (32'.)
 45. 1739, Jan. 20.: Petr Vaníček, vdovec, s Dorotou, pozůst. dc. po neb. Františkovi Handtlosovi. (33'.)
 46. 1739, Jun. 28.: Václav Daněk, vdovec, s Kateřinou, pozůst. dc. po neb. Janovi Pauzroví. (34'.)
 47. 1739, Jun. 28.: Josef ml., syn Martina Selichara, s Kateřinou, pozůst. dc. po neb. Matějovi Polickému. (35'.)
 48. 1739, Nov. 22.: Václav Šell, pozůst. syn po neb. Jiřím Oehlovi, s Alžbětou, dc. Jana Patrčky, senátora solnického. (36.).
 49. 1743, Aug. 16.: Jindřich, pozůst. syn neb. Vilíma Flegkla ze vsi Litohradu, s vdovou Dorotou, pozůst. po neb. Petru Vaníčkovi. (38').
 50. 1745, Nov. 8.: Václav Frant. Vlk, vdovec, s Annou, pozůst. dc. po neb. Vilimcevi Halbigrovi. (39').
 51. 1746, Nov. 20.: Josef Hruška, vdovec, s Annou, dc. Václava Antonína Luka vského. (40').
 52. 1749, Mai 10.: propuštěna jest z opatrování otcovského neb magistrátuálního Františka, pozůst. dc. po neb. Jiřím Oehlovi. (41').
 53. 1750, Nov. 14.: Antonín Junc, vdovec, s vdovou Veronikou, pozůst. po neb. Josefovi Jetelovi. (37').
 54. 1751, Nov. 6.: Bernard, pozůst. syn po neb. Jiřím Selicharoví, s Kateřinou, pozůst. vdovou po neb. Mikulášovi Holubovi. (42.).
 55. 1751, Nov. 13.: Jakub, pozůst. syn po neb. Václavu Jetelovi, s vdovou Annou po neb. Josefu Kristovi. (42').
 56. 1752, Mai 27.: Jiří ml., pozůst. syn po neb. Václavu Šarounovi, s Barborou, pozůst. dc. po neb. Janovi Černému. (43').
 57. 1752, Sept. 8.: František Patrčka, vdovec, s Terezií, pozůst. dc. po neb. Janovi Jiřím Aixnerovi, mlýnáři kvasinském. (44.).
 58. 1753, Jan. 11.: Václav, syn Václava st. Vicha, s vdovou Annou, pozůst. po neb. Josefovi Hruškovi. (45.).
 59. 1753, Febr. 1.: Jan ml. Dobrý Hruška, pozůst. syn po neb. Janovi st. Hruškovi, s vdovou Terezií po neb. Jiřím ml. Rollojčkovi, kováři v kovárně milostivé vrchnosti patřící v Kvasinách. (48.).
 60. 1753, Febr. 3.: Michael, pozůst. syn po neb. Janovi Dobrým Hruškovi, s vdovou Dorotou, pozůst. po neb. Václavovi Pražákovi. (45').
 61. 1753, Febr. 12.: Antonín, syn Jana Františka Bekera z Hrubého Ouřína, s Annou, pozůst. dc. po neb. Josefovi Dobrým Hruškovi. (46').
 62. 1753, Febr. 25.: Jan Ivan Sellchar, vdovec, s Františkou, pozůst. dc. po neb. Josefovi Dobrým Hruškovi. (47.).
 63. 1753, Aug. 19.: František, pozůst. syn po neb. Václavovi st. Czymrovi, spoluradním města Solnice, s Valburgou, pozůst. dc. po neb. Vilimovi st. Vichovi, zasloužilém primátorovi solnickém. (48.).
 64. 1753, Aug. 19.: Jan Vaníček s Alžbětou, dc. po neb. Janovi Daňhelišovi. (49').
 65. 1754, Jan. 20.: Kryštof Ehls Dorotou, pozůst. dc. po neb. Jiříkovi st. Dobrým Hruškovi. (50.).
 66. 1754, Febr. 1.: Václav, pozůst. syn po neb. Jiříkovi Markovi, spoluradním města Solnice, s Alžbětou, dc. Michaela Vicha. (50').

67. 1754, Nov. 2.: František J u n k, řezník, s Annou, pozůst. dc. po neb. Jiřím st. O h l o v i. (51'.)
 68. 1754, Nov. 9.: František, pozůst. syn po neb. Janovi Bekovi, s Annou, pozůst. dc. po neb. Janovi st. J e t t e l o v i, spoluradním v Solnici. (52.)
 69. 1756, Aug 4.: Vilím K u l i č k a se Zuzanou, pozůst. dc. po neb. Janovi st. J e t t e l o v i, spoluradním. (53'.)
 70. 1756, Nov. 22.: Václav, pozůst. syn po neb. Janovi Poličském, s Annou, pozůst. dc. po neb. Petrovi V a n í č k o v i. (54.)
 71. 1759, Mai 16.: Jan P r a ž á k, vdovec, s vdovou Kateřinou, pozůst. po neb. Janovi Br o k š o v i. (54'.)
 72. 1759, Mai 22.: Jan, syn Jana st. Daňhelise, s vdovou Alžbětou, pozůst. po neb. Ondřejí W e r n e r o v i. (55.)
 73. 1759, Sept. 14.: Daňhel, syn Josefa S y d o n i c, spoluradního města Solnice, s vdovou Rozinou, pozůst. po neb. Johannesovi ml. O h l o v i. (56.).
 74. 1760, Febr. 12.: Antonín P r a ž á k, vdovec, s Barborou, pozůst. dc. po neb. Jiřím st. O h l o v i. (57.)
 75. 1760, Jun. 2.: František Bek S i f t á ř ū v, vdovec, s Dorotou, pozůst. dc. po neb. Janovi Selicharoví, krejčím. (57'.)
 76. 1760, Jun. 9.: Václav Kulíčka, vdovec, s Kateřinou, pozůst. dc. po neb. Jesefoví K r i s t o v i. (58'.)
 77. 1760, Sept. 9.: František Bek, vdovec, s Dorotou, pozůst. dc. po neb. Janovi st. Daňhelisoví. (59.)
 78. 1760, Nov. 17.: Václav ml., syn Václava st. M a r y š k y, s Alžbětou, dc. Jana st. Š a r o u n a, na ten čas spoluradního solnického. (59'.)
 79. 1761, Jul. 12.: František Karel A d á m e k z král. města Kutné Hory rodilý, s vdovou Annou, pozůst. po neb. Jiřím Selicharoví. (60'.)
 80. 1762, Febr. 15.: Jan ml. O h l, pozůst. syn po neb. Janovi O h l o j, s Barbarou, dc. Jindřicha V a n í č k a. (61.)
 81. 1762, Nov. 20.: František Š a r o u n, vdovec, s Terezií, pozůst. vdovou po neb. Jakubovi K a l l o u s o v i. (61'.)
 82. 1763, Oct. 23.: Josef, pozůst. syn po neb. Janovi V l k o v i, s Annou, pozůst. manž. po neb. Václavovi M a j š a j d r o v i. (62'.)
 83. 1764, Febr. 28.: Antonín B e k, vdovec, s Annou, pozůst. dc. po neb. Janovi K u n o v i. (63.)
 84. 1764, Oct. 4.: Daniel S y d o n, vdovec, s Annou, pozůst. dc. po neb. Josefu H a n s l o v i, sousedu městečka Holic (63').
 85. 1766, Jan. 14.: Antonín, syn Jindřicha F l e g k l a, s Dorotou, dc. po neb. Danihelovi Selicharoví. (65'.)
 86. 1767, Aug. 12.: Jan [Felix] Ivan Selichar, vdovec, s Marií Reginou, dc. Václava ml. Ondřeje O h l e, na ten čas rychtáře solnického. (67.)
 87. 1767, Nov. 2.: František Selichar, muzikant, syn Josefa st. Selichara, zvoníka, s Barborou, dc. Jana st. K a l o u s e. (68.)
 88. 1767, Nov. 12.: Matěj N o s e k, šenkýř kvasinský, vdovec, s Alžbětou, pozůst. dc. po neb. Janovi st. M a r y š l o v i. (68'.)
 89. 1769, Jan. 6.: Josef, pozůst. syn po neb. Václavovi W e r n e r o v i, s Ludmilou, dc. po neb. Františku Š v o r c o v i. (69'.)
 90. 1770, Nov. 13.: Václav, pozůst. syn po neb. Františkovi F e n c l o v i, s Magdalenou, pozůst. dc. po neb. Václavovi Selicharoví, krejčím. (70.)
 91. 1772, Jan. 6.: Karel S t u m p f a, koželuh, s Kateřinou, dc. Jana ml. Č e r n é h o. (70'.)
 92. 1772, Jul. 20.: Karel O h l, pozůst. syn po neb. Václavovi ml. E l o v i, s vdovou Marianou po neb. Františkovi O h l o v i. (72.)
 93. 1772, Oct. 10.: Matěj N o s e k, šenkýř kvasinský, vdovec, s Marianou, pozůst. dc. po neb. Janovi V l k o v i. (72').

94. 1773, Jan. 20.: Jan Hruška, vdovec, s Annou, dc. po neb. Jiřím Selicaharovi, ševci. (74.)
95. 1774, Apr. 6.: Antonín Fencl, s Annou, dc. Josefa Fajsta. (73.)
96. 1776, Sept. 8.: Antonín, syn Adama Štěpána, s Annou, pozůst. dc. po neb. Janovi Ohlovi. (74.)
97. 1776, Nov. 17.: Josef, syn Františka Šarouna, s Annou, pozůst. dc. po neb. Vilimovi Wernerovi. (75.)
98. Pro pamět. Roku 1777, dne 1c. Januari byl před vzácný magistrát citován Jakub Jetel stran svadebních smluv se svou manželkou Annou, pozůst. po neb. Jiřím Vlkovi, jakožto sirotkem od vzácného magistrátu jemu propuštěnou. (76.)
99. 1777: Antonín, syn neb. Pavla Šarouna, s Marianou, dc. Františka Doubravského, žádné svadební smlouvy neučinili. (76.)
100. 1778, Mai 24.: Filip, syn Matěje Sydonie, s Barborou, dc. Františka Vicha. (76.)
101. 1779, Jan. 7.: František Tomek, souděk Novoměstský, s Annou, dc. Jana ml. Danihelise, na ten čas radního m. Solnice. (77.)
102. 1779, Dec. 31.: Josef Khuna, vdovec, s vdovou Alžbětou, pozůst. po neb. Františkovi Selicharovici. (78.)
103. 1782, Mai 6.: Janu ml. Ohlovi propuštěna nevěsta Františka, dc. po neb. Josefově Markovi. (79.)
104. 1783, Aug. 30.: František ml., syn Františka st. Junka, s Otilií, pozůst. dc. po neb. Frant. Hruškovi. (80.)
105. 1783, Sept. 24.: Jozef, pozůst. syn po neb. Danielovi Kalousovi, s Terezií, pozůst. vdovou po neb. Jiřím Ehlovi. (79.)
106. 1784, Sept. 10.: Josef, syn Antonína Bekery, s Marianou, vdovou po neb. Josefově Ohlovi, pilaři. (81.)
107. 1784, Oct. 18.: František Doležal, vdovec, býv. souděk Kostecký, s Marianou, vdovou po neb. Janu st. Jettemovi. (82.)
108. 1784, Dec. 27.: Ignatius, syn Jana st. Doubravského, s Mařenkou, dc. Josefa Čísaře. (82.)
109. 1786, Jan. 31.: František Maryška, vdovec, s Terezií, dc. po neb. Františku Šarounovi. (84.)
110. 1786, Jun. 27.: Jakub Kopacký, souděk města Chocně, s Marjánou, pozůst. dc. po neb. Janu Bekovi. (85.)
111. 1787, Jul. 3.: František Hartman, mlynář, vdovec, s Annou, pozůst. dc. po neb. Danielu Kalousovi. (86.)
112. 1788, Jun. 23.: Jan Fajst, vdovec, s vdovou Annou po neb. Františku ml. Halbigrovici. (89.)
113. 1788, Oct. 3.: Josef, syn Martina Myšky, s Annou, dc. po neb. Františku Bekovi. (87.)
114. 1788, Oct. 10.: Václav Oehl, kloboučník, s Annou, pozůst. dc. po neb. Ignaci Holoubkovici. (88.)
115. 1788, Oct. 12.: Josef Polický, vdovec, s Terezií, dc. po neb. Janovi Bekovi. (87.)
116. 1789, Dec. 30.: František Sydonie s vdovou Alžbětou po Václavu Šarounovi. (90.)
117. 1790, Sept. 30.: Václav Moravec, vdovec, s vdovou Annou po Janu Arnoštovi. (91.)
118. 1790, Nov. 1c.: Václav, syn Václava Selichara, s Annou, dc. Jiřího Šarouna. (93.)
119. 1791, Febr. 12.: Josef Vaníček s Terezií, dc. po neb. Františku Daňkovi. (92.)
120. 1791, Febr. 25.: Václav Stehlík, souděk města Kostelce nad Orlicí, s Johannou, pozůst. dc. po neb. Janu Ivanovi Selicharovici. (94.)
121. 1791, Aug. 8. (Lanškroun): Josef Hora, bárvíř ze Solnice, s Františkou Richtrovou z Landškrouna — německý zápis (95.)

122. 1791, Sept. 17.: Jan Hruška s vdovou Annou po Jakubu Jetelovi.
(96'.)
123. 1792, Jan. 30.: František Aron, soused v městě Litomyšli, s Johannou,
dc. Jana Stolovského. (97.)
124. 1792, Febr. 14.: Václav Pražák s vdovou Františkou po Františkově
Šitinovi. (98'.)
125. 1792, Jul. 17.: Antonín Sejkora s vdovou Lidmilou po Kryštofu
Öhlovi. (99').
126. 1793, Apr. 30.: František, syn Františka Pražáka, s Alžbětou, dc. po
neb. Josefu Ehlovi. (101'.)
127. 1793, Aug. 20.: František, syn Jana Rysa, souseda města Dobrušky,
s Terezií, pozůst. vdovou po neb. Josefu Patrčkovi. (100'.)
128. 1795, Nov. 8. (Dobruška): Josef Arnosť, měštan solnický; vdovec,
s Kateřinou, pozůst. dc. po neb. Josefu Dojnovi, měšťanu
dobrušském. (102').
-

R O D O P I S N Á G A L E R I E *.

K. Polák - Zd. Kristen:

Rod básníka Rudolfa Mayera. (K 100. výročí jeho narození.)¹⁾

Po stopách rodu básníka Rudolfa Mayera došli jsme nejdále do r. 1675 na statek běšinský v Klatovsku, patřící tehdy Václavu Hynku svob. pánu Vratislavovi z Mitrovic a připojený krátce nato (1678) Vilémem Albrechtem Krakovským z Kolovrat k panství týneckému.

V staré gruntovní knize panství týneckého z r. 1707, nazvané »Kauf-Contraktenbuch, Dominicalia«,²⁾ vložen jest dodatečně zápis kupní smlouvy ze dne 15. března 1675, kterou Kateřina Voltová, pozůstalá vdova po neb. Jiřím Václavovi Zbyslavském, byvši opuštěna svými dětmi a zejména synem, který na vojnu se dal a tam prý zahynouti měl, prodala k radě svého bratra Martina Kyliána a strýce Linharta Vovsa, obou sousedů městyse Janovic, svůj grunt

*) V této rubrice, založené ve smyslu usnesení řádné valné hromady ze dne 24. března 1934, budou postupně uveřejňovány rodopisné příspěvky o našich národních velikanech: spisovatelích, vědcích, politických a pod. Drobny příspěvek K. POLÁKA o rodu budítele Matěje Stuny zařazen jest do článku Stan. STUNY: Sjezd rodu Stunů v rubrice »DROBNOSTI«. — (Pozn. redakce.)

*

¹⁾ Původní příspěvek z péra K. Poláka, obírající se osudy rodu Mayerova po r. 1810 a dodaný redakci časopisu v měsíci květnu 1935, určen byl k 70. výročí básníkovy smrti. Spoluprací Zd. Kristena a K. Poláka byl později novými nálezy nejen podstatně doplněn v časovém úseku, jímž se původně obíral, nýbrž rozšířen o historii rodu Mayerova daleko zpět až do r. 1675. Podíl obecu autorů na článku jest tento: Dr. Zdeněk Kristen prostudoval a vyexcerpoval staré pozemkové knihy bývalých panství týneckého a plánického, pokud jsou uloženy v Archivu země České v Praze, kdežto p. K. Polák kromě pozemkové knihy Plánice č. inv. 89 zpracoval sbírky Hostašova musea v Klatovech, jakož i matriky běšinské, klatovské, nicovské a plánické. Konečná redakce článku je z péra Dra Zd. Kristena. — (Pozn. redakce.)

²⁾ Archiv země České v Praze, sign. Klatovy č. inv. 583, fol. 15—16; na okraji »Bieschiner Wirtshaus«. — Zápis české smlouvy vložen byl do pozemkové knihy dne 5. června 1721 k žádosti syna Janova Václava Mayera, šenkýre běšinského, a to podle opisu původní smlouvy, ověřeného 15. ledna 1721 Václavem Hynkem hrabětem Vratislavem z Mitrovic, když »original contractu z neopatrnosti na dile k roztrhání jest přišel« (tamtéž, fol. 16').

(vlastně hospodu) v Běšinech, všechn spuštěný a se stavením na spadnutí, se vším příslušenstvím za 50 zlatých rýnských »Hansovi (Janovi) Kalcji jináč s příjím Mayerovi«. Této hospodě, zvané v pramenech po bývalém majiteli »Wolterovská« nebo »Boltovská«, říkalo se též »nová« a později »hořejší«, a proto Jan Mayer podepsal se na zmíněné smlouvě »šenkýř novohospodský«. Je to nynější hostinec v Běšinech čp. 14.

Odkud tento Jan Mayer, nejstarší dosud známý předek básníkův, přišel do Běšin, není zatím známo. S ženou Alžbětou zplodil deset dětí: šest synů a čtyři dcery,³ a stal se tak praotcem bohatě rozvětvené šenkýřské rodiny na Klatovsku. Sám koupil dne 1. listopadu 1694 ještě dominikální hospodu ve Vrhavči, kterou pak vdova Mayerová prodala r. 1733 Pavlovi Šedivému ze Sobětic.⁴ Hospodu v Běšinech převzal r. 1704 od otce druhorozený syn Václav⁵ a vedl ji až do 4. května 1740, kdy ji postoupil svému synu Janovi,⁶ jehož potomci v Běšinech dosud žijí. Po předání hospody běšinské koupil si starý Jan Mayer hostinec v Mochtině, jež dne 7. září 1716 přátelským porovnáním postoupil synu Bartolomějovi v ceně 1404 zlatých.⁷ Bartoloměj prodal jej však již r. 1728 Janu Jakubu Polaufovi za 4500 zlatých⁸ a přestěhoval se do Klatov, kde oženiv se 16. července 1731 v druhém manželství s Barborou, dcerou neb. Františka Müllera z Klatov, stal se měšťanem a později i obecním starším a zemřel 25. ledna 1770. Pro svého syna Josefa, který byl průjezdným při královském clu solním a později přísežným prokurátorem v Chebu, koupil

³⁾ V nejstarší matrice fary v Běšinech z roku 1676 čtou se tyto zápisí křtu dětí Jana a Alžběty Mayerových: 1677 Sept. 22 Václav Matouš — 1679 Aug. 14 Václav Hansl — 1681 Mart. 2 Jan Jakub — 1682 Sept. 3 Kateřina Marie — 1688 Aug. 22 Florata Barbora — 1690 Oct. 9 Barbora — 1691 Jan. 15 Bartoloměj — 1694 Jul. 27 Jakub — 1697 Jan. 21 Josef Jakub Karel; desátým dítětem byla dcera Magdalena. — Jako kmotři a svědci při zmíněných křtech vystupují: Václav Radonický, hejtman běšinský (1677); Jakub Malát, sládek běšinský (1677); Dorota Stočková, někdejší sládková běšinská (1677 a 1679); Bartoloměj Trčka, purkrabí týnecký (1688—1697); Jakub Benda, sládek týnecký (1679—82 a 1691—1697); Florata Bendová, sládková týnecká (1688); Jiří Schmidt ze vsi Kuzího (1677 až 1679) a Voršila Šmidová z Kuzího (1681—1688); Kryštof Liška, soused strážovský (1679) a jeho chot Alžběta (1677); Adam Hésneydl, šenkýř čáchorovský (1681) a jeho žena Lidmila (1679 a 1682, tehdy již šenkýřka jesenská); Dorota Geltruda Vendelinová z Týnce (1690) a Eliška Dorota Florentina Millerová, kantorka strážovská (1690—1694).

⁴⁾ Archiv země České, poz. kniha Klatovy č. inv. 583, fol. 17.

⁵⁾ Tamtéž, poz. kniha Klatovy č. inv. 587, fol. 29.

⁶⁾ Tamtéž, poz. kniha Klatovy č. inv. 583, fol. 88—89.

⁷⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 4'—5. — Ze staré formanské hospody mochtinské čp. 1 jsou dnes tři stavění: č. 1, 45 a 46; k nejstarší a nejzachovalejší části čp. 46 přiléhá socha sv. Jana Nepomuckého, která je ozdobou průčelí a je datována r. 1780.

⁸⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 52—53'.

Bartoloměj dne 11. ledna 1754 jako svatební dar Maňasovský dvůr v Mochtině.⁹

Starý Mayer neměl, jak se zdá, klidné stáří. Všechny okolnosti nasvědčují tomu, že se nepohodl se zmíněným synem Bartolomějem, jemuž postoupil hospodu mochtinskou. Mluví pro to i úmrtní zápis Jana Mayera v matrice klatovské, podle rěhož zemřel po krátké chorobě r. 1716 ve věku 70 let v Soběticích u svého třetího syna Jana [Jakuba], který tam byl šenkýřem a který kromě toho vlastnil i Červenou hospodu, zvanou Zavadilku, ležící mezi Radinovem a Neznášovem, kterou koupil již dne 24. června 1704 od Matěje Wuršta za 200 zlatých hotově vyplacených.¹⁰ Dne 24. června 1723 prodal Jan Mayer sobětickou hospodu svému mladšímu bratru Jakubovi za 300 zlatých¹¹ a 8. listopadu 1737 prodal i svou druhou hospodu Zavadilku Václavu Melichovi za 115 zlatých.¹²

Jakub Mayer, narozený dne 27. července 1694 v Běšinech, je dalším přímým předkem básníkovým. Nejdříve držel hospodu ve Stoborcích, kterou koupil dne 30. října 1715 za 150 zlatých od Šebestiána Tůmy,¹³ a od r. 1723 hospodu v Soběticích, kterou, jak řečeno, mu prodal bratr Jan. Pravděpodobně vlivem zmíněného již mochtinského krčmáře Jakuba Polaufa zapleten byl do »procesu se spiritusem«:¹⁴ pověra mezi lidem tehdy hodně rozšířená, že pomocí »spirituška« možno zbohatnouti, svedla spolu s mnoha jinými i Jakuba Mayera. Všichni členové spolčení, roзвѣтveného po celém Klatovsku, byli uvězněni, a poněvadž jich bylo tolik, že nestačilo vězení klatovské, byli pozavíráni i do okolních městeček poddan-ských Švihova, Stodu, Nýrska, Janovic a v královském městě Domažlicích. Proces skončil rozsudkem apelačního soudu, který byl vyhlášen v zasedání klatovské rady dne 10. března 1735 a podle rěhož Jakub Mayer, Jakub Polauf a Mates Kopf »v příčině skrze spiritusa nabytí mnoho peněz« s dobrým napomenutím měli být propuštěni a jen ten již vystály arrest jím za pokutu diktován byl.¹⁵

⁹⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 115—116.

¹⁰⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 14'.

¹¹⁾ Tamtéž, poz. kniha Klatovy č. inv. 588, fol. 25.

¹²⁾ Tamtéž, poz. kniha Klatovy č. inv. 583, fol. 46'. — Nejstarší syn Jana st. Mayera, Václav Matouš, obdržel r. 1700 od své vrchnosti Maximiliána Norbertha Krakovského z Kolovrat výhost k uzavření sňatku s Janou, dcerou Jana Wimmera z Klatov (Archiv Hostašova musea v Klatovech).

¹³⁾ Archiv země České, poz. kniha Klatovy č. inv. 583, fol. 8'.

¹⁴⁾ Srov. o něm Fr. TEPLY: *Fr. Zemana Kniha o Švihové a okolí* (Švihov 1927), str. 236 násl., dále knihu apelačního soudu »Teutsches Urtheil-Buch pro anno 1732—1736« v Archivu země České v Praze, fol. 217, a Repertoriu missivarum v Archivu Hostašova musea v Klatovech, l. 79 a 120.

¹⁵⁾ Hostašovo museum v Klatovech: Liber sessionum 18, fol. 39. — Mates Kopf, syn Michala šenkýře z Lomnice, jmenuje se později na Týnci. Jakub Polauf pocházel z Hartmanic, byl postupně šenkýřem v Mochtině, Ostřeticích a Soběticích a měl za sebou pestrou minulost: byl dokonce k provazu a pak do

Jakub Mayer byl třikrát ženat. S prvou ženou Dorotou měl tři děti: dcery Dorotu a Annu Kateřinu a syna Jana Jiřího o.^{15a} Žena Dorota zemřela následkem nešťastného zranění, o němž se dovdídáme z radního protokolu klatovského z r. 1734: »Na připsání pana sequestrátora [týneckého Jiřího Erhartaj] Nikla, aby Josef Zachystal, který tak velmi těžce šenkýřku Sobětickou poranit měl, skrže což tam od rychtáře arestem stížen jest, aby vyzdvihnut byl: snešeno, aby tam pan Voškloud s panem rychtářem, též dvěma felcary se vydali, jeho Zachystala vyzdvibli, felčari pak ránu, poňevadž to za criminale p. sequestrátor udal, visitirovali a náležitou relaci učinili«.¹⁶ Felčari podali sice v sedení rady dne 25. května 1734 zprávu, že rána není tak nebezpečná, avšak z klatovské matriky se dovdídáme, že sobětická šenkýřka Dorota ještě téhož roku zemřela.

Ani druhá manželka Jakubova Magdalena nežila dlouho; zemřela již r. 1736 a nejpozději r. 1738, ještě v Soběticích, Jakub oženil se po třetí s Annou Kateřinou, takéž neznámého nám rodu.

Jakub Mayer, nemoha si opatřiti peníze, kterých nutně potřeboval, zázračným způsobem, byl nucen vypůjčiti si dne 16. října 1735 od Jakuba Fr. Fuchse částku 300 zlatých,¹⁷ a když viděl, že ani tak hospodu Sobětickou nemůže udržeti, prodal ji dne 30. června 1738 Franci Hillerovi, rozenému ze Švábska, za 1380 zlatých¹⁸ a odstěhoval se na Novou Hospodu u Skráncic na panství Plánickém, kterou převzal (nevíme přesně, kdy) v kupní ceně 600 zlatých, pravděpodobně hotově vyplacených, od Adama Žebra.¹⁹

Změna prostředí působila, jak se zdá, na Jakuba Mayera blahodárně. Přispělo ovšem k tomu jistě nemálo i šťastné manželství s Annou Kateřinou, požehnané — pokud víme — osmi dětmi,²⁰

špinhausu odsouzen (srv. knihu ortelů práva klatovského v Hostašově museu v Klatovech).

^{15a)} Zápisy o jejich křtech čtou se v matrikách Klatovského děkanství, jejichž studium bylo umožněno laskavostí vysoko důst. p. arciděkana V. Muchka, jemuž za ochotnou pomoc vyslovujeme uctivé díky. — Dorota narodila se r. 1714 (blížší datum v matrice vypadlo), Anna Kateřina 20. ledna 1715 a Jan [Jiří] dne 12. ledna 1722. — Kmotrou obou dcer byla Kateřina Mayerová z Běšín, pravděpodobně žena Jakubova bratra Václava, kmotrem syna Jana sládek týnecký Jiří Linsmayer. Jako svědci uvádějí se v zápisech Vojtěch Pautz ze Žichovic (1714), Simen Chládek z Klatov (1722), hoštický sládek Josef Ponacz (1722), Alžběta Vanerová (Wolnerová?) z Mochtin (1714—1715), Terezie Taťová z Klatov (1714) a mochtinská mlynářka Anna Marie Wolnerová (1722).

¹⁶⁾ Hostašovo museum v Klatovech, radní protokol 17, fol. 192'.

¹⁷⁾ Archiv země České, poz. kniha Klatovy č. inv. 583, fol. 63'—64.

¹⁸⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 67'—68'.

¹⁹⁾ Srov. starou knihu pozemkovou býv. panství Plánického pro obce Zborov, Hnačov, Skráncice, Pláničku, Křižovice, Blížanov, Nicov a Bělidlo pod Plánicí z r. 1747, uloženou v Archivu země České v Praze o sign. Plánice č. inv. 71, fol. 220. — Z připsané poznámky vyplývá, že r. 1746 hospoda byla již Jakubem Mayerem zcela zaplacena.

²⁰⁾ V matrikách Plánických čteme zápisy křtu sedmi dětí Jakuba Mayera z Nové Hospody a jeho manželky Kateřiny: 1743 Mart. 21 dvojčata

právě tak jako urovnání neutěšených poměrů finančních. Nová Hospoda, ležící pod Skránčicemi při zemské silnici s živým formanským ruchem, poskytovala majiteli jistě slušné živobytí, zejména když veřejnoprávní jeho povinnosti nebyly nikterak veliké. Vrchnosti platil každoročně na činži pouhých 12 zlatých při termínu svatohavelském, kdežto zeměpánu kromě řádně rozepsaných daní byl vázán poskytovati podle platných předpisů vedle menších naturálních dávek ještě přípřeže a transportní fúry.²¹ A jelikož z peňez, které utřízel prodejem sobětické hospody, zůstal Jakubu MayEROvi po zaplacení starých dluhů a zakoupení Nové Hospody ještě menší kapitál k disposici, mohl k dominikálním pozemkům, patřícím k řečené hospodě, příkoupiti postupně od plánických měšťanů Pavla Voráčka, Jana Těžkého, Josefa Křížíka, Tomáše Baštáře a Jana Pláničky, dále od Křížovického Matěje Chaloupky a od obce Skránčické celkem ještě 21 strychů a 1 větel orných rolí (z nichž 7 strychů i větel jen jako zástavu) za úhrnnou kupní cenu 299 zlatých.²²

Dlouhotrvající války, zprvu o dědictví rakouské a později sedmiletá, a jimi podmíněné zvýšení daní i mimorádných dávek ztížilo ovšem opět situaci, a proto nemůžeme se diviti, že po smrti Jakuba Mayera — přesné datum jeho úmrtí neznáme — pozůstalá vdova Anna Kateřina necítila se dosti silnou, aby v tak těžkých dobách vedla hospodskou živnost, zejména když všechna Novohospodská stavení byla již značně sešlá a potřebovala neodkladné opravy. Po dle platných předpisů dědicem hospody měl se státi nejmladší po-

Marie Františka a Marie Anna — 1744 Aug. 27 Jan Josef — 1746 Febr. 6 Jan Valentín — 1747 Sept. 16 Matouš — 1748 Nov. 26 Ondřej a 1750 Mai 4 Jakub. — — — Jako kmotři a svědci uváděni jsou v zápisech Josef Ryčivský, felčár plánický (1744 a 1747) a jeho manželka Františka (1743—1748); Jiří Melichar, mlynář zaměkovský (1746 a 1748), jeho žena Eva (1743—1748) a syn Antonín (1750); Jan Valentín Praunschmid, správce panství plánického (1746—1748) a měšťan Jan Plánička z Plánice (1743—1744). — — Nejmladším synem Jakubovým byl Matěj, narozený r. 1753 (srov. níže).

²¹⁾ Archiv země České, poz. kniha Plánice č. inv. 89, fol. 168. — V urbáři panství Plánického z r. 1773, nacházejícího se v majetku p. učitele Jos. Zahuta v Plánici, čteme o dominikální Nové Hospodě u Skránčic tento zápis: „*Pode posledního rollarního extraktu jest panský zájezdní hostinec, ku kterému držitel gruntů poplatních užívá a to polí pod 6 strychů 2 větele, lučního pod 1 vůz. Z toho platí z vrchnostenského důchodu ročně 4 zl. 7 kr. 3 den., proti čemuž držitel do vrchnostenského důchodu jménem hostinské činže 12 zl. Zavazuje se jen z Plánického pivovaru pivo bráti a jej s vlastním potahem přivezti, věrně a bez falše hostům šenkovati. Poněvadž tentýž se Skránčickou obcí pastviny obecní užívá, platí proto konti ibuce ročně 1 zl. 2 kr.*“

²²⁾ Tamtéž, poz. kniha Plánice č. inv. 71, fol. 220'. — V pozemkové knize města Plánice, označené »Nr. VIII. Liber contractum et cessionum« z r. 1748 a uložené tamtéž o sign. Plánice č. inv. 5, zapsány jsou dvě české smlouvy trhové, týkající se příkoupení pozemků Jakubem Mayerem, šenkýrem Novohospodským, totíž na kus pole »ve Vostřehárci« ve výměře 3 strychů od Josefa Křížíka za 39 zlatých z 24. dubna 1752 (fol. 21) a na pole zvané »na Kateřovech« od Jana Pláničky za 30 zlatých ze dne 20. března 1755 (fol. 38).

zůstalý syn Matěj, avšak ten byl tehdy teprve 11letý a neuměl ještě ani čísti ani psáti. Proto aby živnost neupadla, postoupila vdova se svolením vrchnosti a předem vyžádaným souhlasem pozůstalých čtyř nezletilých synů Jana, Valentina, Ondřeje a Matěje, skráníckou Novou Hospodu se vším příslušenstvím i s příkoupenými polnostmi nejstaršímu synu Jakubovu z prvého manželství [Janu] Jiřímu Mayroví k dědičnému držení v kupní ceně celkem 1041 zlatých. Nový držitel se zavázal, že matce i jmenovaným čtyřem bratrům vyplatí každému po 150 zlatých otcovského podílu a kromě toho matce ještě její přínos 141 zlatých a nejmladšímu bratu Matějovi dalších 50 zlatých za pestoupení práva k živnosti. V této smlouvě,²³ uzavřené dne 19. dubna 1764, vymínila si matka na hospodě nadto i plné zaopatření anebo v případě, kdyby se od syna pro snazší návštěvu kostela, který od Nové Hospody je příliš vzdálen, odstěhovala k některé ze dvou dcer, tehdy již provdaných a ještě nebožtíkem otcem plně vybytých, poměrně značný naturální výměnek; uložila dále novému držiteli povinnost, aby jako ctec pečoval o své nezletilé bratry Valentina, Ondřeje a Matěje, aby je nejen v katolické víře na vlastní náklad dal vychovati, nýbrž každého z nich aby dal vyučiti i v řemesle, jež si sami vyvolí, a po celou dobu jejich učení aby je šatstvem a vším potřebným zaopatřoval. Na úhradu vydání s tím spojených měl si ponechat běžné úroky z otcovských podílů, jež měl každému z bratrů vyplatiti teprve rok po vyučení. Toliko bratru Janovi, tehdy již vyučenému mlynáři, dlíčimu právě na zkušené, měl býti vyplacen otcovský podíl hned ještě r. 1764; když však Jan krátce na to zemřel, rozdělen byl jeho podíl po odečtení pohřebních výloh a úhradě jeho dluhů r. 1765 rovným dílem mezi matku a ostatní sourozence.²⁴

Tyto podmínky, za nichž Jan Jiří převzal r. 1764 Novou Hospodu, byly ovšem značně tíživé, zejména snažil-li se poctivě a svědomitě plnití své závazky jak vůči matce, která dodatečně zaměnila naturální výměnek za pravidelný roční důchod 12 zlatých, tak i sourozencům. A poněvadž nadto hned s počátku značný náklad si vyžádala důkladná oprava obytných i hospodářských budov a podstatné doplnění inventáře jak živého tak i mrtvého (z výše zmíněné smlouvy se dovídáme, že na dobytku převzal jen dva dvouleté volky, 4 dojnice, 2 jalovice a 3 ovce — a vůbec žádného koně!), nelze se při tehdejších těžkých dobách diviti, že Jan Jiří, aby mohl matce a dvěma bratrům vyplatiti jejich otcovské podíly, musil si vydlužiti peníze, třebaže jeho manželka Alžběta rozená Löffelmannová přinesla mu věnem 1000 zlatých. Přispělo k tomu ovšem i to, že Jan Jiří v stopách svého otce pokračoval v rozmnožování Novohospodských pozemků. V letech 1768—1769 přikoupil od Jana Křížka a jeho pozůstalé vdovy Doroty tři kusy polí v t. zv. Vostřehúrkách

²³⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 220—222; německý zápis.

²⁴⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 222.

v celkové ceně 125 zlatých, jež pak zaokrouhlil dalším kouskem pole, odkoupeným za 10 zlatých od Plánické obce. V r. 1771 koupil od Jakuba Wachtla pole v Skalkách za 30 zlatých a od Jana Ševcovic dva kusy louky, za skrancickým hájem a v ohradách, celkem za 55 zlatých. R. 1772 rozšířil louku v ohradách ještě o další kus, koupený od Jakuba Kohouta za 60 zlatých.²⁵ Z této skutečnosti, že neustával rozširovati zděděný otcovský grunt, můžeme usuzovat, že Jan Jiří Mayer, připomínáný od r. 1771 též jako měšťan král. Nového města Pražského, byl by jistě podle smluvěných podmínek udělané dluhy splatil, kdyby jej nebyla smrt již počátkem r. 1772 sklátila v předčasný hrob.²⁶

Chtěla-li pozůstalá vdova Alžběta udržeti Novou Hospodu pro malé synky Jiřího a Ignáce — tomuto bylo tehdy teprve necelých šest let —, nezbývalo jí za dané situace nic jiného, nežli aby novým snátkem opatřila osirelé živnosti nového hospodáře, který by na hospodě spolu s ní k rukám sirotků až do jejich zletilosti hospodařil. Její volba padla na Matěje Pláničku, s nímž ještě hned r. 1772 slavila svatbu a který pak od té doby až do r. 1797 Mayerovskou hospodu řádně spravoval.²⁷ Nejen že převzal a z větší části uhradil dluhy, zanechané Janem Jiřím Mayerem v celkové výši 1312 zlatých so krejc. (cítajíc v to otcovský podíl jeho nejmladšího bratra Matěje, do té doby ještě nevyplacený), nýbrž i jinak povznesl živnost tak, že její cena podstatně vzrostla.

Dědicem Nové Hospody měl se státi starší syn Jiří Maria Mayer, avšak když ten r. 1795 zemřel,²⁸ přešlo nástupní právo na mladšího jeho bratra Ignáce (Hynka), třebaže Jiří Mayer zanechal po sobě vdovu Rozárii, roz. Pláničkovou a tříletého synka Jana Emanuelu.²⁹

Když Ignác Mayer dospěl 31 let, požádal svého otčíma, aby mu buď odevzdal otcovskou hospodu, anebo aby s ním učinil jiné dobrovolné ujednání. Ve smyslu této žádosti byla dne 8. listopadu 1797 projednána před vrchnostenským úřadem panství Plánického »dědičná pořádnost« na movité i nemovité jmění, zanechané bez závěti r. 1772 Janem Jiřím Mayerem:³⁰ dominikální Nová

²⁵⁾ Tamtéž, poz. kniha Plánice č. inv. 5, fol. 130, 133'—134, 134—134', 141, 144'—145, 167, 170', 172 a 192' — vesměs česky psané smlouvy trhové.

²⁶⁾ Rok 1772 jako rok úmrtí Jana Jiřího Mayera vyplývá ze smlouvy, kterou uzavřel o kus louky v Ohradách s Jakubem Kohoutem a jež je datována dnem 4. února 1772 (poz. kniha Plánice č. inv. 5, fol. 192'). Naproti tomu v zápisu o projednávání jeho pozůstalosti z r. 1797 praví se výslově, že zemřel již v roce 1771 (poz. kn. Plánice č. inv. 71, fol. 175').

²⁷⁾ Archiv země České, poz. kn. Plánice č. inv. 71, fol. 177.

²⁸⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 175'.

²⁹⁾ V matrikách Nicovských čteme zápis jednak o jeho narození (2. prosince 1792), jednak úmrtí — zemřel již dne 12. července 1800 na shnilou zimnici.

³⁰⁾ Archiv země České, poz. kn. Plánice č. inv. 71, fol. 175'—176' (český zápis).

Hospoda se vším příslušenstvím, úrodou i hospodářským náradím byla příknotna v ceně 5312 zlatých 50 krejc., jak ji odhadli zborovský rychtář Ondřej Juzef a kvasetický rychtář Jan Bělák, Ignáci Mayerovi ovšem s podmínkou, že z té částky vyplatí jednak podíl 1500 zlatých Janu Emanuelem, synu bratra Jiřího, a to v čas jeho dospělosti, jednak přínos 1000 zlatých své matce Alžběté, provdané Pláničkové, a posléze 1312 zl. 50 kr. otčímu Matěji Pláničkovi na úhradu jím vyplacených dluhů, jež převzal spolu s Novou Hospodou po Janu Jiřím Mayerovi. Kromě toho zavázal se Ignác Mayer, že na účet úroků příslušného podílu bude živiti a šatiti, jak se sluší a patří, nezletilého synovce a že jej dá řádně vychovati a vyučiti, aby mohl dosáhnouti přiměřeného postavení.

Ještě však téhož dne, 8. listopadu 1797, učiněno bylo mezi Matějem Pláničkou, jeho manželkou Alžbětou a právním dědicem Ignácem Mayerem dobrovolné narovnání, jímž Ignác Mayer s vůlí své matky postoupil Novou Hospodu čp. 16 pod vsí Skránčicemi svému otčímu Matěji Pláničkovi v ceně 7312 zlat. 50 kr. do dědičného užívání a majetku, ovšem se všemi závazky a povinnostmi, s nimiž jí on sám dříve přijal. Částku 2000 zlatých, o kterou kupní cena hospody vzrostla, vyhradil si Ignác Mayer pro sebe jako náhradu za odstoupení hospody; vymínil si zároveň, že mu otčím má celou částku 3500 zlatých — včetně otcovského podílu — vyplatiti v hotovosti najednou a nikoliv snad ve splátkách, odůvodňuje to rozhodnutím, že sám zamýšlil koupiti si nějaké jiné hospodářství a že je svolný ihned z Nové Hospody odstoupiti.

V důsledku tohoto dobrovolného narovnání vložen byl do pozemkové knihy zápis ze dne 16. listopadu 1797,³¹ jímž se Nová Hospoda připisuje Matěji Pláničkovi, který tím přejal na sebe nejen všechny veřejnoprávní povinnosti, nýbrž i závazek, vyplývající z dominikálního charakteru Nové Hospody, že totiž bude odebírat i vrchnostenské plánické pivo a kořalku, že je bude v dobré míře a síle šenkovati, že z ohledu na nízkou činži bude všem hostům ochotně posluhovati, že je nebude v ničem »přetahovati« a že bude usilovati o další zvelebení hospody.

Matěj Plánička vyplatil smluvěnou částku 3500 zlatých Ignáci Mayerovi teprve dne 28. dubna 1799. V příslušné kvitanci prohlašuje sice Ignác Mayer, že již na otčímovi »nic více co pobledávat nemá, krom kdyby on k němu náhylný a dobrý byl a jemu časem svým z jeho mající mohovitosti nějaké dobrodlní sám učiniti ménil a chtěl«,³² a zříká se tak vlastně znova všech nároků na otcovskou hospodu, avšak není vyloučeno, že již tehdy — a právě ona cito-

³¹⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 177—178'; vklad tohoto českého zápisu, v němž jako dožádání svědci vystupují duchodní Antonín Václav Fux, Šebestián Hněvkovský a Šimon Nolč, do pozemkové knihy stal se však teprve 27. března 1798.

³²⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 181; kvitance je česká.

vaná slova připomínky, vložené do kvitance, zdají se tomu nasvědčovati — nemínil to zcela upřímně.

Jisto je, že v následujících letech vznikly mezi otčímem a nevlastním synem o Novou Hospodu spory, které počátkem roku 1803 dostoupily takové síly, že Matěj Plánička, chtěje se vyhnouti dalším nepříjemnostem a zbaviti se proň prý obtížného hospodaření na Nové Hospodě a chtěje zároveň vyhověti přání Ignáce Mayera, který si přál státi se znova vlastníkem Nové Hospody, učinil dne 5. dubna toho roku před vrchnostenským úřadem panství Pláničkého protokolární prohlášení, že se rozhodl postoupiti svému nevlastnímu synu zmíněnou hospodu za těchto podmínek: že mu má Ignác Mayer ihned při podpisu smlouvy hotově vyplatiti kupní cenu 8000 zlatých anebo její případný nedoplatek zajistiti spolehlivým ručitelem; kdyby snad to ani ono nemohl v nejkratší době učiniti, že se má sám postarat o jiného kupce, v kterémžto případě že si bude moci pro sebe podržeti částku, o niž by nový kupec překročil jím požadovaných 8000 zlatých. — Ignác Mayer, byv požádán vrchnostenským direktorem J. Fr. Kotaskou o příslušné vyjádření k této otčimově nabídce, vyžádal si 14 dní na rozmyšlenou slibuje, že do té doby předloží písemně svou odpověď, a Matěj Plánička s tím souhlasil.³³

Je nesporné, že naléhání Ignáce Mayera na otčíma, aby mu odstoupil otcovskou hospodu, odporovalo jejich původnímu ujednání, jímž se Ignác nadobro a navždy zřekl všech svých nároků. Nedostatek pramenů nedovoluje nám, bohužel, zjistiti podněty, jež ho k tomu vedly. Přesto však možno vysloviti alespoň některé pravděpodobné domněnky. Skutečnost, že si snad nikdy nekoupil nějaké nové hospodářství, jak původně zamýšlel, stěží padá v té věci na váhu. Spíše se zdá, že k odstoupení otcovské hospody přemluven byl svou matkou (v příslušném zápisu praví se výslovně, že ji otčímovi postupuje »s vůlí své matky« a souhlasu matčina ve věku 31 let přece jistě nepotřeboval!), a že později toho litoval zejména proto, že otcovská hospoda, která po tolik let byla již v majetku rodu Mayerova, dostala se tím do cizích rukou. Že tento důvod pravděpodobně spolupůsobil, dosvědčuje jeho písemné vyjádření³⁴ k nabídce otčimově, které je dáno 12. dubna 1803 v Plzni, kam se patrně po odstoupení Nové Hospody odstěhoval.

Vyznávaje, že jeho otčím vždy opravdu otcovsky o něho pečoval, Ignác Mayer dává v něm průchod naději, že snad ani teď při zpětném odstoupení Nové Hospody nezachová se vůči němu jinak a že nebude snad chtít na něm vydělati, zejména když po tak dlouhou řadu let vlastně neodvisle na Nové Hospodě hospodařil, když z jejího výnosu dluhy uplácel a když sám nyní prohlašuje,

³³⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 181'—182'; protokol je německý.

³⁴⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 182'—183'; rovněž vyjádření Ignáce Mayera sepsáno jest německy.

že další hospodaření na řečené živnosti bylo by mu již obtížné. Proto chce doufati, že mu otčím postoupí Novou Hospodě se vším příslušenstvím v ceně 7312 zlat. 50 krejc., v níž ji sám od něho převzal, a prohlašuje, že při podpisu smlouvy vyplatil by mu hotově oněch 3500 zlatých, které od otčíma dostal. Co se zbytku týče, že zůstane přirozeně zajištěn na Nové Hospodě, a že se proto domnívá, že není třeba žádati za postavení ručitele, nýbrž že stačí smluvit jen pevné termíny k splátkám. Kdyby však otčím trval na ceně 8000 zlatých a na ručiteli, že je ochoten na obě přistoupiti, a že bude mítí alespoň vědomí, že jednal k prospěchu svého otčíma, jehož užitek měl od dětství vždy před očima. že však nemůže naprosto připustiti aby se Mayerovský majetek dostal do cizích rukou! V závěru Ignác Mayer žádá, aby toto jeho prohlášení bylo vrchnostenským úřadem sděleno Matěji Pláničkovi, jehož odpověď očekává.

Naděje Ignácovy zůstaly zklamány. Neznáme sice odpověď Pláničkovu, avšak nelze pochybovat, že byla odmítavá. Spor mezi otčímem a nevlastním synem se nato ještě přiostřil, až přešel dokonce i v soud, jehož jednotlivá stadia nemůžeme však pro ztrátu pramenů sledovat. Jsme teprve zpraveni o rozsudku, vyneseném vrchnostenským soudem Plánickým dne 25. května 1807 ve prospěch žalobce Ignáce Mayera, zastoupeného justičiárem Františkem Stankovským, jímž obžalovanému Matěji Pláničkovi, zastoupenému justičiárem Františkem Wellnerem, bylo uloženo, aby do 14 dnů po doručení téhož usnesení odstoupil Ignáci Mayerovi skráníčkou Novou Hospodě se vším příslušenstvím a aby mu ji na podkladě kupní smlouvy nebo jiné rádně vystavené listiny dal v pozemkových knihách připsati, ovšem s podmírkou, že mu žalobce při vyhotovení příslušné listiny hned vyplatí smluvenou částku 8000 zlatých anebo mu ji přiměřeně zaručí.³⁵⁾ Matěj Plánička se z tohoto rozsudku odvolal, avšak apelační soud usnesením ze dne 16. září 1807 odvolání zamítl a rozsudek plánický v plném rozsahu potvrdil, odsoudiv zároveň odvolatele k úhradě útrat druhé instance v částce 4 zlatých a 14 krejcarů.³⁶⁾

Rozsudek nebyl však přesto ještě ani tehdy v dohledné době právně proveden. Ignác Mayer neustával naléhati, aby mu Nová Hospoda byla i knihovně odevzdána, avšak Matěj Plánička, který se zatím stal plánickým purkmistrem, včetně stále oddaloval. Teprve když mu bylo pohroženo sekvestrací, k jejímuž projednání bylo již určeno stání, přistoupil dne 17. února 1809 k smírnému narovnání.³⁷⁾ Vzájemnou dohodou obou stran, zastoupených zmíněnými již justiciáry, stanovena byla přejímací cena pro Novou Hospodu,

³⁵⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 186' — rozsudek je německý.

³⁶⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 186' — přípis vrchnostenského úřadu Plánického ze dne 7. října 1807 k informaci Ignáce Mayera (německý).

³⁷⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 187—188; německy psaný protokol o stání před vrchnostenským úřadem panství Plánického.

která již před tím byla Ignaci Mayerovi právně příčknuta a na níž snad již po dva roky fakticky hospodařil, na 8000 zlatých a určeny platební podmínky tak, že Ignác Mayer převzal na účet takto stanovené ceny jednak knihovně zajištěné a dosud nevymazané dluhy, zanechané jeho otcem Janem Jiřím ve výši 1312 zlat. 50 krejc., jednak přínos své matky Alžbety, provdané Pláničkové, ve výši 1000 zlatých a posléze i podíl 1500 zlatých, poj. štených na téže hospodě k rukám dědiců Jana [Emanuela] Mayera; hotově na srážku uvedené ceny odevzdal částku 3500 zlatých, kterou již před tím složil do vrchnostenské depositní kasy pro Matěje Pláničku, a zbytek 687 zlatých 10 krejc. zavázal se zaplatit s 5% zúročením do 14 dní po převzetí hospody. Co se týče oných otcovských dluhů, které měl vlastně Matěj Plánička uhraditi, zavázal se Ignác Mayer, že příslušné částky s 5% zúročením ode dne tohoto narovnání vyplatí Matěji Pláničkovi do tří měsíců po předložení náležitých kvitancí a jejich knihovním vymazání; stejně i z podílu zemřelého synovce že bude zatím, dokavad o jeho pozůstatnosti nebude úředně rozhodnuto, odváděti 5% úrok do depositní kasy a až se tak stane, že celý podíl vyplatí určeným dědicům proti půlletní výpovědi. V přejímacím inventáři, který při odevzdání hospody bude sepsán, prohlásí Ignác Mayer, že souhlasí s provedeným odprodejem t. řeč. Vítovského pole a Ševcovic louky, a že tudíž přejímá Novou Hospodu se všemi k ní od starodávna příslušejícími i jeho otcem příkoupenými pozemky; podobně upouští od protestu, že odevzdávaný živý i mrtvý inventář vykazuje některé ztráty. Naproti tomu Matěj Plánička vzdává se nároku na odškodnění za dvouleté užívání Nové Hospody Ignáciem Mayerem, a vymíňuje si, že mu týž po provedení této dohody vydá jeho periny a cínové náradí. Obě strany tuto dohodu vlastnoručně podepsaly, zavazujíce se zároveň, že odevzdání hospody bude provedeno nejpozději do roka a do dne.

Protokol, sepsaný na vrchnostenském úřadě o tomto smírném narovnání, vložen byl do pozemkové knihy obce Skránčické teprve dne 8. ledna 1810, kterýmžto dnem je datována i odevzdací listina, kterou sjednaná dohoda byla konečně provedena a již skránčická t. zv. Nová Hospoda byla znova i knihovně odevzdána Ignaci Mayerovi v dědičné držení.⁸⁸ Nový držitel převzal tím ovšem na sebe i všechna práva a povinnosti, z vlastnictví dominikální Nové Hospody vyplývající.

Aby mohl dostáti všem platebním závazkům, musil si Ignác Mayer dne 14. ledna 1810 vypůjčiti z kontribučenské kasy panství

⁸⁸⁾ Tamtéž, poz. kniha Plánice č. inv. 89 (»Gruntovní kniha vesnice Skránčic panství Plánického, založená v roce 1799«), fol. 168—170. Svědky konaktu německy psaného a vtěleného v knihy dne 10. ledna 1810, byli Josef Leder a Matouš Ingelduld, krajský fysicus a chirurg v Plániči, zemřevší v Klatovech r. 1836 ve věku 67 let na ochrnutí plic; jeho ženou byla Alžběta Šebestová, dcera sládkova z Hrádku.

Plánického částku 2000 zlatých proti 5% zúročení a čtvrtletní vý-povědi.³⁹ Naproti tomu však hned 13. ledna téhož roku vyplatil Matěj Pláničkovi, který si již dne 23. května 1809 vyzvedl z depositní kasy závdavek 3500 zlatých,⁴⁰ nejen částku 1312 zlatých 50 krejc. na úhradu jím zapravených dluhů, zůstavšich po Janu Jiřím Mayerovi⁴¹ (příslušné kvitance předložil Matěj Plánička podle úmluvy ve dnech 7. července 1809 a 13. ledna 1810⁴²), nýbrž i nedoplatek 687 zlatých 10 krejc.,⁴³ a to i se smluvenými úroky. Téhož dne vyplatil Ignác Mayer i podíl zemřelého synovce Jana [Emanuela], a to jeho matce Rozálii provdané Figarové v Plánici částkou 1400 zlatých, když mu ona 100 zlatých téhož podílu věnovala.⁴⁴ A tak zůstal — kromě svrchu zmíněné zápujčky — pojistěn na Nové Hospodě vlastně toliko přínos matky Ignácovy Alžběty provdané Pláničkové, která jej dne 1. ledna 1822 postoupila manželům Josefem a Rozálii Figarovým v Plánici,⁴⁵ jímž byl pak vyplacen v letech 1822 až 1827.⁴⁶

V té době byl již Ignác Mayer, děd básníkův, čtyři léta ženat s Annou Pohankovou, dcerou Leopolda Pohanky, měštana plánického z čp. 2. Oddával je dne 29. ledna 1806 plánický děkan Tomáš Polák a svědky při svatbě byli Matouš Ingelduld, krajský chirurg v Plánici, a Matěj Tregler, kovář plánický.⁴⁷ Brzy po svatbě, dne 30. června 1806, narodil se mladým manželům a byl pokřtěn syn Jan Petr⁴⁸ a dne 15. října 1807 druhorozený Matěj.⁴⁹

Štěstí, které se na Ignáce Mayera dosud usmívalo, odvrátilo se od něho po znovunabytí Nové Hospody. Hned první rok, dne 5. října 1810,⁵⁰ zemřel mu na psotník ve věku necelých 12 neděl

³⁹⁾ Srov. jeho český úpis v obligační knize panství Plánického z r. 1802, uložené tamtéž o sign. Plánice č. inv. 97, fol. 18'—19. Tato půjčka splacena byla teprve poručníku jeho děti dne 16. února 1821 částkou 426 zlat. 30 krejc. C. Mze; srov. knihu kvitancí (Quittanzierien und sonstige Vormerkungen), sign. Plánice č. inv. 96, fol. 140'.

⁴⁰⁾ Tamtéž, poz. kn. Plánice č. inv. 96, fol. 38—38' (německé osvědčení).

⁴¹⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 39' (česká kvitance).

⁴²⁾ Tamtéž, poz. kniha Plánice č. inv. 71, fol. 186' (český zápis).

⁴³⁾ Tamtéž, poz. kn. Plánice č. inv. 96, fol. 40 (česká kvitance).

⁴⁴⁾ Tamtéž, uv. kn., fol. 38'—39 (německá kvitance).

⁴⁵⁾ Tamtéž, poz. kn. Plánice č. inv. 89, fol. 170 (německý zápis).

⁴⁶⁾ Částka 1000 zlatých vyplacena byla ve čtyřech splátkách: 250 zlatých dne 13. června 1822, 350 zlatých dne 23. července 1823, 250 zlatých dne 3. června 1826 a zbývajících 150 zlatých dne 28. prosince 1827; srov. poz. kn. Plánice č. inv. 96, fol. 150', 157', 175' a 188' — vesměs německé kvitance.

⁴⁷⁾ Srov. matriku Plánickou. — Za ochotu a pomoc při studiu matrik plánických a nicovských vyslovujeme všecké díky důst. p. děkanovi v Plánici P. Křišťanovi a kaplanu v Nicově J. Mědilekovi.

⁴⁸⁾ Matr. Plánická IV., fol. 67. Svědky při křtu Jana Petra byli Jan Švec, důchodní, a Rozálie Kotasková, direktorka z Plánice. — V pozemkové knize Plánické č. inv. 99, fol. 92, udán jest jako den jeho narození 14. červen 1806.

⁴⁹⁾ Archiv země České v Praze, poz. kniha Plánice č. inv. 99, fol. 92.

⁵⁰⁾ Matr. Plánická IV., fol. 149.

třetí syn Ignác (* 17. července 1810) a přesně rok nato, dne 5. října 1811, podlehla souchotinám jeho mladá choť, zanechavši mu v kolébce dcerku Rozálii, kterou rovněž krátce nato pohřbil: zemřela na psotník již dne 23. ledna 1812. A tak jedinou útěchou zůstali mu malí synkové. Avšak ani jemu nebylo dáno, aby se dlouho těšil z otcovského dědictví: zemřel, nedosáhnuv (právě tak, jako jeho otec) ani padesáti let, dne 3. září 1815.⁵¹

Jelikož pozůstalí dědicové byli — stejně jako v roce 1772 — teprve zcela malí chlapci (Janu Petru bylo 9 a Matějovi 8 let) a poněvadž situace byla tentokrát ještě o to horší, že nebylo už ani hospodyně, nezbývalo nežli Novou Hospodu i s hospodářstvím pronajmouti. Nepodařilo se však nalézti trvalého nájemce, nýbrž vystrídalo se jich za dobu jejich nezletilosti na Nové Hospodě několik: do konce března 1817 hospodařil na ní Antonín Kopp, v dalších šesti letech Tobiáš Tichý, v r. 1823 Václav Šmat a po jeho smrti od 1. ledna 1824 Antonín Toušek. Smlouvy s nájemci uzávírala jménem sirotků Mayerovských jakožto vrchnoporučenský úřad pravomocnost panství Plánického: nájemcům byla odevzdávána Nová Hospoda se vším příslušenstvím, staveními, polnostmi jak dominikálními tak i rustikálními v celkové výměře 23 jiter 623 čtverečních sáhů, se zahradami a lukami ve výměře 13 jiter 1529^{5/6} □ sáhů, jakož i všemi právy a povinnostmi — zejména pivo a koralku šenkovati a hostům posluhovati — proti předem smluvě roční činži, splatné vždy čtvrtletně předem do sirotčí kasy, a proti přiměřené kauci, složené bezúročně na dobu nájmu do depositní kasy. Nájemce se zavazoval, že bude z usedlosti po dobu nájmu platiti všechny daně, že odevzdá pole i inventář v též stavu, v jakém je převzal, že bude dbati i tcho, aby stavení se »neruinírovalo« a že na svůj náklad dá prováděti všechny potřebné sklenářské práce; naproti tomu výlohy větších správek že má nésti pronařimatel. Zavazoval se přirozeně i k tomu, že bude odebírat i šenkovati jen vrchnosteneské plánické pivo proti konfiskaci všech jiných druhů a peněžité pokutě 10 zlatých za každý sud; ve smyslu nových policejních předpisů musil se rovněž zavázati, že nebude v hospodě přechovávati žádné podezřelé lidi a že bude dávati obzvláštní pozor na oheň, aby ani jeho vlastní, ani vinou jeho čeládky nepovstal; kdyby se prokázalo, že on nebo jeho lidi oheň zavinili, nejen že by byl povinen všechny škody nahraditi, nýbrž propadl by i složenou kauci. V závěru nájemní smlouvy, jejíž vtělení do pozemkových knih dálo se na účet pachtýře, musil se nájemce výslovně zříci všech nároků na jakoukoliv slevu nájemného i pro případ živelných pohrom.⁵²

⁵¹⁾ Matr. Plánické. — V úmrtním zápisu v matrice udáno je stáří Ignáce 47 let, kdežto podle záznamu v pozemkových knihách k r. 1797, kdy je dvakrát výslovně označen jako 31letý (Poz. kniha Plánice č. inv. 71, fol. 175' a 177), byl by zemřel jako 49letý.

⁵²⁾ Srov. českou nájemní smlouvu Václava Šmata ze dne 1. května 1823,

Poručníkem nezletilých sirotků jmenován byl měšťan plánický Josef Figar, druhý manžel jejich tety Rozálie, rozené Pláničkové a vdovy po Jiřím Mayerovi. Je pravděpodobné, že u Figarů v Pláničce prožili oba sirotci své dětství a že jim děkovali za svou další výchovu a vzdělání. Když prvorozený Jan Petr, vyučený řezník, dospěl zletilosti, byla dne 4. listopadu 1830 projednána otcovská pozůstalost⁵³⁾ a podle protokolu, o tom sepsaného, byla dne 24. ledna 1834 vydána vrchnostenským úřadem v Pláničce dědicům Hynku Mayera, Janu [Petrovi] a Matějovi odevzdací listina,⁵⁴⁾ v níž aktiva pozůstalosti vyznačena jsou těmito položkami:

a) t. zv. Nová Hospoda čp. 16 v Skráníčích, ležící na vídeňské silnici, v knihovní ceně 8000 zlat. víd. č. čili ,	3200 zl. C. Mze.
b) poručníky a kuratelu v době nezletilosti Jana a Matěje Mayerů vydobyté zadržené pohledávky . .	146 zl. 7 ² / ₅ krejc. C. Mze.
c) na pachtovném od Antonína Koppa přijato	617 zl. 48 » »
d) na pachtovném od Tobiáše Tichého podle pachtovního protokolu ze dne 1. dubna 1817 přijato celkem	1297 zl. 12 » »
e) na pachtovném od Václava Schmatta, nastoupivšího 1. dubna 1823, přijato	208 zl. 30 ³ / ₁₀ » »
f) na pachtovném, placeném Antonínem Touškem, nastoupivším 1. ledna 1824, přijato	960 zl. — » »
g) Dědický podíl Jana a Matěje Mayerů po Matějovi Pláničkovi .	491 zl. 38 ⁴ / ₅ krejc. »
h) Na úrocích sirotčích z obligací Tobiáše Tichého přijato . .	314 zl. 35 ⁹ / ₁₀ krejc. »
i) Na ztržených penězích při dražbě pozůstalostních svršků . . takže souhrn aktiv činí celkem .	888 zl. 18 ² / ₅ krejc. »
Naproti tomu pasiva jak zaknihovaná, tak i neknihovaná činí celkem takže jeví se čistá pozůstalost .	8124 zl. 10 ⁴ / ₅ krejc. C. Mze.
zapsanou v poz. knize Plánice č. inv. 71 na fol. 188' + 198; pronájem dál se v tomto případě dražbou.	4086 zl. 28 ² / ₅ krejc. »
53) Srov. poz. knihu Plánice č. inv. 99 (»Inventarium und Erbschaftsabhandlungsbuch II.«), fol. 92—95; zápis je německý. Ve výčtu pasiv obsažen je přehled vydání, vynaložených poručníkem Josefem Figarem na životy i výchovu sirotků Mayerovských.	4037 zl. 42 ² / ₅ krejc. C. Mze.

54) Pcz. kniha Plánice č. inv. 89, fol. 170—171'; odevzdací listina je sepsána německy.

Tato pozůstalost byla připsána oběma bratrům stejným dílem, takže i Nová Hospoda se vším příslušenstvím byla mezi ně rozdělena na dva stejné díly, každý v ceně 1600 zlatých C. Mze, přičemž bylo ponecháno jejich bratrské dohodě, zda chtějí na ní společně hospodařiti či zda snad jeden z nich chce druhému svůj díl proti smluvě ceně postoupiti. Poněvadž pak všechna výše uvedená pasiva v částce 4086 zlat. $28\frac{2}{5}$ krejc. C. Mze byla poručníky, jak z poručenských účtů vyplývá, rádně zapravena a v knihách vymazána, byla jim odevzdána otcovská hospoda bez jakýchkoliv dluhů a v dobrém stavu.

Spolu s Novou Hespodou bylo jim připsáno i dědické právo k pozemkům plánickým, přikoupeným k živnosti někdy jejich pradědem a dědem Jakubem a Janem Jiřím Mayery v celkové výměře 11 jiter 466 □ sáhů orných rolí (č. top. 1504 a 1506) a 1 jitra 1293 □ sáhů louky (č. top. 1560); jelikož však uvedené pozemky spadaly do jurisdikce města Plánice, byli odkázáni v té věci na plánický magistrát ovšem se závazkem, že z uvedených polností budou platiti všechny na ně připadající daně a dávky.⁵⁵

Jěště před vydáním této odevzdací listiny ujednali bratři dne 9. listopadu 1833 mezi sebou úmluvu,⁵⁶ podle níž Matěj Mayer odstoupil svému staršímu bratu Janovi svou polovinu Nové Hespy v ceně 2600 zlatých C. Mze, splatných částkou 1600 zlat. o hromnicích r. 1834 a zbytkem do Nového roku 1835, jelikož do té doby chtěl si Matěj zakoupiti vlastní hospodářství. Až do úplného vyplacení měla zůstat tato částka pojistěna v prvém pořadí na Nové Hespodě a zúročena pěti procenty. Matěj vymínil si dále v této úmluvě jednak pobyt na Nové Hespodě, dokud sám zamýšlenou koupi neuskuteční, ovšem proti náhradě s tím souvisejících výdajů, jednak předkupní právo v případě, kdyby Jan zamýšlel otcovskou hospodu prodati; naproti tomu zřekl se však všech nároků na plánická pole, která mají zůstat v celku při Nové Hespodě.

Toto dohodou přešlo tudíž vlastnické právo k celé Nové Hespodě na prvorozeného syna Hynkova a otce básníkova Jana [Petr] Mayera. Nový držitel vyplatil ze sjednané odstupní ceny svému bratu 1800 zlatých,⁵⁷ kdežto zbytek 800 zlatých vy-

⁵⁵) K žádosti Jana Mayera svolil dne 8. října 1836 magistrát města Plánice, aby byla do městských knih vložena nejen odevzdací listina, nýbrž i jeho dohoda s bratrem Matějem o postoupení polovice Nové Hespy, jak o tom bude níže řeč; srov. pozemkovou knihu Plánice č. inv. 31 (Kniha kontraktní města Plánice z r. 1833), fol. 206'—211'.

⁵⁶) Poz. kniha Plánice č. inv. 89, fol. 172—172'; německý zápis vtělený v knihy dne 17. února 1834.

⁵⁷) Dne 14. února 1834 splatil 1000 zl. a dne 26. února 1835 dalších 200 zlatých; srov. německé kvitance Matěje Mayera v poz. knihách Plánice č. inv. 96, fol. 256', a Plánice č. inv. 100 (»Herrschaft Planitz Quitancen-Buch Nro 2«, 1835), fol. 3. — Aby mohl onu první splátku bratru Matěji vyplatiti, musil si Jan Mayer vypůjčiti dne 1. ledna 1834 částku 800 zlatých C. Mze

platila mu dne 26. února 1835 hotově berní pokladna panství Plánického, jež si dala pojistiti tuto částku v prvém pořadí na Nové Hospodě jako dluh Jana Mayera⁵⁸ a dne 1. května 1847 postoupila ji za týchž podmínek Rozália Strakové ze Zamlekova.⁵⁹ — Matěj Mayerovi nepodařilo se však uskutečnití zamýšlenou koupi v nejbližší době; teprve dne 9. února 1839 uzavřel trhovou smlouvu s manžely Františkem a Marií Mikšovskými na dominikální t. zv. Novou hospodu, ležící v předměstí Horažďovickém o čp. 63, za cenu 2499 zlatých C. Mze⁶⁰ a odstěhovav se tam, založil horažďovickou linii rodu Mayerova dosud kvetoucí. Byl strýcem básníkovým, který v jeho domě častěji pobýval.

Jako důvod, proč Matěj Mayer postoupil bratru Janovi svou polovinu skráncické Nové Hospody, uveden jest v bratrském narození z 9. listopadu 1833 »úmysl Jana Mayera založiti své šesté příhodným sňatkem«.⁶¹ A vskutku krátce nato, dne 8. prosince 1833, uzavřel 27letý Jan Mayer svatební smlouvu s 28letou Annou Pleninkrovou z Kolínce tohoto znění:⁶²

„Dnes níže psaného dne a roku stala se dobrovolná svadební úmluva mezi panem Jánem Mayerem, šenkýrem z Nové Hospody jakožto ženichem strany jedné, pak panou Annou Pleninkrovou, vlastní dcerou Antonína a Kateřiny Pleninkrovských manželů, papírfabrikant⁶³ z města Kolínce, jakožto nevěstou strany druhé:

1. ně Nad jmenované osoby umínily spolu sobě do stavu manželského vstoupiti a v něm sobě víru, lásku a svornost manželskou zachovati vespolek přislibujou.

2. h. Co se jejich mení a zaopatření dotýče, pan ženich Johann Mayer se vyjadřuje, že jest dědicem a držitelem tak nazvané Nové Hospody Nro cons. 16 k Plánickému panství přindležící, a věnuje své nevěstě nastávajici manželce ze svého jmění, které na tej hospodě má, 1600 zlat. Conv. Mze, pravím jeden tisíc šest set zlatých stříbrné mince

3. t. Naproti tomu rodiče nevěsty Antonín a Kateřina Pleninkrovské manželé přislibujou své dceři jménem svadebního věna 1.200 zl. Conv. Mze, pravím jeden tisíc dvě stě zlatých stříbra, a sice
ke konci února roku 1834 . . . 800 zlat. C. Mze.
a při novém roku 1835 . . . 400 > „
docela vyplatiti, a které ona svému ženichovi neb nastávajícímu manželi přinášti.

proti 5% zúročení a čtvrtletní výpovědi ze sirotčí kasy panství Plánického; srov. jeho český dlužní úpis v poz. kn. Plánice č. inv. 97, fol. 166—167.

⁵⁸) Srov. německou postupní listinu Matěje Mayera v poz. kn. Plánice č. inv. 97, fol. 188—189.

⁵⁹) Srov. poz. kn. Plánice č. inv. 95 (»Obligations-Buch Nr. 2«), fol. 399—400.

⁶⁰) Německy psaná trhová smlouva zapsána jest v poz. knize panství horažďovického, nazvané »Dominical Grundbuch der Herrschaft Horaždiovitz vom Jahre 1812« a uložené v Archivu země České v Praze o sign. Horažďovice č. inv. 31, na str. 234—238.

⁶¹) Poz. kniha Plánice č. inv. 89, fol. 172.

⁶²) Uv. kniha, fol. 173—173'; zápis její vložen byl do pozemkových knih k žádosti novomanželů dne 11. března 1834.

⁶³) Rodina byla německá. Zmiňuje se o ní Fr. ZUMAN ve své práci »Pootavské papírny« (Praha 1934) na str. 37 násł.

4.te Nastávající manželé zadávají sobě jmenované véno do společného vládnoutí a sice s tím doložením, kdyby jedna nebo druhá strana do roka a dne od této uzavřené úmluvy prostředkem smrti ze světa sejít měla, a sice kdyby manželka v tom časi zemříti měla, tak sobě její rodičové právo vynahrazujou polovici véna spátky táhnout; v pádu ale, kdyby ženich v tom časi zemříti měl, tak má manželka neobmenou dědičkou všeho pánem zůstat, však ale to oboje se v tom pádu zrozumívá, kdyby se toto státi mělo bez zanechání tělesných dědiců.

5.te Kdyby se toto po vyjítí toho času, to jest roku a dne, státi mělo a jedna nebo druhá strana bez zanechání dědice zemřela, tehdy ta na životě požůstala strana po zemřelé vše děditi má.

K větší důstojenství a podstatě toho se nejenom tejkající strany vlastnoručné podepsaly, nybrž také tři svědky k spolupodpisu dozadaly, a žádají obě strany, by tato jejich úmluva tu, kde patří, vtělena a vyznamenána byla.

Stalo se v Kolínce dne 8. prasince 1833.

Josef Frank m. p., dožádaný svědek.

Johan Mayer m. p., ženich.

Josef Vierer als Zeug.

Anna Pleniger m. p., nevěsta.

Martin Tomášek, dožádaný svědek.

Anton Pleniger, Vater der Braut.

Katharina Plenigerin als Mutter.

Krátkce nato, dne 16. prosince 1833, slavena byla svatba, jak nás zpravuje zápis v matrice fary v Kolínce.⁶⁴ Vykonal ji P. Antonín Kopecký a svědky při ní byli Josef Frank a Mates Pohanka, měšťan z Plánice.

Z manželství narodilo se mladým rodičům šest dítěk. Prvním byl Hynek Matěj, narozený 31. července 1835,⁶⁵ a druhým byl básník Rudolf Mayer. Pro úplnost uvádíme celý příslušný matriční zápis:⁶⁶

Dne 13. října narozen a 13. října 1837 pokřtěno dítě z č. 16 Rudolf Jetrich Mayer [† 12. 8. 1865 v Loučimi].⁶⁷ Otec: Jan Mayer, Novohospodský ze Skránčic N. 16, syn Hynka Mayera Novohospodského N. 16, matky Anny roz. Pohankové z Plánice N. 2. Matka: Anna, dcera Antonína Pleningra, papírníka z Kolínce N. 19 a matky Kateřiny Wirerovy z Lukavice panství bystřického. Kmotři: Andreas Pleniger, Mediciner,⁶⁸ ††† Antonia Pleniger Schwester (Andreas Pleniger Med. unterschrieben) Bába: Magdalena Trochová z Plánice N. 4.«

Třetím dítětem byla Anna Mathilda, později pouze Mathilda jmenovaná. Narodila se 10. května 1841⁶⁹ a provdala se za Emanuela Holého, pachtýře knížecího dvora v Loučimi č. 25, manž. syna Jana Holého, hostinského z Chudenic č. 50, a Josefy roz. Jelínkové z Chudenic. U této sestry básník zemřel.

Čtvrtým dítětem byla dcera Alžběta, narozena 15. července 1843 a provdavší se za nadlesního Bittnera ve Voselcích, pátým

⁶⁴⁾ Tom. V. fol. 94.

⁶⁵⁾ Nicovská matr. II., fol. 26.

⁶⁶⁾ Tamtéž, fol. 28.

⁶⁷⁾ Tato poznámka byla připojena později.

⁶⁸⁾ MUDr. Ondřej Pleninger stal se později primářem v Tereziánu ve Vídni; u tohoto strýce prodléval básník v r. 1856—1857, kdy na vídeňské universitě absolvoval první ročník práv.

⁶⁹⁾ Nicovská matr. II., fol. 30.

Augustin Matěj, narozen 3. března 1846 a zemřevší již 10. prosince 1849 na psotník, a posledním syn Matěj, narozen 23. února 1848 a zemřevší tři dny nato, 26. února, rovněž na psotník.

Otec básníkův Jan Mayer byl přičinlivým hospodářem, který se ze všech sil snažil zvelebiti rodnou usedlost. Aby posílil své nároky na pozemky patřící do katastru města Plánice, koupil spolu s manželkou dne 23. března 1834 od manželů Jana a Josefy Hranickovských polovici domu čp. 16 v Plánici se vším příslušenstvím (sednicí, kuchyní, výstupkem, půdou a sýpkou) za trhovou cenu 340 zlatých stříbra.⁷⁰ Tím nabyl v Plánici měšťanského práva. Avšak ani ne po třech letech, dne 14. prosince 1836, prodali manželé Mayerovi z neznámých nám důvodů řečenou polovici domu za 435 zlatých str. Kateřině Vaňkové.⁷¹ Naproti tomu přikoupil Jan Mayer v katastru plánickém některé pozemky: dne 30. října 1840 pole č. top. poř. 1500 ve výměře 2 jiter 826 □ sáhů od měšťana Dominika Brunera za 140 zlatých stříbrné mince,⁷² a dne 3. listopadu 1841 kousek pole č. top. poř. 1506 ve výměře 90 □ sáhů od Plánické obce za trhovou cenu 10 zlatých kromě pravidelného ročního kánonu a t. zv. laudemiálního poplatku;⁷³ kouskem tím zaroval pole, přikoupené již jeho předky. Od Plánické obce koupil kromě toho dne 28. ledna 1841 ještě část obecních drah č. top. 1514 ve výměře 220 □ sáhů za 2 zlaté C. Mze mimo laudemiální poplatek,⁷⁴ aby tím zaokrouhlil svou louku č. top. 1560. Na obou smlouvách, sepsaných o téchto koupích, zastoupena je obec Plánická purkmistrem Vincencem Pohankou, radními Františkem Fleischmannem a Josefem Špetou, a obecními reprezentanty (v hospodářské správě) Blažejem Koubíčkem, Janem Rosbeckem a Janem Baštařem.

Posléze vyžádal si předem guberniální souhlas (č. 21843 ze dne 15. května 1845), Jan Mayer koupil dne 5. července 1845 od obce Skráníčické, zastoupené Josefem Kostencem, rychtářem, Andreášem Pacholíkem, konšelem, Jakubem Přerostem, Ondřejem Králem, Josefem Kotlarem, Francem Blažkovcem a Matějem Mixanem, obecní pole č. top. 586 nad Bendovou ve výměře 1248 □ sáhů a kus louky pod č. top. 587 při též poli ve výměře 973 □ sáhů, jakož i kousek pastviny o 1³/₄ strychu za kupní cenu 60 zlatých stříbrné mince kromě ročního kánonu 4 zlat. a laudemiálního poplatku.⁷⁵

⁷⁰⁾ Archiv země České v Praze, poz. kniha Plánice č. inv. 31 (VII. kniha kontraktní města Plánice z r. 1833), fol. 203—204; smlouva je česká a byla vtělena do poz. knihy teprve dne 10. září 1836.

⁷¹⁾ Táz kniha, fol. 265'—267'; zápis rovněž český.

⁷²⁾ Poz. kniha Plánice č. inv. 32 (»Grundbuch Nro. VIII.« města Plánice z r. 1839), fol. 99'—100'; smlouva je také česká.

⁷³⁾ Poz. kniha Plánice č. inv. 34 (»Emphiteutisches Grundbuch N. I.« města Plánice z r. 1836), fol. 160'—161'; smlouva rovněž německá.

⁷⁴⁾ Táz kniha, fol. 179'—180'; smlouva rovněž německá.

⁷⁵⁾ Poz. kniha Plánice č. inv. 89, fol. 174—175; smlouva opět německá.

Na druhé straně však hospodu zadlužil. Dne 1. května 1847 vypůjčil si od Rozálie Schakové 200 zlat. C. Mze na 5% úrok, dne 1. května 1849 od Františka a Barbory Beckových v Klatovech 160 zlatých na 6% (splaceny 9. července 1850⁷⁶), dne 22. června 1849 od Josefa Potužáka z Nalžova 150 zlat., dne 23. listopadu 1849 proti směnce od Jana Rubáše v Klatovech 110 zlatých (splaceny 9. července 1850), dne 1. března 1850 od Antonína Pláničky, městana a mistra kolářského v Plánici, 220 zlatých, dne 2. března 1850 od pí Anny Ellederové z Nepomuku 123 zlat. 2 krejc., dne 10. dubna 1850 od Václava Nohejla, knihkupce v Klatovech, 46 zlatých (splaceny 9. července 1850), dne 15. dubna 1850 od Jana Elldera, nájemce plánického pivovaru, 223 zl. 54 krejc. C. Mze a dne 6. července 1850 zajistil dlužním úpisem na své hospodě manželce Anně půjčených mu 850 zlatých C. Mze.⁷⁷

Tři dni po vyhotovení tohoto úpisu, dne 9. července 1850 Jan Mayer zemřel na zápal plic ve věku 43 let a po třech letech, 30. září 1853 následovala ho jeho manželka Anna, zemřevší na křeče rovněž v mladém věku 38 let.⁷⁸

Nová Hospoda, na níž po smrti manželově hospodařila vdova Anna, opět osírela. Třebaže nejstarší pozůstalý syn Hynek, její předurčený dědic, byl tehdy již 18letý, přece z rozhodnutí poručníků Nová Hospoda byla zase pronajata. Teprve r. 1856 převzal ji do vlastní správy Hynek, který se oženil s Katerinou, dcerou Josefa Leváčka, mlynáře v Kokořově č. 20, a Josefy roz. Jandové z Kuzí v okrese klatovském. Hynek, který často churavěl, zemřel však již r. 1862. K pozůstalé vdově příženil se Němec Böhm z Oučina a Nová Hospoda, na níž rod Mayerů hospodařil plných 120 let, přišla pro dluhy do dražby, v niž koupil ji Václav Koželuh z Čermný.

Ani Rudolf Mayer⁷⁹ nebyl pevného zdraví. Brzy po smrti otcově roznemohl se tak téžce, že hrozila katastrofa, a od té doby několikrát dostał chrلنí krve. Jeho zdravotní stav přes všechnu lékařskou péči stále se zhoršoval. Zárodek choroby nesl po svých předcích. Jeho otec zemřel, jak řečeno, na zápal plic, jeho babička Anna Pohanková na souchotě. A táz choroba sklátila předčasně

⁷⁶) Splatil je — právě tak jako ostatní dvě splátky níže uvedené — jménem Jana Mayera jeho švagr Leopold Pleninger z Kolínce; srov. poz. knihu Plánice č. inv. 100, fol. 549—550'. A je jistě zvláštní shodou okolností, že tak učinil právě v den smrti Jana Mayera . . .

⁷⁷) Poz. knihu Plánice č. inv. 89, fol. 175—176'; německé výtahy z II. a III. knihy obligaci a II. knihy kvitancí panství Plánického; srov. poz. knihu Plánice č. inv. 95 (»Obligationsbuch Nro 2.«), fol. 400—400'; poz. knihu Plánice č. inv. 93 (»Obligationsbuch Nr. 3« z r. 1848), fol. 73—73', 102'—103', 105, 105'—106', 106'—107, 111—111' a 115', a poz. knihu Plánice č. inv. 100 (»Quitancen-Buch N. 2« z r. 1835), fol. 549—550', vesměs v Archivu země České v Praze.

⁷⁸) Nicovská matrika II., fol. 157 a 159.

⁷⁹) Srov. o něm studie J. V. SEDLÁKA: »Rudolf Mayer, jeho život

v hrob nadějněho básníka dne 12. srpna 1865 v Loučimi. O jeho úmrtí čteme v tamní matrice tento zápis:⁸⁰

»Pan Rudolf Mayer, doktor práv, toho času zde u své sestry se zdržující, manž. syn † Jana Mayera, majitele Nové Hospody k obci Skránčice přináležející, okr. Plánického, a matky † Anny roz. Pleniger, zemřel dne 12. srpna 1865 v Loučimi čís. 25 ve věku 28 let na vysušení trubic. Pohřben byl dne 15. srpna 1865 na farním hřbitově od P. Jana Kličky, faráře. Zaopatřen od P. Jana Černýho, kooperátora z Předslavě.«

Pohřeb Rudolfa Mayera byl důstojnou manifestací, jak je přirozené, uvážíme-li, že ztráta, kterou svým předčasným odchodem do Neznáma způsobil, byla několikanásobná: dne 15. srpna 1865 na hřbitově loučimském »pohřbívali příbuzní nejen mladého doktora, budoucí svou nadějnou chloubu, ale pohřbívala tu i česká literatura naději, která nebyla menší Máchovy«,⁸¹ pohřbívala básníka, který »odkaz Máchův pochopil nejhlobějí«.

Ta doba, kdy na Nové Hospodě bylo rušno ve dne i v noci, již dávno minula. Dnes jen osamělý chodec zajde v tato místa a smutným dojmem na něho zapůsobí zbytky staré hospody formanské, dumající v bujném stromoví o zašlé své slávě, která se již nikdy nevrátí . . .

a dílo« (v Časopise Musea král. Českého, roč. LXXXIX. a XC., Praha 1915 až 1916) a knížku »O básníku Rudolfu Mayerovi« (Plzeň 1922).

⁸⁰) Za laskavé zaslání opisu úmrtního zápisu básníka Mayera srdečně děkujeme důst. p. faráři v Loučimi J. Pařízkovi.

⁸¹) J. V. SEDLÁK, op. cit., roč. LXXXIX., str. 412 a 34.

DRÖBNOSTI.

Jos. Pilnáček (Vídeň):

Rechenbergové ze Želetic na Moravě.

Lužický rod z Rechenberga znaku beraní hlavy, pokrevný rodu z Haugvic, vyskytuje se záhy i na Moravě.¹⁾ Mezi nejstarší moravské jeho předky patří N. z Rechenberga (mylně z Rechtenberga), jehož manželka Gertruda připomíná se r. 1415 jako matka Anna z Rechenberga, která již r. 1406 držela se svým chotěm Güntherem z Bischofswerdy ves Hrubčice a jež se po Güntherově smrti provdala za Václava, který se r. 1415 píše z Hrubčic. Prozatím není jisté, zda enen neznámý Rechenberg není totožný s Prokopem z Rechenberga, který rovněž je doložen na Moravě již před r. 1412 a po němž dědil Václav z Rechenberga, pravděpodobně jeho syn, který měl sestru Elišku, provdanou r. 1412 za Víčka z Opatovic u Jevíčka. Týž Václav držel již r. 1407 na Moravě Nuzířov a Močidlné, r. 1412 Morašice, Tupec a Želetice, jež staly se pak hlavním jeho statkem, po němž on i jeho potomstvo psali se Rechenbergové ze Želetic. Václav žil ještě r. 1417; jeho ženou byla Johanka, dcera Protivce z Chválkovic, z níž zanechal syna Václava, který připomíná se poprvé r. 1459 a v letech 1464–1466 držel Křepice. Současně žije na Moravě jednak Prokop Rechenberg ze Želetic, příbuzný (privignus) vdovy Johanky z Chválkovic, který r. 1434 přistoupil k moravskému landfrídu, r. 1437 drží dvůr v Křepicích a Mikulovice u Křepic a uvádí se ještě r. 1448 jako příbuzný (avunculus) Vítu z Králic — využí pravděpodobně synem z prvého manželství Václava z Rechenberga —, jednak Gebla z Rechenberga, blíže neznámého původu, který r. 1447 seděl na Dunajovicích. Rovněž neznámého původu je Prokop Rechenberg ze Želetic, který měl r. 1481 při s Liechtenstejnem.

Václav (mladší) z Rechenberga byl ženat se sestrou Jindřicha z Police, s níž měl syny Jana a Jiříka. Jan držel r. 1464 Zlebek, 1485 Vítovice, 1496 Moskovice a r. 1512 prodal Želetice; žil ještě r. 1527 a jeho ženou byla Anna (snad Kušá z Mukoděl). Jeho bratr Jiří, připomínaný poprvé k r. 1485, držel r. 1533 Tulešice a ze známé nám manželky zanechal syny Mikuláše, Jana, Petru a Prokopa. Mikuláš, nejmladší z nich, držel r. 1547 spolu s bratry Mackovice. Jan koupil r. 1544 Čermákovice, v jejichž držení připomíná se ještě r. 1550; záhy nato zemřel, neboť r. 1551 uvádí se již vdova po něm Marta ze Železného. Prokop, doložený r. 1541 na Batolovicích (?), byl již před

¹⁾ Tento článek, který doplňuje údaje v mé knize »Staromoravští rodové« (Vídeň 1930) na str. 142, je výtahem z německé práce »Der mährische Zweig derer von Rechenberg von Želetic«, kterou jsem soukromě vypracoval podle původních pramenů pro říšskoněmecký rodový svaz »Geschlechterverband der Freiherrn von Rechenberg« k ruce svobod. p. Frant. Jiřího z Rechenberga v Bückenburgu, Georgstrasse 8. Exemplář mnoha sestaveného rodokmenu uložen jest ve sbírkách Rodopisné společnosti československé v Praze.

r. 1547 mrtev. Čtvrtý syn Petr držel r. 1544 spolu s bratrem Janem Čermákovice, v letech 1547 až 1551 Tulešice a z manželky neznámého rodu zanechal syna Jiříka, r. 1565 ještě nezletilého. Tento Jiřík, zvaný často maladší — na rozdíl od svého strýce Jiřího staršího Rechenberga z Perstorfu (vlastně z Bernersdorfu, osady v Rakousích u Retzu při moravských hranicích), který se r. 1580 uvádí jako majitel jednoho brněnského domu — držel r. 1574 Louku, 1606 Louku a Okřísky, 1615 Ratibořice a 1616 Jaroměřice, a pro účast na stavovském povstání propadl konfiskaci. R. 1626 byl již mrtev, zanechav ze dvou manželek šest dětí. Z první ženy, Elišky z Dírné († 1589) měl syny Petra a Jana a dceru Magdalenu; z druhé manželky, Barbory Gedeonky z Olešničky, syny Václava, Arnošta a Adama. První ze synů, Petr Rechenberg ze Želetic, seděl r. 1611 na Bohušicích, r. 1612 držel kromě nich i Jakubov a r. 1613 Jaroměřice, prodal r. 1615 Bohušice a Vicenice a zemřel asi r. 1616; byl ženat s Magdalenou Felicií Hrubčickou z Čechtiny († 1610) a je neznámo, měl-li děti. Jeho bratr Václav v připomíná se r. 1617 na Jaroměřicích, r. 1619 byl členem moravské konfiskační komise a pro účast na stavovském povstání (po boku otce Jiřího) byl potrestán konfiskací statků. Jeho manželkou byla Benigna Kateřina Džbánovská ze Džbánova, která v l. 1617 až 1653 byla v držení mlýna v Milovicích na Liechtenštejnském panství. Druzí dva bratři Arnošt a Adam nezúčastnili se stavovského povstání a odboje; kdežto o Adamovi není již po r. 1624 zmínky, uvádí se Arnošt ještě r. 1627 na Ratibořicích.

Od té doby zprávy o rodině Rechenbergů ze Želetic na Moravě mizí a pokud se jejich pravděpodobně zchudlé potomstvo nevystěhovalo do ciziny, živořilo patrně v zapomenutí kdesi na Moravě na drobném zboží, třebaže doposud nemáme pro to žádných dokladů.

Jos. Pilnáček (*Vídeň*):

Vojáci a jejich „vojenské děti“.

Předpokládám, že jest známo, že za dřívějších dob, kdy vojenská služba trvala dvanáct i více let, mohli se vojáci ženit a že jejich ženy účastnily se s nimi všech vojenských tažení. Samozřejmě z těchto vojenských manželství rodilo se hodně dětí, jímž tehdy říkalo krátce »vojenské děti« (*Soldatenkinder*).

V níže položeném seznamu uvádím řadu vojínů, pocházejících pravděpodobně z našich krajin, a jejich děti, a to proto, že podobné zprávy jsou velmi důležité, poněvadž záznamů o narození vojenských dětí v mnoha případech nelze vůbec nalézt. Naše údaje jsou čerpány z t. zv. *k o n o v o k a č n í h o e d i k t u* z r. 1821,¹⁾ který uvádí menší částky peněz, deponované u vojenského apelačního soudu ve Vídni a do té doby nevyzvednuté, při čemž výslově poznámenává, že všechny v něm jmenované dítky jsou již dospělé. Ze řečeného tisku vypisují s výjimkou peněžitých částek všechny údaje, z nichž nejdůležitější jest označení vojenského útvaru či pluku (v orig. znění), poněvadž podle jiných plukovních listin, dodnes uchovaných ve vídeňském válečném archivu, dají se snadno zjistit ostatní data, zejména rodiště. Příjmení přepisuji v správnem

¹⁾ Poměrně velmi vzácný exemplář tohoto tištěného ediktu uložen jest v knihovně vídeňské genealogické společnosti »Adler«.

dnešním tvaru a jen podle potřeby, kde jsem na pochybách, připojuji v závorkách původní tvar, jak jest v tisku psán.²

A d a m s k ý Michal, pl. 2 Garnisons Reg., s. Antonín a Josef.
A d a m s k ý Ondřej, pl. Alwigny, s. Antonín.
A n d r á s k ý, pl. Fuhrwesen, jeden syn.
B a r t o v s k ý Michal, pl. Modena Drag., s. Michal.
B e n ý š e k (Benischko) Melchior, pl. Artillerie Distrikt Karlstadt, s. Jan.
Č a p á k (Czapak) Pavel, pl. E.-H. Ferdinand Reg., s. Antonín.
Č e r n ý, pl. 2 Garnisons Reg., s. Jan.
Č e r n ý (Czernii) Jan, pl. Olivier Wallis Inf. Reg., s. Josef.
Č i h á l e k (Czihalek) Jan, pl. Karl Schröder, s. Matyáš a Jan.
D o l e ž a l František, pl. Verpflegsamt, dc. Terezie.
F i l e k Jan, pl. 2 Garnisons Reg., dc. Anna.
F i r h a l a Kašpar, pl. Kaunitz, dc. Anna.
G a j d u š e k (Gaidutschek) Tomáš, pl. Monturs Komision, s. Josef.
H á j e k Josef, pl. Würtemberg, dc. Anna a Kateřina.
H e n d l í k Josef, pl. Luchesi, s. Jan.
H o l u b (Hollup) Matyáš, pl. Fuhrwesen, s. Jan.
H o l ý (Holli) Jiří, pl. Artillerie, s. Jakub.
H r d l i č k a (Herlitzka) Jan, pl. Lacy, s. Josef.
H ú l k a Vojtěch, pl. Kerpen, s. Michal.
C h v á l a (? = Schwalla), pl. 1 Garnisons Reg., dc. Anna.
J a n e k Jiljí, pl. Klebek, s. František.
J a s i n s k ý Jan, pl. Kaunitz, s. Jan.
J a v o r e k František, pl. Gordon, s. František.
J e l í n e k Václav, pl. Mineur, s. Antonín.
K a š í k (Kasiek), pl. 2 Garnisons Reg., s. Jan a Antonín.
K o c e k (Kotzek) František, pl. Modena Chevaux Legers, s. Filip.
K o l á ř (? = Ollarz) Martin, pl. E.-H. Anton, s. Josef a dc. Josefa,
Eliška a Marie; jejich matka (vdova) Kateřina.
K o n v a l i n a Tomáš, pl. 2 Karabiner Reg., s. František.
K u ē r a Filip, pl. Gcrdon, s. Jan.
L a s t r i c a Josef, pl. Artillerie, s. Jan.
L o c h o n s k ý, pl. Reisky, s. Jan.
M a l e č e k Jan, pl. Brecheinville, dc. Magdalena a Viktorie.
M a s a r e t z, pl. Artillerie, dc. Anna a Eva.
M í č a n (Mitschan) Jiří, pl. Anspach, s. Václav.
N a v r á t i l Ondřej, pl. 2 Garnisons Reg., s. Josef.
N e č á s e k Vít, pl. Verpflegsamt, s. Vít, Jan, Josef Ignác a dc. Anna.
O l l a r z — srov. Kolář!
P e t ř í č e k (Petritzka), pl. E.-H. Ludwig, s. Josef.
P l u h o v s k ý Václav, pl. Josef Colloredo, s. Jan.
P o w i n k a Matyáš, pl. Palavicini, s. Josef a Matyáš, dc. Anna.
R u b o v s k ý František, pl. Kaunitz, s. Jan.
R y b á ř (Ribar) Matváš, pl. Starai, s. Matyáš.
S c h w a l l a — srov. Chvála!
S k á l a (Scalla) Martin, pl. 1 Garnisons Reg., dc. Kateřina.
S l á d e k, pl. Oreilly, dc. Terezie.
S l a n ý (Slani) August., pl. Lattermarra, s. Antonín a dc. Eliška, Marie a
Barbora.
S t u d e n ý Josef, pl. Kinský, s. Matyáš.
S v o b o d a Václav, pl. 3 Artillerie Reg., s. František.
S i m o n Vilém, pl. Reisky, dc. Anna Marie.
S m i k e r a (Schmickera), pl. Monturs Komision, dc. Eliška.

²⁾ Pro úsporu místa bylo užito některých zkrátek; tak *dc.* = dcera,
s. = syn, *pl.* = pluk, *Reg.* = Regiment.

Šťastný (Stiastny) Ferdinand, pl. Fuhrwesen, s. Jan.
Štěrský (Stiersky) Matyáš, pl. Monturs Komision v Brně, s. František.
Valkovický Kajetán, s. Jan a František.
Vaněk Jiří, pl. Stain, s. Jiří.
Vaněk (Waniek) Václav, pl. Kanonier, dc. Anna.
Vítěk (Wittek) Josef, pl. z Garnisons Reg., s. Jan.
Vocílka (Woziłka) Jan, pl. Puebla, s. Michal a dc. Voršila.
Volanský Josef, pl. Fuhrwesen, s. Martin a Jan.
Voráček (Woralschek) Jan, pl. Palfy, s. Jan.
Vybíral Martin, pl. Fuhrwesen, s. Jan a jedna dcera.
Wabschinetz Martin, pl. z Garnisons Reg., s. Petr.
Wipola Matyáš, pl. Kaiser, s. Jan.
Wodschitzky, pl. Gordon, dc. Barbora.

Pokládám za nutné ještě upozorniti, že od některých výše uvedených pluků zachovaly se staré matriky, z nichž přirozeně lze doplniti mnohá data, týkající se vojáků a »vojenských dětí«. Vojenské matriky chovány jsou nyní ve Vídni v býv. dvorním hradě a podléhají úřadu Bundeskanzleramt, odd. III. M.

Stanislav Stuna:

Sjezd rodu Stunů.

Dne 20. května 1934 konal se v Praze »u Beránků« sjezd rodu Stunů. Kolébkou tohoto rodu je Klatovsko. Dopoulos nejstarší, Sedláčkem zjištěný záznam o něm je z r. 1590, kdy se připomíná Matěj na dvoře řeč. »Stunovském« v Ondřejovicích u Janovic n. Úhl. Po něm hospodařili tam Jiřík a Václav, řeč. Brožík na rozdíl od jiné větve zvané »Štěpánové«. Koncem XVII. a počátkem XVIII. stol. rozsehl se rod do okolí. Tak shledáváme se s Danielem, sousedem v Klatovech, Václavem, kantorem v Běsinech, Václavem, sousedem ve St. Lázu (Starlitz) a celou mocnou větví v Janovicích n. Úhl., kde se rod udržel až do konce XIX. století.

Zajímavý byl vývoj větve starolázké, z níž hudebník Jiří přešel do Nýrska. Jeho potomek Michal dostal se až do Švýcar, kde se oženil; vrátil se, založil v Nýrsku obchod a zasílatelství. Větev se však poněmčila a vyměla po meči r. 1910 Michlem.

V obrozenkém hnutí objevuje se r. 1786 Matěj Stuna, psaný též Stúna, rodem z Prahy, člen družiny Thámovy a vlastenců z boudy, dramatický spisovatel a autor proslulého »Sedlského buřičství v Čechách«. I on pochází z větve janovické. Jeho praděd Václav byl synem Ondřeje Stuny z Janovic a jako panský úředník dostal se do Nového Strašecí, odkudž jeho nejmladší syn Jan Václav, krejčí, přešel do Prahy, kde koupil v nynější Spálené ulici čp. 109, řečený »U Rozárníků«, a později i čp. 111 »Stunaisches Haus« (nynější nakladatelství Mazačovo).¹⁾ V tomto domě narodil se dne 25. února 1765 zmí-

¹⁾ V přiznávací fassi t. zv. josefského katastru z r. 1785 (Archiv země České v Praze, Josefský kat. č. 6064) označeny jsou tyto dva domy takto: »Nro top. 186: Das Elisabeth Stunische Haus mit einem Hof sub Nro 109«, k němuž patřily i dvě zahrádky (č. top. poř. 187 a 188) a »Nro top. 191: Am Ende gleich besagter Brennten Gasse ist annoch das denen J o h a n n

něný buditel Matěj Stuna jako syn Jana Antonína, čtvrtního hejtmana města Prahy; kdy zemřel, není zatím známo.²

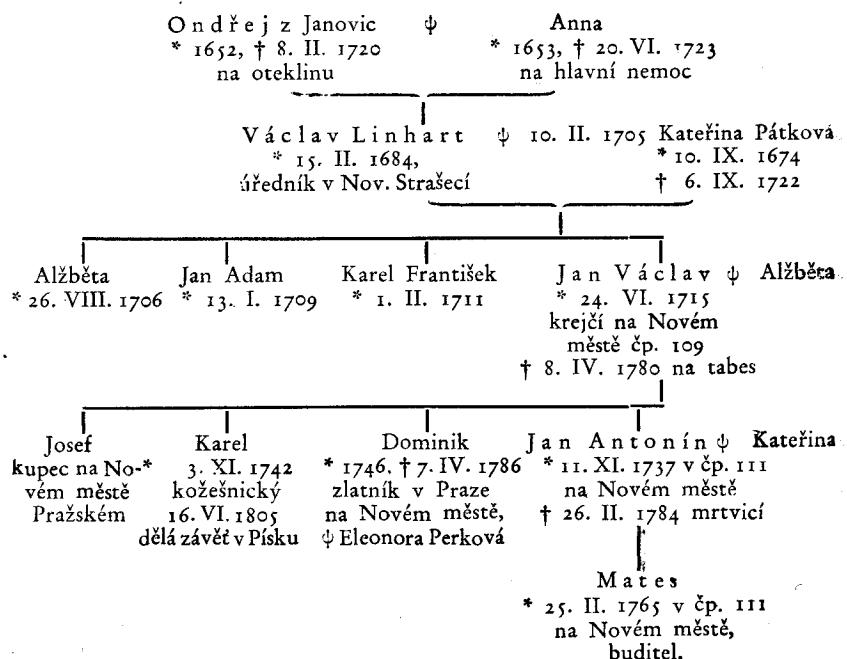
Leč i tato pražská větev se ztratila a z dnes žijících Stunů, jak se zjistilo na sjezdu, navštíveném též po členy rodu, máme jen četnější potomky rodu janošického, třebaže z původní větve janovické po Jakubu Josefovi (1754—1828) žije již jen jediný přímý mužský potomek Josef v Přešticích. Naproti tomu potomci učitele Daniela (1779—1861) založili dvě nové větve: učitel Šimon řečený Lubský (1791—1866) a jeho synovec Josef (1808—1893) větev klatovskou a František, učitel v Trhanově, větev trhanovskou.

Je však zajímavé, že na sjezd se přihlásili nebo dostavili i Stunové z východních Čech. I u nich v rodině udržuje se tradice, že jejich předek — sochař — přišel do Vysokého Mýta při stavbě sochy na náměstí z Klatovská. Patrně jde o Vavřince z Rohozna, což však bude ještě nutné zjistit a přesně ověřiti v matrikách.

Sjezd seznamil se s četnými historickými doklady o činnosti jednotlivých předků, a historie rodu, z něhož vzešla řada purkmistrů i radních městyse Janovic n. Úhl., kněží i učitelů, upoutala všechny přítomné a vyvolala živý zájem o další badání rodopisné. K tomu byl také zvolen zvláštní komitét, který bude řídit další práce.

Stunisch en Erben gehörige Eckhaus, so aus der Brenten in die Schwarze Gasse lieget, mit einem geraumten Hof ohne fruchttragenden Grund, sub Nro 111. [Pozn. redakce.]

²⁾ P. asistent K. POLÁK z Bezděkova, jemuž děkujeme za pomoc při zjišťování historických dat o rodu Stunů, sestavil jejich rozrod, jehož úsek, zachycující přímou linii buditele Matěje Stuny, zde podáváme:

Ing. Dr. Al. Opatrný:

Společnost rodu Opatrných.

»S polečnost rodu Opatrných« založena byla v r. 1935, když na první schůzce, v únoru toho roku, pisatel této statí obširně přednesl asi 20 zástupcům různých rodin Opatrných nástin historie rodu a poukázal na jejich společný původ.

Rod Opatrných má své kmenové sídlo na Zbirožsku. Zde vstoupil po třicetileté válce do nového života a odtud vyslal své členy do světa. Kdežto v 18. a 19. stol. tento rod sílil a rozmnožoval se číselně i hmotně v nejbližším okolí obce Líšné, dnes setkáváme se se jmény Opatrných nejen v celém našem státě, nýbrž i v cizině. Všichni však pocházejí ze Zbirožska, ponejvíce z vesnice Líšné, a všichni mají jednoho společného praradce v Matěji Opatrném, doloženém r. 1652 v obci Líšné na pozdějším čp. 16.

Jest to jistě zajímavý případ, hodný studia genealogického, jestliže již samo rodné jméno Opatrný připomíná všem soujmenovcům, že jsou členy jednoho rodu a společného původu.

Průběhem tří století zaniklo přirozeně v mnohých případech vědomí příbuznosti a jednotlivé rodiny se isolovaly a odcizily. Dal jsem si proto za úkol shromáždit opět členy tohoto rodu, svolati a seznámiti opět navzájem jednotlivé rodiny a probudit u nich zase zájem o sebe i vědomí rodové vzájemnosti. Cesta k tomu má vésti jednak vydáním kroniky celého rodu Opatrných, kterou připravuji, jednak občasnými schůzkami rodinnými a pěstováním přátelského styku.

Z historie rodu.

Dělícím mezníkem v životě rodu, tak jako často i jinde, jest doba války třicetileté. Před válkou třicetiletou nalézáme jenom fragmenty života Opatrných, o nichž ovšem nemůžeme s jistotou tvrditi, že tvoří pásmo nebo úsek dějin jednoho rodu.

Nejstarší záznamy o Opatrných čteme v zápisech města Nového Bydžova¹⁾, kde před r. 1550 žil Jan Opatrný, soukeník, s manželkou Annou a dětmi Adamem a Pavlem, Evou a Ludmilou. Pavel zemřel mezi r. 1582 a 1585, kteréhož roku zemřel i otec Jan, kdežto matka Anna teprve před r. 1602. Adam, narozený kolem r. 1555, oženil se r. 1585 s Kateřinou Duskovou a měl dvě děti, Jana a Annu. Jan, který slavil r. 1613 sňatek s Dorotou, dcerou hejtmana panství Mělnického, Pruška z Křížové Hory, byl po otci a dědovi též soukeníkem a po bitvě na Bílé Hoře byl jmenován císařským rychtářem města N. Bydžova. Jednu z jeho patrně dvou dcer vzal si školní mistr Kožíšek (Kezelius) v Mladé Boleslavě. Jan zemřel jako císařský rychtář před r. 1633 a se smrtí jeho ženy Doroty mizí jméno Opatrných v N. Bydžově úplně.

Jiné zprávy o Opatrných nalézáme v archivu hl. města Prahy. R. 1616 bylo Vavřinci Opatrnému, který se přistěhoval z města Volyně, uděleno na Starém Městě právo městanské.²⁾ Byl šmejdírem³⁾ a otevřel si obchod v Kotcích. Za krátko se oženil a r. 1623 koupil dům u sv. Havla.⁴⁾ Zakoupil též zahrada zvanou Kabovskou za Slupi, slove na Skalce, za 400 kop míš. Měl syna Jana a dceru Dorotu. Avšak ani v Praze se rod Opatrných neudržel: celá tato rodina vymřela za záleté války. — O příbuznosti těchto dvou rodin nemáme přímých důkazů, leda tu domněnku, že manželka Vavřince Opatrného

¹⁾ *Lib. memorabil. I*, fol. 393 a následující.

²⁾ *Archiv hl. m. Prahy*, kniha měst. práv č. 536, fol. 176.

³⁾ Ve staročeštině znamená to obchodníka, který prodává různé drobné zboží.

⁴⁾ *Arch. hl. m. Prahy*, kniha 2114, fol. 318.

jmenovala se Baudyšová a bydžovský Jan Opatrný půjčoval jistý obnos svému svagru Baudyšovi.

Vedle těchto měšťanských rodin vyskytuji se asi v současné době dvě nevolnické rodiny Opatrných v Čechách, a to ve Veltězi u Loun a na komorním panství Králov Dvůr v obci Počáple u Berouna.

Ve Veltězi⁵ koupil před r. 1597 Jakub Opatrný lánový statek (54 korců), na němž hospodařili pak jeho syn Řehoř a vnuk Jakub. Jediná dcera tohoto se provdala a statek prodán byl r. 1676 Janovi Svobodovi. Rod Opatrných mizí ve Veltězi kolem r. 1700 smrtí Jakubovou.

V Počáplích⁶ doložen je r. 1611 chalupník Matěj Opatrný s manželkou Idmilou a dvěma dětmi, Matějem a Markytou, jejichž potomci žili pak jednak v Počáplích na velkém statku čp. 1, jednak v okolí až do počátku 19. stol., kdy pozbily majetku a vymřeli.

Současně s Matějem Opatrným počápelským objevuje se jiný Matěj Opatrný v Líšné u Zbiroha. Za třicetileté války tam ještě usedlý nebyl. Přichází tam r. 1652 se svým synem Janelem, oba řemesla tesařského, a zakupuje si tam opuštěný grunt selský, pozdější číslo popisné 16. Otcí Matějevi bylo již kolem 60–65 let, synovi Janu asi 35 roků. Jan byl ženat a r. 1652 narodil se mu již čtvrtý synek Jan. Starší byli: Jakub, Martin a Václav. Tato rodina, otec Jan se syny Martinem, Václavem a Janelem, jest zakládající rodinou pro všechny dnes žijící rodiny Opatrných. Syn Jakub, který jako všichni v rodině byl otcem vyučen tesařství, odešel za řemeslem do světa a poněvadž neněl, jak se zdá, vlastní půdy, nejsou jeho osudy zaznamenány.

Druzí jeho bratři vedle řemesla ujali se r. 1676 též hospodářství a to Jan na rodém statku čp. 16, Václav na sousedním statku čp. 18 a Martin na gruntě čp. 20. Historie těchto tří gruntů, kterou lze z pozemkových knih Zbirožských, uložených v Archivu země České v Praze, dopře vyčísti a která bude podrobně vypsána v připravované rodové kronice, jest základní historie rodu Opatrných. Na statku čp. 16 žil rod Opatrných 127 let, na statku čp. 18 hospodařil 174 let a na statku čp. 20 žije v přímé posloupnosti podnes, tedy již 260 roků.

Z těchto základních rodin rozmnožil se rod Opatrných v Líšné postupem času tak, že členové jeho seděli na usedlostech čp. 2, 4, 6, 10, 11, 12, 16, 18, 20, 21, 22, 24, 27, 32 a 42. Dnes hospodaří tam však pouze na čp. 4, 12 a 20.

Vedle toho se však současně usadili téměř ve všech obcích na Zbirožsku: v Tejčku, Zbiroze, Jablonci, Drahoňově, Újezdě, Šeběticích, Chočově, Mletečích, Podmoklech, Liblíně, Čivicích, Mýtě, Těškově, Strašicích, Siré, Dobřívě, Zaječově, Újezdě, Těních, Zaluží, Jivině, Cekově, Čerhovicích, Třenici, Horšovických, Broumech, Kublově, Skrejích, a později i ve vzdálenějších: Rakovníku, Senomotech, Kladně, Rokycanech, Vodňanech, Plzni, Praze, Týništi n. Orl. a mn. j., na Moravě v Tišnově, Bystřici n. Pern., Lysicích, Kroměříži, na Slovensku v St. Smokovci, v Polsku v Poznani, Leszně, Přemyšli a j.

Jistě je nemrcho rodů s takovou životní silou.

Náše společnost.

Společnost rodu Opatrných registruje dnes přes 120 rodin. S potěšením můžeme konstatovat živý zájem rodin o zjištěný společný původ. Rodiny ochotně skládají členské příspěvky na administrativu a na fond, z něhož by částečně bylo hrazeno vydání rodové kroniky, kterou veliká většina již s ne- trpělivostí očekává.

Vedení celé akce je v rukou výboru, jemuž předsedá »staršína«. Dvakrát či třikrát do roka se rod schází: pravidelně v den sv. Petra a Pavla na pouti v Líšné u kolébky rodu a jednou či dvakrát v Praze. Tyto schůzky nejen že

⁵⁾ Archiv země České v Praze, pozemková kniha obce Veltěže z r. 1597 (sign. Louny č. 1363).

⁶⁾ Tamtéž, pozemkové knihy panství kralovédvorského.

stužují styky společenské a příbuzenské, ale prohlubují i styky zájmové, jak je zcela přirozeno a jak bylo přáním výboru: chceme si vzájemně pomáhati, třebas jen zatím nepřímo radou, domluvou i přímluvou. V dnešní době, tak těžké, jest každá pomoc velmi cenná. Nelze popříti, že časový vývoj rodin a současná hesla často přivedla naše členy do různých tříd. Chceme proto přispěti i k uhlazení všech společenských a třídních rozdílů a pracovati k rádnému vývoji jedinců, aby se stali zárukou zdravé a šťastné budoucnosti rodu.

*Statek čp. 16 v Lišné na Zbirožsku,
z něhož vyšel rod Opatrných
(dnes již zbořený).*

NEKROLOGY.

† ThDr. Vincenc Oehm.

Dne 16. května 1935. právě v den svátku sv. Jana Nepomuckého, zemřel v požehnaném věku 81 roku administrátor jeho chrámu na Skalce v Praze II. a čestný konsistorní rada ThDr. Vincenc Oehm. Narozen v Praze dne 3. ledna 1854, vystudoval teologii a byl r. 1876 vysvěcen na kněze. Byl kaplánem v Litni, kde se stal nástupcem V. Beneše Třebízského, s nímž sdílel živý zájem o historii, pak v Kouřimi a posléze u Matky Boží před Týnem v Praze. Byl promován r. 1888 na doktora teologie, stal se profesorem náboženství zprvu na gymnasiu v Příbrami, později v Žitné ulici v Praze. Životní dráhu ukončil jako nástupce preláta Mons. K. Jaeniga v administratuře na Skalce, již zastával čtvrt století.

Historický zájem Oehmův obracel se jednak k dějinám protireformace v Čechách, jednak — a to zejména — k studiím místopisným a rodopisným. Mimo tyto dva úseky stojí jeho pojednání »*Karel IV. odmítá návrhy římského tribuna Koly di Rienzo*«, uveřejněné v programu gymnasia v Příbrami r. 1900, k němuž dal mu podnět nesprávný výklad, doprovázející reprodukci slavného obrazu Brožíkova v Zlaté Praze. Z prací Oehmových o dějinách protireformáčních stačí tu uvést jeho edici »*Protokol reformační komise, konané r. 1628 v krajích Bechyňském, Příbranském a Plzeňském*« (Věstník král. české společnosti nauk, roč. 1897, č. XXVIII.) podle rukopisu nalezeného v zámku Březnickém a uloženého nyní v Archivu země České v Praze s bohatými údaji rodopisnými, a příspěvek k dějinám kultu svatojánského »*Příspěvek ku kazatelské literatuře svatojánské v XVIII. stol.*« (Sborník Hist. kroužku, roč. XIX., Praha 1918), podávající rozbor sborníku z knihovny na Skalce.

K studiím místopisným dávala Oehmovi podnět místa jeho působení; tak r. 1894 vydal I. díl »*Paměti králov. města Kouřimě*«, vypisující dějiny města až do r. 1420 (pokračování, žel, nevyšlo) a r. 1902 »*obecenstvu Příbramskému na rozloučenou*« studii »*Jak vypadala Příbram v r. 1379*«, zpracovanou na základě berního rejstříku z r. 1379 a urbářu panství arcibiskupského, vydaných prof. Drem J. Emlerem v publikaci »*Deset urbářů českých z doby před válkami husitskými*« (Praha 1881). Z ostatních jeho prací mají ještě pro místopisce a rodopisce význam statí »*Posudné odvedené z kraje Hradeckého v roce 1593-1594*« podle zachovaného rejstříku, uloženého nyní v Archivu země České (v příloze k časopisu »*Obnovy*«, roč. 1913 č. 32 a 33), »*Staro-Boleslavská matrika 1682-1730*«, otiskněná v roč. XXIII.-XXIV. Sborníku hist. kroužku (Praha 1922-23) a »*Členové literátského sboru v králov. městě Kouřimi v letech 1637-1712*«, uveřejněná v našem časopise, roč. III. (Praha 1931).

Rodopisná společnost československá, jejímž byl Dr. Oehm téměř od začlenění řádným členem a jejíž snahy s živým zájmem sledoval, zachová zemřelého ve vděčné vzpomínce.

Zd. Kristen.

Za MUDrem a PhDrem Josefem Řehákem.

VMUDru a PhDru Josefmu Řehákovimu, zemřevším dne 1. března 1936, ztratila Rodopisná společnost československá v Praze skromného, ale oddaného a spolehlivého spolupracovníka. Byl jejím rádným členem od samých počátků a v posledních dvou letech i členem výboru.

Narodil se dne 26. března 1871 v Praze jako syn ředitele pražských škol a vystudovav lékařství (1895), byl od r. 1899 policejním lékařem v Praze. Živý zájem, který již od studentských let jevil o studia filologická a zejména o řeči východní, přiměl ho k tomu, že se dodatečně oddal i jejich odbornému studiu u prof. Dvořáka a Zubatého na filosofické fakultě, kdež byl r. 1911 promován na doktora filosofie z oboru orientální filologie. Předmětem jeho vědeckých prací byly dějiny lékařství staršího středověku, zejména v arabských prameňech, a plodem jejich vedle bibliografické studie »*Ibn Tufail a jeho dílo*«, otištěné v XX. roč. Věstníku České Akademie (Praha 1911), byl překlad Tufailova filosofického spisu »*Chajj ben Jakzán*«. Leč ani tím zájem Rehákovu nebyl vyčerpán. V letech 1924—1927 vystudoval Státní školu archivní v Praze a jako státní práci předložil pojednání »*Urbář purkreechtní a první knihy pozemkové s robotním protokolem statku dolnopřívorského na Mělnicku*«, které však tiskem nevyšlo. Dalo mu však podnět k jiné práci »*Poddání dolnopřívorského statku města Mělníka*« (srov. Čas. Rod. společ., roč. V, str. 66), rovněž nevydané, při níž přišel na jméno Jakuba Kohele (Kohejla), jež přivedlo ho k rodopisné práci o rodech Tachecí-Kohejl, z níž výtažek uveřejnil v V. roč. našeho časopisu o názvu »*Několik poznámek k rodokmenu Tacheci-Kohejl*«. Článek ten je svědectvím, z jak širokého a vědeckého hlediska chápal studia rodopisná, v nichž uplatňovalo se i jeho lékařské školení. Vrozený a archivní školou posílený historický zájem vedl Dra. Řeháka ještě k jiné práci, totiž o staré židovské Libni, jejíž dokončení mu znemožnila nečekaná smrt.

Jeho světlá památka zůstane zachována v srdečích všech, kdož měli přiležitost poznati jeho dobré a čisté srdce!

Zd. Kristen.

LITERATURA.

Bibliografie české historie za léta 1933—1934. (Příloha k XLII. roč. Českého Časopisu Historického.) Sestavila Stanislava Jonášová - Hájková. — Praha 1936, nákl. Historického klubu, v. 8°, str. XXIV+342 (+2); cena 64.— Kč.

Novým svazkem, vydaným necelé dva roky po svazku předcházejícím, o němž jsem referoval v posledním ročníku našeho časopisu (na str. 72), a zpracovávajícím dvouletí 1933 a 1934, podařilo se Historickému klubu vyrovnat zdržení, způsobené ve vydávání Bibliografie české historie světovou válkou. Další její svazky, věnované vždy jednomu kalendárnímu roku, mají napříště vycházet již v pravidelných ročních intervalech, což všichni vědečtí badatelé uvítají jistě s povděkem, zejména když časový odstup nemá podle slibu, učiněného v předmluvě k tomuto svazku, přesahovati půl druhého roku.

Počínajíc právě vydaným svazkem účastní se z podnětu svého ředitele, Dra B. Jenšovského, přípravných prací o Bibliografii české historie také Archiv země České v Praze, který převzal — za vedení Doc. Dra Jos. Matouška — excerpti značné části časopisů, čímž se přirozeně urychluje sbírání materiálu. Spolupráce zemského archivu přinese však kromě toho i ten užitek, že vedle tištěné periodické bibliografie bude při něm vznikati i stálá bibliografie systematická, která bude obsahovati na lístcích vedle všech údajů, zachycených v Bibliografii, i záznamy o těch pracích, které pro menší význam neboudou v tištěné bibliografii zaregistrovány. Jejím doplňkem do minula — zejména po stránce místopisné a rodopisné — bude podrobný věcný katalog historické knihovny Archivu země České, o němž se již rovněž pracuje a v němž budou rozepsány podle míst a rodů též všechny články, otisklé v starších ročnících časopisů, periodik a krajinských publikací.

Ve vnitřním uspořádání a roztrídění látky provedla nově ustavená bibliografická komise Historického klubu v posuzovaném svazku Bibliografie některé změny jak v části všeobecné tak i v speciální, jež nesporně přispěly k větší přehlednosti. Zvláště pak nutno uvítati typové rozlišení původních prací, článků a překladů od zpráv a referátů v autorském rejstříku (str. 308 až 342), který při spolehlivém zpracování získal tím ještě více na ceně, podávaje nyní přesnější obraz původní produkce. Třebaže nový svazek Bibliografie zpracovává literaturu pouze dvou let, přece jeho rozsah je téměř stejně velký jako svazku minulého, věnovaného období tříletému. Proti 317 stranám a 6849 číslování bibliografie za léta 1930—1932 podává Bibliografie české historie za léta 1933—1934 na 307 stranách 6646 bibliografických čísel, v nichž je zaregistrováno jistě více než dvacet tisíc různých knih, prací a článků. Svědčí to neklamně o stále vzrůstající produkci ve všech oborech československého kulturního snažení. Při tom počet excerptovaných časopisů, jejichž výčet je otiskl na str. XIV.—XX., snížil se ze 344 na 328.

Oddíl „Genealogie“, jehož odbornou revisi provedl opětne D r. Frant. Roubík a který podřzel stejné uspořádání, jak jsem je minule uvedl, vyplňuje zase 7 stran (26—33) a registruje o číslech 560 až 757 celkem 237 různých prací. Neznamená to ovšem, že tento výčet vyčerpává všechny rodopisné příspěvky, uveřejněné v uvedeném dvouletí; mnohé zaregistrovány jsou

i v jiných odděleních, zejména v heraldice a sfragistice, v historické topografii a v dějinách hospodářských a sociálních, jimž proto musí každý rodonpisec, jak jsem již posledně upozornil, věnovat rovněž svou pozornost. Při správném používání naleze při svých pracích v Bibliografii české historie spolehlivého rádce a nepostradatelnou pomůcku.

Zd. Kristen.

Josef Klik: *Bibliografie vědecké práce o české minulosti za posledních čtyřicet let*. Rejstřík Českého Časopisu Historického 1895—1934. S předmluvou Josefa Pekaře. — Praha 1935, Historický klub, v. 8°, str. XVI+337 (+1); cena 64.— Kč.

Josef Klik: *Čtvrtý desítiletý rejstřík bibliografický Českého Časopisu Historického 1925—1934*. Práce z dějin všeobecných a cizích. (Příloha k XLII. roč. ČCH.) — Praha 1936, nakl. Historického klubu, v. 8°, str. XII+106 (+2).

K oslavě čtyřicetiletého jubilea Českého Časopisu Historického rozhodl se výbor Historického klubu vydati zvláštní bibliografii českých dějin, založenou výhradně na materiálu prvních čtyřiceti ročníků řečeného časopisu, vyšlych v letech 1895—1934. Zpracování svazku svěřeno bylo Dru J. Klikovi, který byl k tomu nad jiné povolán zkušenostmi, získanými při redakci periodické Bibliografie české historie. V rámci daného úkolu neomezil se Klik přirozeně jen na seznam článků a referátů v časopise otiskněných, nýbrž pojal do soupisu i všechny vědecké práce, o nichž byla učiněna sebemenší zmínka v bohatých a pečlivě vedených rubrikách »Zpráv« a »Výtahů z časopisů«. Poněvadž pak redakci ČCH jen zcela výjimečně unikla nějaká významnější práce, týkající se českých dějin, stává se takto zpracovaný Klikův rejstřík opravdu bibliografií veškeré důležitější literární produkce o československých dějinách za poslední čtyřicetiletí a je tak vhodným pokračováním a doplňkem nedokončené Bibliografie Zíbrtovy, jak zdůraznil v předmluvě prof. Pekař.

Ve vnitřním uspořádání a roztríďení látky přidržel se Klik schematu periodické Bibliografie klubem vydávané, kteréto schema se svou účelností a praktičností plně osvědčilo. Rozpadá se tudíž i jeho čtyřicetiletý bibliografický rejstřík, čítající celkem 8000 bibliografických čísel, v obšírnější části všeobecnou (str. 29—241, č. 1—6356) a menší speciální (str. 242—305, č. 6357 ža 8000), z nichž každá rozdělena je opět v řadu oddílů, které v části všeobecné jsou dány hledisky věcnými, kdežto v části speciální časovými obdobími. Poučení o tomto rozdělení podává podrobný obsah, otiskněný na str. IX. až XVI. V části všeobecné jako pátý oddíl zařaděna je na str. 72—76 »Genealogie«, registrující o číslech 1170 až 1300 celkem 141 různých prací a článků, roztríďených v pěti pododdělení: a) všeobecně, b) genealogické prameny, c) jména osobní, d) rody abecedně podle míst, a e) rody abecedně podle jmen. Ovšem stejně jako v periodické bibliografii, nutno i v Klikově svazku hledati rodopisné příspěvky kromě toho i v jiných oddílech, zejména v heraldice a sfragistice, v historické topografii, v literatuře, v dějinách hospodářských a sociálních, a j.

Klikova Bibliografie opatřena je dvěma rejstříky: vpředu (str. 1—23) abecedně sestaveným rejstříkem spolupracovníků prvních čtyřiceti ročníků Českého Časopisu Historického, podávajícím výčet jejich příspěvků v rubrikách článků a referátů — defilují tu téměř všichni významnější historikové českoslovenští — a na konci (str. 307—377) spolehlivým rejstříkem jmen autorů všech v Bibliografii zaregistrovaných prací.

Jelikož Klikova »Bibliografie vědecké práce o české minulosti za posledních čtyřicet let« rozpisuje, či lépe řečeno bibliograficky a systematicky zpracovává materiál všech prvních čtyřiceti ročníků Českého Časopisu Historického, zahrnuje přirozeně v sobě první tři desítileté rejstříky řečeného časopisu již dříve (1905, 1916 a 1924) vydané. Nepřejímá je však celé, nýbrž vždy jen jejich první, ovšem větší část, věnovanou dějinám československým, kterou však nejen nově třídí a zpracovává, nýbrž i podstatně doplňuje. Pomíjí naproti

tomu druhou jejich část, věnovanou dějinám všeobecným a cizím, poněvadž se vymyká z jejího rámce, majíc být (jak již v nadpisu je výrazně naznačeno) bibliografií českých dějin.

Protože z právě uvedeného důvodu nepřihlížel Klik ani v posledních deseti ročnících časopisu k pracím z dějin všeobecných, rozhodl se výbor Historického klubu vydati jejich bibliografický rejstřík za léta 1925—1934 ve zvláštní publikaci, svěřené rovněž pečlivému a spolehlivému zpracování Klíkovi. Je to v nadpisu tohoto referátu uvedený Čtvrtý desítiletý rejstřík bibliografický, registrující na 91 straně 2986 bibliografických čísel a opatřený rovněž spolehlivým rejstříkem autorů. Třebaže genealogii není v něm věnován žádný zvláštní oddíl, ba ani pododdělení, přece i tento svazek — právě tak jako každá pečlivě zpracovaná bibliografie — poskytne rodopisci mnohé vitané poučení.

Zkn.

Dr. Václav Černý: *Kronikář*. Občanská knihovna, sv. 95. — Státní nakladatelství v Praze, 1936. — 8°, str. 58, cena 4.— Kč.

Spiskem Dra Černého, vydaným u příležitosti patnáctého výročí zákona o pamětních knihách obecních, dostává se kronikářům nejen obecním, nýbrž i rodinným vitané a povzbuzující i poučující příručky. Rozborem zmíněného zákona ze dne 30. ledna 1920 a příslušných prováděcích nařízení z 9. června 1921 a ze 17. listopadu 1932, z nichž druhé otiskuje v příloze, a přihlížeje zároveň k některým normativním výnosům ministerstva školství a národní osvěty a ke zkušenostem, získaným jednak osobním prohlédnutím řady obecních kronik, jednak na podkladě dotazníkové akce archivu ministerstva vnitra, autor seznamuje nejen s úkoly, povinnostmi a právy kronikářů a letopiseckých komisí, s vnější úpravou knihy i zápisů a se způsobem zapisování do obecní kroniky a zpracovávání látky (při té příležitosti připojuje podrobný, soustavný a výstížný heslovník, vyčerpávající veškerou bohatost a rozmanitost látky), nýbrž objasňuje ideový i praktický smysl kronikářství. Dobře vedené obecní kroniky zakládají zdravou obecní tradici a budí u občanů zájem o minulost obce i vlastních rodů.

Při této souvislosti je přirozené, že autor věnoval ve své příručce zvláštní kapitolu též »*rodinné kronice*« (str. 28—34), která podle jeho slov »může být zrcadlem vývoje rodu a svědomí, jež řídí tento vývoj k rozkvětu a brání úpadku rodu, hmotnému i mravnímu«, čili »být základem zdravé tradice, jež pomáhá rod udržovat«. Připomíná slova prezidenta-Osvoboditele T. G. Masaryka: »Pro každého má jistou cenu, že jeho předkové něco znamenali a byli slušnými lidmi... Mít v rodině a rodu skvělý vzor, je osud šťastný«, autor doporučuje, aby každý, kdo má útu k rodu i sám k sobě, vedl rodinnou kroniku, neboť je přesvědčen, že kronika může mít velký význam výchovný, když rodopisec ve shodě se zásadou, že »dnešní rodopis je rodopisem práce«, bude přihlížetí především i »práci, kterou jeho rod vykonal, ať pro hmotné zajištění svého rodu, ať pro společné blaho obce a národa«. Upozorňuje na rozdíly, které jsou mezi rodinnou a obecní kronikou, autor dává stručné rady, jak při jejím sepisování postupovat, a zmiňuje se přehledně o pramenech rodopisových, přihlížeje při tom zejména, jak vyplývá z rámce knihy, k rodům sel-ským. Jeho informace o matrikách, pozemkových knihách, katastrech, soupisech obyvatelstva atd. obsahují při vši stručnosti mnohá cenná upozornění.

Poučnou kapitolou pro rodopisce jest též odstavec o »*archivech jako pramenu rodopisu a místopisu*« (str. 38—42), v němž autor seznamuje s předními archivy československými jak státními a samosprávnými, tak i s nejdůležitějšími archivy soukromými, a podává výčet jejich nejvýznačnějších fondů, pokud přicházejí v úvahu pro rodového a místního historika. Knížku uzavírá přehled základních prací kronikářských, nejnuttnejší literatury a informace o kronikářské organizaci.

Spisek Dra Černého, založený na všeestranných odborných znalostech,

psaný s upřímnou láskou k věci a určený širokému kruhu čtenářstva, v němž chce probudit i posílit smysl pro národní a rodinnou tradici, možno tudíž i všem rodopiscům co nejvýreleji doporučiti!

Zd. Kristen.

Antonín Markus: *Rod knížat ze Schwarzenberku.* — Druhé doplněné vydání, Třeboň 1936, nákl. Sazu českých úředníků a zřízenců knížete ze Schwarzenberku, 8°, str. 92 (+4) a 25 tabulek obrazových příloh.

O dějinách rodu, který se stal dědicem hmotných i kulturních statků, slávy i významu mocných Rožmberků a který, byť cizího původu, zakotvil pevně v Čechách, jejichž politickém, církevním, kulturním i národnostním životu dal řadu vynikajících osobností, neměli jsme dosud v naší vědecké literatuře, nehledíme-li k drobné německé práci J. Veselého z r. 1896 a k statím v Naučných slovnících Ottové a Masarykové, žádného celkového vypsání. Tuto mezeru vyplňuje nyní dokonale práce Markusova, jejíž první vydání vyšlo ve »Schwarzenberské ročence 1935«.

Těžiště práce Markusovy tkví přirozeně v líčení českého úseku dějin schwarzberských: proto nejstarší dějiny rodu až do pol. XVII. věku vypsaný jsou jen stručně. V Čechách Schwarzenberkové, kteří se původně zvali ze Seinsheimu, usadili se dočasně již Erkingerem (+1437), praotcem vlastního rodu, který účastnil se války proti husitům a dostal na čas zástavou od císaře Zikmunda města Žatec, Kadaň, Beroun, hrady Žebrák, Točník, Bečov a dvůr Libanice; trvale zde však zakotvili teprve r. 1660, kdy vnuk proslaveného vítěze nad Turky Adolfa, Jan Adolf ze Schwarzenberka (1615—1683), povyšený deset let nato do stavu říšských knížat, získal panství třeboňské a dalšími četnými koupěmi položil základ k mocenskému postavení svého rodu v Čechách. Markus líčí nejdříve dějiny této linie krumlovsko-hlubocké, pozdější primogenitura, jež v Adamu Františkovi (1680—1732) dosáhla titulu vévodky krumlovského (1723), kteréžto panství zdědila r. 1719 po Eggenbergcích, a která se zasloužila zejména o hospodářské povznesení jižních Čech (splavnění Vltavy, šumavské průplavy, zavádění nových plodin i strojů hospodářských, třeboňské rybníkářství atd.), jak výstižně a poučně Markus vypisuje. Ve svém líčení nepřihlíží Markus také k vládnoucím knížatům, nýbrž i k ostatním členům této linie, z nichž nutno připomenout zejména knížete Felixe, rakouského ministerského předsedu z let 1848—1852, a jeho bratra kardinála Bedřicha, zasloužilého pražského arcibiskupa (1850—1885).

Zvláštní kapitola knihy věnovaná je dějinám mladší větve (sekundogenitura) orlické, kterou podle závěti knížete Ferdinanda z r. 1703 založil r. 1802 kníže Karel (1771—1820), slavný přemožitel Napoleonů u Lipska, a z níž vzešla řada vynikajících osobností vojenských, politických a národnostních: »poslední lancknecht« Bedřich (1800—1870), obhájce státoprávního postavení českého království Karel (1824—1904) a jeho syn Bedřich, president Zemědělské rady (1862—1936). Všem těmto zjevům věnuje Markus zvláštní a všeobecnou pozornost.

K dějinám rodu, jež možno přehledně sledovat i na čtyřech rozrozdových tabulkách, připojena je studie o schwarzberském znaku a jeho historickém vývoji a přehled schwarzberské bibliografie. Knížku Markusovu, která je sličně vypravena a ozdobena více než 50 vyobrazeními (portrétů, zámků, paláců, mincí, znaků a pod.) a jež je psána jasným a poutavým slohem, lze vůbec doporučiti všem milovníkům českého rodopisu i dějepisu. Zd. Kristen.

Genealogie einer Linie der Familie Eißner (Eišner) — Eisenstein einschließlich der 4 Familienwappen. — Vídeň 1934, Eisensteinsches Haus-Archiv, 8°, str. 29.

Berichtigung und Nachtrag zur Genealogie atd., Vídeň 1935, 8°, str. [7].

Posuzovaná práce, jejímž autorem je Dr. Jan Eišner ve Vídni, rozpadá se ve dvě části. V prvé podává autor výčet šlechtických a erbovních

listů, udělených v letech 1688 až 1904 členům rodu Eišnerů z Eisensteinu, dále popis příslušných erbů, doprovázený čtyřmi fotografickými snímky, a výklad o původu a pravopisu jména i predikátu. Přehledem životních osudů Šebestiána Eišnera, prvního nositele šlechtického titulu, pocházejícího z patricijské rodiny v Reutlingen v Württembersku, a jeho synů Matyáše Františka, který byl důstojníkem a spolu s otcem povýšen do říšského stavu rytířského, a Jana Jakuba, který byl majitelem sklárny v Brunstu a t. zv. Eisnerova dvora u Zejbise (Seewiesen) na Sumavě, kde zastával též úřad vrchního rychtáře při soudě královských svobodníků, a který nikdy šlechtického titulu neužíval, přechází autor k druhé, hlavní části své studie. Je to rodokmen t. zv. »první« linie, kterou založil syn Jana Jakuba a dědic jeho sklárny i úřadu Jiří Jakub a jejíž filiace a osudy nebyly dosud známy. »Druhá« linie, odvozující původ od druhého syna Jana Jakuba, Kristiána Antonína, dosáhla v osobě Jana Ignáce r. 1773 obnovení šlechtického titulu a r. 1792/3 opětovného povýšení do říšského stavu rytířského; její rozrod, známý z genealogických almanachů, autor ve své práci nesleduje.

»První« linie rodu Eišnerů žila na Sumavě v obvodu Královského Hvozdu, kde držela několik skláren, později v Kašperských horách a na deskovém statku Vogelsangu; teprve Janem (1829—1917) přešla v jedné větví do Vídne a odtud i do Berlína; synem tohoto Jana je nás autor, příslušník již deváté generace. Rodopisná data, sebraná autorem, vykazují místy dosud značné mezery, avšak pověšchný rozrod můžeme bezpečně sledovat. Bylo by se však doporučovalo připojiti k výkladům kreslený rodokmen, který by usnadnil přehled a orientaci; systém různého číslování a označování generací, užitý autorem, je přes všechnu dobrou snahu nepřehledný.

Stejně bylo by záhadné, aby autor uveřejnil jím shledané listinné doklady o souvislosti »prvé« a »druhé« linie, jež často bývá brána v pochyby, ale kterou lze ze starých pozemkových knih Královského Hvozdu, uložených v Archivu země České v Praze, bezpečně prokázati; tak na př. ve smlouvě z 10. prosince 1731, týkající se zřízení sklárny při dvoře Muckenhof u Hamrů, Jiří Jakub Eišner uveden jest výslovně jako bratr Kristiána Antonína Eišnera (poz. kn. Nýrsko, č. inv. 91, oddíl Hammer-Gericht, str. 139).

Co se týče šlechtického titulu, jehož »prvá« linie nikdy neužívala, zdá se správnějším výklad, který podává J. Blaue ve své práci *Geschichte der künischen Freibauern im Böhmerwalde. Ein Beitrag zur heimischen Rechts-, Wirtschafts-, Familien- und Besiedlungsgeschichte*, že Eišnerové šlechtický titul mezi královskými svobodníky, s nimiž splynuli a mezi nimiž zaujali význačné postavení, odložili, právě tak jako jiné rody (str. 394, 401 n.). Přesto však i jeden příslušník této linie o udělení šlechtického titulu a přiznání českého inkolátu později usiloval; byl to František Ignác, hejtman od zeměbrany a majitel sklárny v Kašperských horách, jak dosvědčuje jeho žádost z července 1810 (srov. registraturu zemského výboru A fasc. 6, č. 199 v Arch. země České v Praze); byla-li však příznivě vyřízena, nevíme.

Práci Eišnerovu, jež založena je z převážné části na sumavských a později na Ostravských matrikách a přináší množství rodopisných dat i o jiných sklářských rodinách v obvodu býv. Královského hvozdu, pozdravujeme — byt s výše zmíněnými výhradami — jako zajímavý přínos našich studií genealogických.

Zd. Kristen.

Josef Pilnáček: Die älteste Genealogie der Grafen Wilczek. — Vídeň 1936, nákl. rodu Wilczků, 4°, str. 68, 4 rodokm. tab., 21 vyobrazení; cena 130.— Kč.

Ve své nové, bohatě vypravené knize autor dokazuje, že Wilczkové, žijící dosud na Ostravsku, přináleží k mohutnému hornoslezskému rozrodu znaku »kozla«, k němuž patří více než 24 různých rodů, mimo jiné v Německu dodnes žijící Donátové a u nás přicházející Bujakovští z Knurova. Poprvé lokalisuje původ Wilczků z Dobré (Zemice) u Frýdku. V práci, založené na původních pramenech, přihlází autor k různým rodům Vlčků, Wilczků a Welczků,

jichž uvádí nad třicet. Stopuje je až do r. 1316, třebaže v souvislé řadě lze je sledovat i teprve od roku 1400. Kniha, jejíž výklady jsou doprovázeny řadou vyobrazení pečetí, znaků, náhrobků a pod., zpracovává mnoho nového, dosud zcela neznámého materiálu a proto je takřka nezbytnou pomůckou pro pracovníky jak v slezském rodopisu tak i místopisu, zejména Opavská.

Autoreferát.)*

Jan Wypler: Beiträge zur Geschichte des altoberberschlesischen Rittergeschlechtes der Wypler in der ehemaligen Herrschaft Pless. — Katovice, nakl. autora, str. 100; cena neudána.

Potomek staroslezského rytířského rodu Viplarů z Ušic odevzdává vějnosti prvnou část rodové genealogie, věnovanou odnoži žijící v obvodu města Pštiny (Pless) u Katovic. Z listinných dokladů, jež uvádí, vyplývá, že Viplarové u Ušic zvali se původně (již r. 1400) Gardawski podle osady Gardavic. V publikaci, která přináší množství nového materiálu pro slezské rody v Těšínsku i v Opavsku, jsou poprvé zpracovány prameny knížecího archivu Pštinského, v nichž vystupují i některé naše rodiny (Láryš, Mitrovský, Sobek). Jelikož Viplarové z Ušic žili také na Moravě (srov. mou knihu »Staromoravští rodové« Vídeň 1930, str. 269), je práce tato výtaným příspěvkem i pro naše rodopisce, jimž lze ji proto doporučiti.

Jos. Pilnáček.

Stanislav Dvořák: Rod F. M. Pelclá, českého buditele. Genealogická studie. Rychnov nad Kněžnou 1934, nakl. vlastním, v. 8°, str. 118 (+1).

O původu rodu, z něhož vyšel český buditel, osvícenský historik a první profesor české řeči a literatury na pražské universitě František Martin Pelcl, nebylo dosud bezpečných vědomostí. Mínění, že by vyslovil sám Pelcl, že jeho předkové jmenovali se původně Kožiškové a že teprve později své jméno pozměnili, bylo některými badateli přijímáno, jinými však, a to již i Pelclovými vrstevníky (Dobrovský), odmítáno. Rozrešití tuto otázku — tot jeden z úkolů práce Dvořákovy, k níž vnější popud dalo 200. výročí narozenin velkého rychnovského rodáka.

Doměnka Pelclova opírala se pravděpodobně o staré knihy gruntovní města Rychnova, v nichž doložení jsou Kožiškové v XVI. a na poč. XVII. století. Naproti tomu bylo již z biografii Pelclových známo, že jeho otec přistěhoval se do Rychnova ze vsi Velké Zdobnice v Orlických horách. Bylo proto nutné vyřešit vzájemný poměr těchto dvou rodin. Dvořák studiem starých městských knih i matrik rychnovských a starých pozemkových knih velkozdobnických došel k bezpečnému výsledku, že mezi rychnovskými Kožišky a velkozdobnickými Pelzely není genealogické souvislosti a odkázel tím Pelclovo mínění o poněmčení původně českého příjmení neodvratně do říše pouhých domněnek. Pečlivým studiem podařilo se mu vystopovat rod Pelclův až do doby třicetileté, čili o plné tři generace dále zpět nežli bylo dosud známo. Nejstarším dnes zjistitelným předkem buditelovým je jeho

*) Po vydání knihy, jejíž prospekt je přiložen k tomuto dvojčíslu časopisu, našel jsem dodatečně ještě jednoho člena rodu Wilczků, totiž Jiřího Bedřicha Josefa svob. p. Wilczka z Guttenlandu. Týž narodil se (podle sdělení dioces. archivu vratislavského) dne 19. července 1711 ve Fryštátě u Těšína jako syn Ludvíka W. (viz rodokmen II. č. 74) a Heleny svob. p. Beezové [z Hruštiny]. Po studiích na Collégium Germanicum v Římě, kde byl v Lateránské basilice vysvěcen na kněze (1734 Apr. 10), zastával řadu církevních hodností a zemřel dne 10. července 1771 jako děkan v Podmoklech, jak dosvědčuje jeho tam dosud zachovaný náhrobek.

Jos. Pilnáček.

připravil hajný Adam Peltzel, který zemřel dne 16. prosince 1690 ve Velké Zdobnici, kde jeho syn Jan i vnuk Adam byli rychtáři; odkud rod Pelclův přišel do Velké Zdobnice, nepodařilo se dosud, a patrně se již nikdy nepodaří zjistit. Z Velké Zdobnice přešel rod Peltzelů hned čtyřmi liniemi do Rychnova nad Kn.: r. 1696 zakoupil se tam prastrýc buditelův Ondřej a po něm přestěhovali se tam jeho synovci Jan (1716), František Adam (1727) a Ignác (1734), synové rychtáře Adama. František Adam je otcem buditelovým; r. 1728 oženil se s Alžbětou Marsängerovou z Kačerova, s níž měl 13 dětí, z nichž další linie založili — pokud se podařilo Dvořákoví zjistit — buditel František Martin a Josef Bernard, který svým povoláním zanesen byl do Rakous a r. 1804 jmenován dvorním radou s predikátem »von«; jeho linie však již vymřela.

Dvořák ve své studii nezjištěuje však pouze předky buditelovy v přímé i vedlejších liniích, nýbrž sleduje i další osudy rodu Pelclova v celém jeho rozrodu. Podává přehlednou životopisnou četu Františka Martina Pelcla, objasňuje původ jeho choti Marie Františky Schindlerové a líčí další dějiny jednotlivých větví potomstva Pelclova i rodin spřízněných až do doby nejnovější. Knížka Dvořáková není tudíž jen genealogií rodu Pelclova, nýbrž též alespoň částečným příspěvkem i ke genealogiím jiných rodin, z nichž zde uvádím jen ty nejdůležitější: rodinu jindřichohradeckých dědičných poštmistřů Bayerů, rod Coriho, rod malíře Franta Horčičky, rodiny Kořínků, Rennerů, Svécených, Šedivých, Volků atd. Neomezuje se při tom jen na suchá životopisná data, nýbrž snaží se zachytit, třebaž jen stručně, význam jednotlivých jejich příslušníků v životě národním, hospodářském nebo kulturním. Jeho práce založena je na bezpečných dokladech: na studiu matrik, starých knih pozemkových, archivním materiálu a informacích, jež mu ochotně poskytovali žijící příslušníci rodu. Proto její údaje jsou spolehlivé a mohou sloužit za bezpečný základ pro další práce. Neméní na tom nicého některé drobné omyly, které se vložily do textu, zejména v přepisech latinských zápisů, které však nikterak neubírají knize na její hodnotě.

Množství pečlivě sebraných dat a rozsáhlost materiálu umožňuje konati na Pelclově rozrodu všeestranná genealogická studia a dospěti k zajímavým závěrům. Lze dobře sledovat vzestupný vývoj rodu po stránce hospodářské i sociální (jedna dosud žijící větev byla povýšena do stavu rytířského s predikátem »Pelzel ze Staffalo«), dědičnost nadání spisovatelského a historického (bratr buditelův Josef Bernard byl autorem německých veseloher a jeho dve vnuka Františka a Marie byly rovněž spisovatelkami; historický talent zdědil po otci syn František Karel, autor studie o poddanství, vnuk Jan Cori a j.), ba i smysl pro poslání národně-buditelské atd. Na prolínání živlu českého a německého v potomstvu Pelclově, zejména v rodu Coriově a Bayerově, upozornil již ve svém posudku Dvořákovy studie univ. prof. Dr. Mil. Hýsek v »Listech filologických« roč. LXIII. (1936), str. 322—323, na něž zde odkazují a jímž dostalo se práci Dvořákově velmi pochvalného uznání se strany literárního dějepisu.

Genealogická studie Dvořáková není jen suchou snůškou genealogických dat, nýbrž je oživena vedle několika citovaných rodinných památek i řadou kulturně-historických a dobových obrázků, vhodně doplňujících životní data jednotlivých příslušníků rodu Pelclova. Vedle válečných příběhů XVII. a XVIII. stol., odehrávajících se na Rychnovsku upozorňuji na líčení těžkého postavení rychnovských pekařů za válek pruskorakouských (str. 18 a d.), na popis Špohrové domácnosti, gardEROBY a inventáře (str. 22 a d.), zejména však na pěkné líčení prostředí, v němž rostl mladý Frant. Mart. Pelcl, a vzhledu Rychnova z polovice XVIII. století. Z takových stránek přímo dýše živý zájem autorův o dějiny a osudy rodného města, k němuž cítí vrozenou lásku, jež mu nepochybňě pomáhala překonávat potíže a námahy, jichž si úplně sebrání materiálu k tak široce založené práci vyžadovalo. Odtud jistě vyplývá i věnování knihy rodišti Pelclovu i autorovu.

Podstatnou součást Dvořákovy knihy tvoří XIX pečlivě vypracovaných genealogických tabulek, zobrazujících jednotlivé větve Pelclova rodu. Usnadňuje spolu s jmenným rejstříkem používání genealogické studie, jež vyznačuje se vůbec přehledným uspořádáním i pěknou vnější úpravou, u spisů vydaných soukromým nákladem celkem neobvyklou: jez ozdobena i sedmi vyobrazeními, mezi nimiž i portrety buditele a jeho choti. Za pilnou a svědomitou práci musíme být Dvořákově upřímně vděčni, přejíce si, aby podobných, látku tak pečlivě vyčerpávajících studií dočkaly se rody i jiných národních velikánů.

Zd. Kristen.

František Grimm: Lierové. Rodopisná črta a seznam děl Jana Liera. — Kutná Hora 1935, nákl. archeolog. sboru Wocel, 8°, str. 15 a 1 tab.

U příležitosti Lierovy výstavy, pořádané v museu Archeologického sboru »Wocel« v Kamenném domě v Kutné Hoře, byla vydána tato publikace, obsahující v prvé části drobnou genealogickou studii, sledující rod spisovatele Jana Liera zpět až k jeho pradědu Františku Lührovi, měšťanu kutnohorskému, a kupředu až do jeho vnučky; u všech členů rodu, z nichž někteří vystěhovali se do Ameriky, uvedena jsou stručná data životopisná. Druhou část knížky tvoří podrobný a s láskou psaný životopis spisovatele Jana Nep. Frant. Liera (1852—1917) s pečlivě sestavenou bibliografií jeho literární tvorby.

Zkn.

Dr. Otakar Hurých: Dědečkové a babičky. Román. — Praha 1934 (třetí vydání 1936), nákl. vlastním, m. 8°, str. 48.

Není to román ve vlastním smyslu slova, nýbrž kniha vzpomínek na zesnulé i žijící příslušníky rodu Hurýchů z Benátek u Litomyše a rodu Pažoutů z Markvartic u Sobotky. Středem zájmu autorova jsou dědečkové a babičky z otcovy i matčiny strany, typické a výrazné postavy českého venkova, jejichž živý a sytý obraz — žel poněkud neurovnayaný, takže některé věci se opakují nebo zase naopak roztrhují na několik míst — s jejich zvyky, zálibami i některými vzpomínkami s láskou podává. Obraz ten zasazen je do rámce krás Českého ráje a okolí litomyšlského a doplněn jest i popisem některých lidových slavností a obyčejů. Líčení je vždy subjektivní, nehledané a prosté — v tom je jisté kouzlo Hurychova »románu«. Rodopisec nalezne tu řadu dat o obou rodinách — o rodu Hurýchů vydal ještě autor i zvláštní stat »Rod Hurychů« (bez udání roku), v níž sleduje jeho osudy v Trstěnicích u Litomyše od r. 1728 — i jejich příbuzných, jakož i osobní a literární data autora a jeho sestry, spisovatelky Marie Calmy, ovd. Veselé. Z knížky vyzáraje upřímná láska nejen k zesnulým předkům, jejichž památce je »román« věnován, a k jejich rodným krajům, nýbrž i k národní, rodové a rodinné tradici. Tato skutečnost vyvažuje formální a vnější nedostatky a dodává Hurychovu »románu« vnitřní ceny.

Zd. Kristen.

Rubrika »VÝTAHY Z ČASOPISŮ« odkládá se pro nedostatek místa do příštího dvojčísla.

Redakce.

Z P R Á V Y .

Genealogická komise slovenská zřízena byla dne 16. června 1933 při historickém odboru duchovědné třídy Učené společnosti Šafaříkovy v Bratislavě. Stalo se tak k návrhu prof. Komenského university, Dra V. Chaloupeckého, který upozorniv na rodovou souvislost předpřevratového Slovenska, zdůraznil význam, který má její znalost pro pochopení historie nového Slovenska. Tím nastínil zároveň i program práce genealogické komise slovenské, do níž byli zvoleni vedle profesorů bratislavské university Dra V. Chaloupeckého a Dra Vlad. Klecandy ministru m. sl. Fedoru Houdek a zemský archivář slovenský Dr. Br. Varsik (srov. „Bratislava“, roč. VIII. 1934, str. 165). O dosud vykonaných pracích a dosažených výsledcích nebyla však zatím uveřejněna žádná zpráva.

Volné sdružení rodopisců na Klatovsku ustaveno bylo dne 23. srpna 1936 při Museu Dra Karla Hostaše v Klatovech. Účelem jeho je sdružiti všechny rodopisce a přátele rodopisu v uvedeném kraji a účelněji zorganisovati rodopisné studium nejen tím, že by řečené sdružení podávalo pomocnou ruku těm, kdož pátrají po minulosti svého rodu, a písemně zodpovídalo dotazy svých členů, nýbrž i vzájemným sdělováním a vyměňováním rodopisného materiálu mezi jednotlivými členy. Cílem »Volného sdružení rodopisců na Klatovsku«, jehož členství je bezplatné a v jehož čele stojí Václav Petrášek, řídící učitel v. v. v Klatovech, František Plánička, tajemník Hostašova musea v Klatovech, a nás osvědčený spolupracovník Karel Polák, stav. asistent v Bezděkově, je povzbuzení a pozvednutí vědomí rodového a tím i národního. K dosažení toho vyslovujeme mu ze srdce přání plného zdaru!

Organisaci selského rodopisectví vzalo na sebe S d r u ž e n í v e n k o v s k ý c h k r o n i k á ř ú , založené koncem roku 1934 jako zvláštní odbor při Svobodném učení selském (Praha XII., Slezská ul. 7). Jeho předsedou je člen zemského zastupitelstva za Republikánskou stranu Ing. Frant. Našinec, místopředsedou vrchní rada v Čsl. stát. archivu zemědělském a docent agrárních dějin na Vysoké škole zemědělského a lesního inženýrství při Vysokém učení technickém v Praze PhDr. Václav Černý, a jednatelem posluchač historie Václav Davídek. Orgánem Sdružení je »Osvěta venkova«, v níž řídí zvláštní kronikářskou hlídku, přinášející pravidelně i drobné rodopisecké zprávy, kdežto k propagaci svých snah a cílů vydává informační »K r o n i k á ř s k é l i s t y«, obsahující přetisky nejdůležitějších zpráv a předenášek. Z posledních čísel »Kronikářských listů« upozorňujeme na příspěvky povahy rodopisné; jsou to č. 8: Doc. Dr. V. Černý »Naše cíle«; č. 9: V. Davídek »Staleté selské rody« (poučení o pramenech k selskému rodopisu) a č. 11: V. Davídek: »Starousedlým rodům venkovským« a Doc. Dr. V. Černý »Uznaní starom. usedlosti« (o trojím druhu uznaní, jež bude udělováno starým rodům selským Českým odborem Zemědělské rady ve formě diplomu, plakety nebo desky — podle toho, zda rod hospodaří na téže usedlosti 100 nebo 150 či dokonce déle než 250 let).

V souvislosti s akcí udělení příslušných uznání »rodům půdě věrným« založen byl při Sdružení venkovských kronikářů, které převzalo její přípravu a uskutečnění, katalog starousedlých rodů venkovských, kterážto kartotéka má obsahovati záznamy o těch selských rodech, jejichž starobylost a starousedlosti na určitém gruntu jsou doloženy nepochybnými a spolehlivými prameny, jež budou vyžadovány jako nezbytná podmínka pro udělení příslušného uznání starousedlosti.

Zkn.

»Udrželi jste svůj grunt aspoň 100 roků?« je téma ankety, kterou k podnětu svého šefredaktora senátora J. Vraného (V. Rehoře) vyvolal v život 3. února 1935 deník »Venkov«. K anketě, která setkala se s nečekaným úspěchem a jež, vzbudivší živý zájem o selský rodopis, stala se projevem sebevědomé tradice starých selských rodů, vrátí se nás časopis v příštím dvojčísle několika kritickými poznámkami.

Seznam »starousedlých selských rodin na Blatensku« sestavil na podkladě starých matrik, pozemkových knih, zemských katastrů a spisů i knih z patrimoniálních archivů tamních panství biskupský vikář a děkan v Blatné, Mons. Jan P. Hille, zasloužilý krajinský a vlastivědný pracovník. Uvádí v abecedním pořadí na 1000 různých příjmení vždy s udáním vesnice a roku, kde a kdy poprvé ten který rod je v bezpečných pramenech doložen. Podává tak dobrou pomůcku při shledávání dat k rodopisu jednotlivých selských rodin na Blatensku usedlých, na niž naše čtenáře upozorňujeme; vydal ji r. 1934 v Blatné tiskem bř. Rímsků.

Ochrana matrik v minulosti. — Dne 10. února 1896 vydalo české místodržitelství pod číslem 12754 tento výnos: »Podle zprávy c. k. archivní rady nevěnuje se zejména na venkově dostatečná péče úchově starých farních matrik a ostatních farních archiválů. Proto nařizuje místodržitelství podle výnosu p. ministra kultu a vyučování č. 1681 ze dne 7. listopadu 1895 po dohodě s biskupskými konsistořemi v Čechách, aby uvedené archiválie byly lépe, účelněji uchovávány a snáze používány, toto: Při všech jednáních o stavbě nových, neb o přestavbách a přistavbách starých farních budov budiž pamatovalo na zřízení vhodné archivní místo. V menších farách může se za archiv použítí místnosti farní kanceláře. Tato kancelář musí však plně vyhovovat podmínkám, předepsaným dále pro místo archivní. Na větších farních úřadech musí být ovšem pro kancelář a archiv místo zvláštní. Místo archivní neb kancelář, za archivní místo používanou, třeba sklenouti, okna jejich nutno opatřiti železnými neb dřevěnými, plechem pobitými okenicemi, železné dvěře zasaditi do kamenných veřejí. Jsou-li dvěře dřevěné, musí být z obou stran i na veřejních pobity železným plechem. Ve farách, které budou mít zvláštní místo archivní, možno kancelář zařídit jako obyčejný pokoj. V obou případech musí být postaráno o dostatečné větrání archivní místo. Kde jest archiv umístěn v přízemí, musí být archivní pokoj podsklepén, není-li to možno, nutno podlahu archivu dobře isolovati proti zemní vlhkosti. Archivní místo opatří se kamny, dobře stavěnými, zvenku vytápenými. Velikost místo kanceláře a archivu řídí se místními poměry, což se určí při místním šetření. Pro úschovu matrik jsou nevhodnější otevřené police, jejichž rozměry určí rozměry archivní místo. Běžné spisy a matriky uschovávají se v skříních z tvrdého dřeva, nejlépe dubového. Skříň tyto musí být opatřeny otvory na spodku i svršku, aby umožněno bylo proudění vzduchu a předešlo se ztuchlině. O velikosti těchto zavřitých skříní rozhoduje rozsah farní agenda. Pro úschovu důležitých církevních listin a dokumentů hodí se nejlépe ohnivzdorné železné skříně, jichž se používá k úschově kalichů, monstrancí, atd.«

Bыло бы jistě zajímavé zjistit, na kterých farách byl tento ochranný předpis splněn a kde se tak nestalo.

Kjk.

O vědomí rodu proslovil zajímavou přednášku v pražském rozhlasu dne 27. září 1936 profesor Karlovy university, PhDr. J. B. Kozák. Upozornil nejdříve, jak silně je vyvinuté vědomí rodu u Skotů, kde jednotlivé rody konají občasné rodové slavnosti (clan) a nosí svůj skotský kroj podle rodů různě kostkováný, poukázal dále na význam starých rodů v Holandsku a vylíčil, jak dnešní Německo hledí povzbuzovati staré rody, usedlé na venkovské půdě. Naproti tomu, přecházejí k našim poměrům, byl nucen konstatovati, že „*my Čechoslovaci máme příliš málo rodového vědomí, málo rodové ctižádlosti a odpovědnosti k rodu*“. Vysvětloval to dobou pobělohorskou, kdy »nás lid si zvykl na myšlenku, že je plebejský, a našel v tom přímo zalíbení«. Tuto svou lidovost nechápeme však správně. Není arcit nutno se nadouvat, nýbrž dát vědomí rodu jen správnou náplň. Rody mají být hrdé na své dobré vlastnosti (nadání, schopnosti), mají je pěstovati, mají si vážiti dobré nebo napravené pověsti rodiny a rodu — to přece může dělati každá rodina a každý rod! V další části svého projevu zdůraznil přednášející nutnost odpovědnosti k potomstvu a rodu. Důležitá složka rodová je v našem životě národním velmi zanedbávána. Pěstovati vědomí rodu neznamená vzdávati se demokratické lidovosti; musí to jen být lidovost kvalitní, v dobrém smyslu ctižádostivá. Výstižně přirovnal přednášející život národa ke koberci, vinoucemu se ze staletí do staletí a do něhož generace vekaly svou gotiku i půvabný barok atd., ale ta osnova, na níž je utkána všechna ta velebnost, všechna ta krása dramatických bojů i lyrického citu, se trhá: žerou ji moli!« A proto ukončil voláním: „*Lidé, strážcové rodin a rodů — nedopustěte, aby se rozpadalo to, čím je národ věčný!*“

Práli bychom si, aby čsl. rozglas přinášel častěji přednášky tak povzbuzující a význam rodového vědomí, pěstování rodopisu posilovaného, vyzdvihující, jako byla tato přednáška prof. Dra Kozáka.

Ms.

Za uzákonění vedení rodinných kronik přimlouvá se E. Aischmann z Teplic-Šanova v námetu »*Každá rodina by měla psát Kroniku svého rodu*«, uveřejněném ve 12. čísle IV. ročníku (1935) časopisu »*Spolupráce*«. Podává zároveň stručný návod, jak při zakládání rodinné kroniky postupovat, t. j. začít se zápisu na volných listech a teprve po jejich úplném propracování přepsati je načisto do »rodopisné knížky«. Námět sleduje cíl, aby »naše děti měly dějiny svého rodu jako vede každá obec své dějiny« v pevném přesvědčení, že »užitek z takových záznamů by byl jistě větší než záznamů o rodokmenech koní a psů!«

Rasová politika a německá šlechta. — Rasová politika v Hitlerově Německu nezastavila se v oboru rodopisném jen u občanských tříd a rodových svazů (srov. výše str. 7), nýbrž pronikla i do *Gothajského almanachu šlechty*. V jejím smyslu byl totiž zkoumán arijský původ šlechtických předků až do r. 1750 a výsledek šetření vyznačen byl v almanachu na rok 1936 tak, že k rodovému jménu šlechty, která prokázala bezvadný arijský původ zpět až do uvedené doby, byly připojeny sigly »DAG«, značící »Deutsch A delsgenossenschaft« (německé šlechtické společenstvo). — Zda toto roztríďení německé šlechty na dvě skupiny bude mít i praktické důsledky, nelze zatím ještě říci.

O rodině Mistra Kampana pojednal u příležitosti výstavy »Wintroví Mistra Kampana«, pořádané Museem hl. města Prahy, Dr. Mostecký v Nědělním listě, roč. X. čís. 291 ze dne 18. října 1936. Ze starých gruntovních knih města Vodňan zjistil, že otec Mistra Jana Kampana, jménem Martin Kumpan, byl vodňanským sousedem, jemuž patřil dům na předměstí (pravdě-

podobně dnešní čp. 19) s malým hospodářstvím, jehož některá pole držel rod Kumpanů již od r. 1504. Po smrti otcově rozděleno bylo r. 1594 otcovské jmění ve smyslu jeho poslední vůle z r. 1591 na čtyři stejně díly mezi vdovu Markytu, syny Pavla a Jana a dcera Anýžku; starší dcera Dorota, tehdy již provdaná za Jana Bečváre, dostala již jen doplatek věna. Mistr Jan Kampanus ponechal však své podíly otcovský i mateřský bratu Pavlovi, jemuž poskytl kromě toho i větší půjčku, zajištěnou na rodném domě a splatnou v pravidelných ročních splátkách. Pavel Kumpan sepsal závěť r. 1617, zanechávaje po sobě ženu Kateřinu, syny Václava a Jiříka a dcery Annu, Alžbětu a Dorotu, jimž odevzdával otcovský stateček částečně zadlužený; zápůjčka bratra Jana byla však tehdy již zcela splacena a jméno slavného rodáka se od té doby v městských gruntovních knihách vodňanských již nevyskytuje.

K rodokmenu a životopisu F. X. Svobody je nadpis feuilletonu Národních listů, roč. 75., čís. 293 ze dne 25. října 1935, v němž Dr. Jan Frič uveřejnil v den básnických pětasedmdesátin rodokmen rodiny Svobodovy, sestavený na podkladě mnišeckých matrik a záznamů otce spisovateleova v staré rodinné postile z r. 1737. Praděd básníkův byl dřevorubcem v pohorské vsi Lišnici v okresu zbraslavském, jeho děd Josef založil selský rod Svobodů v Čisovicích u Mníšku na čp. 71, odkudž otec přesídlil r. 1861 do Mníšku, kde se básník narodil jako sedmé z devíti dětí Antonína Svobody a Anny roz. Mestkové. U všech členů rodu udává autor stručná data životopisná s odkazy na Svobodův román *»Rozkvět«* z r. 1898, který je vlastně obsáhlou kronikou rodu Svobodů, kteří v něm vystupují jako Novákové. Feuilleton zakončuje vzpomínka na první, ideální lásku básníkovu, kterou zvěčnil r. 1930 v cyklu písní »Dcerka mlýnářova« — byla to Monika z Luckého mlýna, jež vstoupila do kláštera Milosrdných sester jako sestra Maria Veneranda a zemřela r. 1921 v Řepích.

Popisy hřbitovů se seznamy pohřbených jsou velmi cenným pramenem rodopiscovým, poskytujíce mu řadu spolehlivých dat, jejichž shledávání a zjišťování vyžadovalo by jinak mnoho času i práce. Z posledních publikací toho druhu upozorňujeme na pěkný příspěvek St. Dvořáka: *Rychnovské hřbitovy a pohřebiště* (Rychnov n. Kn. 1935, str. 20; otisk z »Posla z podhoří«, roč. 48, 1934, č. 44—47), pojednávající o hřbitově v farního kostela sv. Havla, o dnešním starém hřbitově při budově děkanství, o hřbitově u Nejsv. Trojice a některých jiných přiležitostních pohřebištích (v čas války, morových ran, epidemii a pod.). Vedle popisů zachovaných starých náhrobních kamenů, studie Dvořákova zpracovává množství zpráv, získaných podrobným studiem starých matrik rychnovských, městských knih i jiných archiválů a zpřístupňuje tak bohatý rodopisný materiál.

Ze zápisů píseckého rodáka Msgra J. Hilleho, vikáře v Blatné, vydaných nákladem děkanského úřadu v Písku a prací Sdy (děkana A. Svobody?) spisek *»Písecký hřbitov u Nejsv. Trojice«* (Písek b. d., v. 8°, str. 16), který kromě dějin a popisu hřbitovního kostela, zvonice, staré poustevny a lazaretu a vedle výčtu »náhrobníků«, přenesených na hřbitov z děkanského kostela, přináší seznamy tam pochovaných, roztrácené v odstavce podle jejich povolání (kněží, úředníci, advokáti, lékaři, profesori, purkmistři, spisovatelé, učitelé atd.). Záznamy seřaděny jsou v jednotlivých odstavcích chronologicky a počínají většinou teprve polovicí XIX. stol., třebaže některé sahají zpět až do konce stol. XVIII. Význam spisu vystihují dobře slova, kterých užívá autor o hřbitově: »Celá historie a život města Písku za 385 roků zde mluví tiše a přec tak mocně. Nepracovali darmo, nežili bez výsledků ti, kdo zde po práci životní odpočinuli. Doba obrození Písku, doba jeho nového života rašíčho z útisků, doba nadšení zde se ozývá v nás věk«.

Zkn.

RODOPISNÁ HLÍDKA.

Soupis rodopisců.

Těšín. P. František Jeřábek, profesor náboženství na č. gymnasiu, je ochoten obstarávat členům Rodopisné společnosti výpis z matrik na Těšínsku za pouhou náhradu hotových výloh.

Dotazy a odpovědi.

I. Dotazy :

70. **Cibulka.** — Připomínky, data a prameny o jméně Cibulka vděčně přijme a k protisužbám se zavazuje

K. Cibulka, Praha XII., Polská 15

71. **Kocián.** — Odkud pochází Jan Václav Kocián, r. 1780 vrchní správce panství kolínského? Zemřel kolem r. 1790. — O zprávy prosí

K. Vyšín, Praha-Michle čp. 421.

72. **Lábler.** — Prosím o zprávy, kde se narodil Jan Nepomuk Lábler, primátor unhošťský; narození spadá do let 1733—34.

K. Vyšín, Praha-Michle čp. 421.

73. **Labohý, též Hlabohý, Hlavohý, Hlavoj.** — Zprávy o výskytu těchto jmen vyprošuje si

Bedřich Chmelář, posl. medic., Praha XII., Korunní 11.

74. **Hrubý z Jelení a Jelenští z Jelení,** potomci humanistů. — Hledám zprávy o tomto rodě; poštovné hradím, zprávy z let 1610—1650 dobře honoruji. — Pro informaci uvádím:

1. Šimon Jelenský z Jelení, 1544—96, úředník na Horních Dunajovicích, na dvorech v Žeroticích a Moraticích;

2. Adam, 1585—1613, úředník na Tulešicích, na dvoře v Moraticích; jeho manželka Kateřina Vrochynka z Reptu, 1609 na dvoře v Rakšicích, 1612 na domě v Mor. Krumlově;

3. Štastný, úředník na Šumicích, zemřel 1613; jeho manželka Johanka Hostakovská z Arklebic držela do 1636 dvory v Šumicích a provdala se za Šmerhovského z Lídkovic;

4. Pavel, nar. 1561;

5. Martin Hrubý, Železnická Lhota, 1639 emigroval;

6. Jeho syn Jan, 1629—51, Železnická Lhota a Železnice;

7. Janův syn Jiří, 1677 Jilemnice.

Nebuduťtež uváděny zprávy z literatury, centrálních archivů pražských a brněnských, městských, patrimoniálních, soudních a farních archivů v Ml. Boleslaví, Jičíně, Jilemnici, H. Branné, Chotěboři, Mor. Krumlově a Kamenici n. Jihl., poněvadž již jsou prostudovány.

Kupuji též památky rodu Hrubých z Jelení a Jelenských z Jelení.

Dr. L. Hosák, Brno-Žabovřesky, V uličkách 18.

75. Ojíř (Vojíř) z Protivce. — Zprávy a památky o tomto rodě hledá
J. Pilnáček, Vídeň IV. Belvederegasse 10.

II. Odpovědi:

1. Bezděka. — R. 1675 Pavel Bezděka z Písku, švec, 23letý ♀ Lidmila,
vdova po † Ondřej Princlerovi z Klatov. (*Matrika v Klatovech*.)
K. Polák, Bezděkov.

8. Řehák. — Rod Řeháků býval starousedlým rodem v Třebechovicích
pod Orebem a vyhasnul tam teprve za našich časů. Vlastnil pravováreč-
ný dům na náměstí a dal svým nákladem r. 1832 renovovati sochu Nej-
světější Trojice, stojící na náměstí právě před Řehákovským domem, jak
její latinský nápis dosvědčuje.

Vilém Koleš, Třebechovice pod Orebem.

34. Gerl. — V *matrice Stražovské* z r. 1631 (nejstarší matrika na Klatov-
sku, vzácný pramen pro historii kolonizace Šumavy v XVII. stol.) čteme:

R. 1643, 1. února: Jan Gerl ze Zejbízu byl oddán s Marií
[dcerou] Andresa Štegra z Unšloku.

R. 1643, 6. prosince: pokřtěn Jakub [syn] Filipa Gerle,
mistra polního z Tejnce, a Kateřiny, manželky jeho.

R. 1644: Wolfgang z Falen [oddán] s Dorotou, dcerou
† Gorle z Hynkovic.

K. Polák, Bezděkov.

63. Vyšín. — Vyšín (Višín) Kašpar z Prahy, Staré město č. 633, a Ver-
onika Liegnerová. Jejich dcera Marie provdala se za Jana
Bouzka, hospodářského správce v Bezděkově u Klatov čp. 4 (nynější
chalupa Svatopluka Čecha), syna Josefa Bouzka, hospodáře v Moch-
tínském čp. 1 u Klatov, a Evy, dcery Tomáše Motze ze Sušice. R. 1835, 1837
a 1838 zápisí křtu jejich dětí. (*Matrika bezděkovská*.)

Josef Věšín (Wieschin), rozený v Staněticích na panství Kout-
ském, bydlící v Praze N. C. 310/II., zadržen byl 20. června 1848 dra-
gouny regimentu v. Orten divise č. 6 na své cestě z Domažlic do Klatov
v tutéž dobu, kdy od komanda Figuelmontského regimentu v Klatovech
byl zadržen na svém útěku z Domažlic zrámý bouřlivák a revolucionář
Petr Faster. Josef Věšín byl v podezření, že má účast na událostech
s Petrem Fastrem a že ví o jeho pobytu. Byl opatřen svolením vrch-
nostenského úřadu panství koutského z 20. VI. 1848, kterým bylo mu
povoleno zdržovat se rok v Praze, a svolením k sňatku s Marií An-
nu, dcerou pražského měšťana Vincence Rennera N. C. 501/II.

K. Polák, Bezděkov.

68. Ossendorf. — Gottfried Ossendorf, papírník ve Volenově, ze-
mřel r. 1745 ve věku 64 let na vodnatelnost. S manželkou Annou
Alžbětou měl v l. 1731—1739 sedm dětí. Jeho dcera Johanna
provdala se r. 1742 za Jana Jakuba Fikera z Ronšperku, taktéž kum-
štu papírnického; dcera Terezie r. 1749 za Vavřince, syna Daniela
Třísky z Klatov, a dcera Anežka r. 1751 za Josefa, syna † Jiřího
Schreinera ze Sušice. Synem jeho byl František Ondřej,
který s manželkou Annou Marií měl čtyři děti; v letech 1743 až
1755 připomíná se v matrikách jako kmotr a svědek. (*Rodopisná sbír-
ka p. řid. uč. V. Petráska v Bezděkově u Klatov*)

Josef Ossendorf, papírník ve Vatěticích; srov. o něm Fr.
ZUMAN: *Pootavské papírny* (Praha 1934), str. 25—26.

K. Polák, Bezděkov.

Z Rodopisné společnosti československé v Praze.

Rodopisná společnost československá v Praze zaznamenává s upřímným žalem úmrtí těchto svých členů, jimž zachová trvalou vzpomínku:

p. Ph. Mag. Tomáše Geisselreitera,
lékárníka ve Svitavách;

p. Jiřího Josefa Hlavy,
akademického malíře v Praze;

p. Rudolfa Janovského,
ředitele spořitelny v Holešově;

p. Th Dra Vincence Oehma,
konsist. rady, emeritního profesora a administrátora kostela
sv. Jana na Skalce v Praze;

p. MUDra a PhDra Josefa Řeháka,
vrch. polic. zdrav. rady v. v. v Praze;

p. JUDra Václava Svobody,
notáře v Praze-Smíchově; a

Msgre Th Dra Ladislava Zavadila,
sídelního kanovníka v Olomouci.

Zpráva o činnosti Rodopisné společnosti za období od 28. března 1935 do 31. prosince 1936.

Třebaže o činnosti výboru ve správním roce 1935 podali jsme členstvu stručnou zprávu již v oběžníku z počátku února 1936, v němž vylíčili jsme zejména finanční stav a ukázali, že naše společnost může dobře plnit své úkoly, budou-li je vůči ní plnit i členové, rozhodli jsme se z důvodu úplnosti zařadit ji alespoň v hlavních bodech znovu do časopisu spolu se zprávou za rok 1936.

Válná hromada, která se konala dne 28. března 1935, po stavila v čelo společnosti pp. senátora Emanuela Hrubého jako předsedu, vrch. poštovního ředitele v. v. Jiřího Felixe jako I. a velkostatkáře Zdeňka Kolowrata-Krakowského jako II. místopředsedu. Dále byli zvoleni pp. architekt Vladimír Janovský jednatel, vrch. účetní tajemník Antonín Hrabák pokladníkem, zemský vicearchivář PhDr. Zdeněk Kristen redaktorem časopisu, ředitel záložny Karel Vyšin účetním a technický kreslič Bedřich Kšára zapisovatelem; členy výboru bez funkce pp. PhDr. Antonín Markus, vrchní schwärzenberský archivář v Třeboni, PhDr. Bedřich Jenšovský, ředitel Archivu země České v Praze, MUDr. Vincenc J. Matina, zubní lékař v Praze, a Ing. Dr. Alois Opatrný, ústř. technický rada hl. m. Prahy v. v.; za náhradníky páni Doc. Dr.

František Roubík, rada archivu ministerstva vnitra, MUDr. Václav Cedrych, lékař v Ml. Boleslavě, Fra Karel V. Horký, kaplan v Praze, MUDr. Ignác Horníček, podplukovník zdravotní služby v Košicích, MUDr. a PhDr. Josef Řehák, vrch. policejní zdravotní rada v Praze, a Jan Nemanský, pošt. tajemník v Pardubicích. Funkce revisorů účtu byla svěřena pp. Vilibaldu Kamareithovi, admin. Masarykova dom. učení, a Antonínu Marešovi, úředníku pošt. spořitelny v Praze. Členy smírčího soudu byli jmenováni vrchní rada zemského soudu JUDr. Doc. Robert Maršan, notář JUDr. Václav Svoboda a advokát JUDr. Karel Wiesenberger.

Takto ustavený výbor vedl správu spolku po celý správní rok 1935 až do VIII. řádné valné hromady, konané dne 12. února 1936, která v jeho složení, a zejména v předsednictvu provedla některé změny. Předsedou společnosti zvolen byl p. velkostatkář Zdeněk Kolowrat-Krakowský, úřadujícím I. místopředsedou p. Jiří Felix a II. místopředsedou p. PhDr. Antonín Markus. Dále byli opět zvoleni pp. Vladimír Janovský jednatellem, Antonín Hrabák pokladníkem, PhDr. Zdeněk Kristen redaktorem, Karel Vyšín účetním a Bedřich Kšára zapisovatelem; členy výboru bez funkce pp. PhDr. Bedřich Jenšovský, MUDr. a PhDr. Josef Řehák, MUDr. Vincenc Matina a Ing. Dr. Alois Opatrný; náhradníky vedle pp. MUDra Václava Cedrycha a MUDra Ignáce Horníčka, zastupujících členy mimopražské, nově byli zvoleni pp. JUDr. Ferdinand Chochole, vrchní soudní rada, Jan Ehl, vrchní inspektor stát. druh v. v., Karel Kříkava, disponent, a Josef Šnejdárek, vesměs z Prahy. Ve složení revisorů účtu a smírčího soudu nenastaly proti r. 1935 žádné změny.

Dosavadní předseda společnosti, býv. senátor *Emanuel Hrubý* zvolen byl za své zásluhy o společnost jednohlasně čestným předsedou *Rodopisné společnosti*.

Nedlouho po této valné hromadě vzdal se funkce jednatelské p. arch. Vlad. Janovský a převzal ji p. Ing. Dr. Alois Opatrný. Za zesnulého MUDra & PhDra Josefa Řeháka povolán byl z náhradníků do výboru p. Jan Ehl, jemuž svěřena byla správa knihovny.

Ve výše zmířených dvou správních obdobích sešel se výbor společnosti celkem k 12 výborovým schůzím, na nichž projednával běžné záležitosti a náměty, docházející z řad členstva nebo z jiných odborných institucí (otázka snazšího konsultování matrik). Pravidelným předmětem jednání byla i finanční situace společnosti, o níž bude zmínka níže. Co se týče časopisu, jehož vydání bylo oddáleno jednak finančními nesnázemi, jednak úředním vysláním jeho redaktora do ciziny, bylo rozhodnuto, aby byl vydán dvoučíslo za léta 1935 a 1936, a aby jeho tisk svěřen byl opět knihtiskárně »Družstvotisku« v Třeboni, u níž se tisklo prvních pět ročníků.

Agenda a společnosti je dosti obsáhlá, což je patrné z počtu písemně vyřízených čísel, jichž počet přesahuje 250. Výbor společnosti dovoluje si však žádati, aby k dotazům byla laskavě přikládána známka na odpověď.

Úřední hodiny kanceláře Rodopisné společnosti, jejíž úřadovna je v místnostech Čsl. státního archivu zemědělského v budově ministerstva zemědělství v Praze II., na Těšnově (čp. 1220), jsou každé úterý a pátek od 10. do 11. hod. dop. Knihovník úřaduje vždy v pátek.

Zpráva pokladní podává přehled potíží, s jakými jest společnosti zápasiti pro lhotejnou valné části členstva k řádnému placení členských příspěvků. Trpí tím nejen řádné hospodářství spolkové, nýbrž i vydavatelská činnost, hlavně ovšem včasné vycházení časopisu. Ve zmíněném již občínsku upozornili jsme, že hospodářství společnosti bylo by v plné rovnováze, kdyby všichni členové činili zadost své povinnosti. Při 250 členech činil by při členském poplatku 40 Kč roční příjem 10.000 Kč, kterážto částka by plně stačila uhraditi pravidelná roční vydání, totiž asi 6000 Kč na časopis, 1000 Kč na čl. a 2000 Kč na splacení zájůžek členům společnosti, a zbytek přibližně 1000 Kč mohl by být ještě ukládán na doplnění základního jmění na povinnou výši. S jinými příjmy nelze zatím počítati; subvence ministerstva škol-

ství a národní osvěty v Praze a rady hl. m. Prahy nebyly nám v minulých dvou obdobích poskytnuty a ani akce za získání finanční podpory na vydavatelkou činnost společnosti u některých peněžních ústavů nesetkala se s očekávaným výsledkem; avšak přesto výbor společnosti může zde znova s upřímnými díky kvitovati dary Zemské banky v částce 200 Kč, Vinohradské záložny dvakrát po 100 Kč a Živnostenské banky ve výši 100 Kč.

Přihlížeje k této situaci, přikročil správní výbor k upomínací akci, která byla provedena p. pokladníkem, vrch. taj. Hrabákiem. Bylo upomenuto celkem 80 členů, dlužících za léta 1931 až 1935 částku 5614 Kč, avšak zaplatilo z nich pouze 18 členů celkem 1350 Kč. A tak spolu s nezaplatenými členskými příspěvký za r. 1936 zůstává k 31. prosinci 1936 za členy plných 11,000 Kč pohledávek! Zádáme proto veškeré členstvo, aby nejen vyrovnaло dluhující nedoplaky za minulá léta, nýbrž aby přesné a včasné zaslalo i příspěvek na správní rok 1937, a přikládáme k tomu účelu pro všechny vplatní lístky poštovní spořitelny.

Stav jménění k 31. prosinci 1936 činí celkem na 7000.— Kč.

Co se týče vnitřní členské půjčky, bylo v měsících říjnu 1935 a 1936 vylosováno — podle upisovacích podmínek — vždy po 2000 Kč. Z nich věnovali i společnosti p. velkostatkář *Zdeněk Kolovrat-Krakovský* 2000 Kč; *Fürstenberská kancelář* v Praze III. a pp. minist. rada *JUDr. Wil. Helbling, Ing. Dr. Al. Opatrný*, velkostatkář *K. Schwarzenberg a Em. Slavík* po 100 Kč a p. *Em. van der Abeele* 50 Kč; ostatním členům bylo podle dohody vylosované úpisy odepsány na členské příspěvky. Z dosud neslosovaných úpisů věnovali své 100 Kč úpisy pp. *Dr. Ferd. Chochole, B. Ksára* a *Dr. Ant. Markus*. — Všechn těmto laskavým dárcům vyslovujeme jménem společnosti ještě jednou nejvřelejší díky!

Ve snaze vejít v užší styk s pražskými členy rozhodl se výbor společnosti konati vedle vycházek pravidelné měsíční členské schůze s přednáškami, k nimž členové mohou přiváděti s sebou i hosty a pomáhati tak buditi zájem v širších kruzích o společnost a její snahy. Bohužel pro nedostatek přednájejících, a částečně i malý zájem členstva, bylo nutné od pravidelného konání těchto členských schůzí upustiti. V uvedeném období kromě jedné schůze debatní (8. ledna 1936) byly konány tři členské schůze, na nichž přednášeli p. *Ing. Dr. Alois Opatrný* o svých zkušenostech při pátrání po rodu Opatrných (12. listopadu 1935), p. *Ph. Dr. Zdeněk Kristen* o rodových svazech u nás a v Německu a o některých otázkách souvisejících s rozmachem a s organizací rodopisného badání (11. prosince 1935) a p. *Ph. St. V. Davidek* o uznaní, jež chystá Zemědělská rada pro starousedlé rody selské.

Výcházky byly v uvedených dvou obdobích pořádány dvě: dne 27. dubna 1935 do *Archivu země České v Praze*, při níž podal odborný výklad s praktickými ukázkami zemský vicearchivář Dr. Zdeněk Kristen, a 22. března 1936 do *Čsl. státního archivu zemědělského*, o jehož bohatých fonitech pro selský rodopis poučil účastníky sám ředitel archivu, p. PhDr. Ad. L. Krejčík.

Náš první pokus o sbližení a seznámení se s členstvem a jeho rodopisným badáním nedopadl právě k plné spokojenosti. V měsíci listopadu 1935 rozeslali jsme na 300 vzorců vývodů z 16 předků s žádostí, aby je členové laskavě vyplnili a vrátili. Dostali jsme jich však zpět pouze 39 a z těch jen 14 plných... Žádáme proto znova své pp. členy, aby nezapomínali na tuto akci a aby nám vrátili vyplněné vývody, jakmile skončí svá pátrání. Všem, kdož obohatili naše sbírky svými vývody, upřímně děkujeme; učinili tím první kroky k založení rodopisné sbírky, která bude zdrojem i pomůckou dalším badatelům. Není jistě bez zajímavosti, že i v tak málo vrácených vývodech zjistili někteří členové společné předky!

Aby vyšel vstříc nově sehlásícím členům, usnesl se výbor přenechat jím, pokud zásoba stačí, prvních pět ročníků časopisu (1929—1933) a výtisk »Popisu obyvatelstva hlavního města Prahy z roku 1770« dohromady za mimořádně sníženou cenu pouhých 100 (jednosto) Kč, ovšem kromě poštov-

ného. Žádostí přijímá a vyřizuje kancelář Rodopisné společnosti čsl. v Praze II.-1220, na Těšnově.

S e z n a m č l e n ů, po němž volá mnoho praktických rodozptyců, bude uveřejněn teprve v příštím dvojčísle našeho časopisu, a to z té příčiny, aby nebylo nutné uváděti v seznamu plné adresy těch členů, kteří několikaletým neplacením příspěvků jimi již v pravdě nejsou a kteří proto ve smyslu znění stanov budou navrženi příští valné hromadě k vyloučení. Jména takto škrtnutých členů budou však rovněž uveřejněna.

S t a v č l e n s t v a. Rodopisná společnost čítá tou dobou 27 členů zakládajících (nově se přihlásili pp. ředitel Čsl. stát. archivu zemědělského PhDr. Adolf L. Krejčík a ředitel záložny K. Vyšín), 18 osob právnických (spolky a musea) a 226 členů rádných.

Za správní výbor:

Jiří Felix,

úř. místopředseda.

Po dvouleté přestávce, zaviněné vnějšími okolnostmi, které byly silnéjší nežli dobrá vůle, předkládám první dvojsešit dvouročníku VII. a VIII. Časopisu Rodopisné společnosti československé v Praze za léta 1935 a 1936 s prosbou, aby tak značné zpoždění bylo ještě pro tentokrát laskavě omluveno. Snažil jsem se, aby odberatelům a příznivcům časopisu dostalo se za to nahradu v jeho obsahu, nově rozmnожeném o rubriku „Rodopisná galerie“ — pokud se mně to podařilo, ponechávám jejich laskavému úsudku.

Druhé dvojčíslo, jímž bude tento dvouročník ukončen, vyjde ještě před prázdninami. Tím bude takřka vyrováno dosavadní opožděné vydávání našeho časopisu, který — dovoli-li okolnosti — bude pak již vycházet opět v pravidelných lhůtlách.

V Praze-Nuslich, v den sv. Josefa 1937.

Dr. Zdeněk Kristen.